

JIHOČESKÝ KRAJ

KRAJSKÝ ÚŘAD

Odbor kancelář hejtmána

Úsek vedoucího odboru

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

KUCBX01CDDFG

Váš dopis zn.:

Ze dne: 29. 4. 2024

Naše č. j.: KUJCK 59621/2024

Sp. zn.: KHEJ 55034/2024/kakr SO

Vyřizuje: Bc. Kamila Křížová

Telefon: 386 720 225

E-mail: krizovak@kraj-jihocesky.cz

Datum: 13. 5. 2024

Poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb.

Vážená paní magistro,

Krajský úřad Jihočeského kraje obdržel dne 29. 4. 2024 Vaši žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 29. 4. 2024, v níž požadujete poskytnutí následujících informací:

1. *Rozhodnutí ve věci zrušení územního rozhodnutí, stavebního povolení nebo společného povolení pro II. etapu výstavby u Rozumová Dvora v ochranném pásmu vysílače ve vlastnictví společnosti České Radiokomunikace a.s., IČO: 24738875, situovaném na pozemcích parc. č. 355/1, 355, 365/1, 357, 356 v katastrálním území České Budějovice 4[622222] (vysílač v Husově kolonii).*

Žádám tedy o poskytnutí kopie všech rozhodnutí (kladných i zamítavých), která byla v dané věci vydána, zejména pak územních rozhodnutí, společných povolení, ale i veškerých dalších povolovacích rozhodnutí.

2. *Závazné stanovisko odboru územního plánování, závazné stanovisko krajské hygienické stanice, koordinované závazné stanovisko k výše uvedenému řízení, případně i příslušná revizní stanoviska, pokud byla v rámci řízení zpracována.*

3. *Rozhodnutí o ochranném pásmu, které náleží výše uvedenému vysílacímu středisku.*

4. *Pokud Váš úřad v době posledních 10 let zahájil a vedl nebo vede správní řízení, jehož předmětem je stavba ve výše specifikovaném ochranném pásmu vysílače, žádám o poskytnutí veškerých informací o obsahu a výsledku takového řízení (veškeré informace o již ukončených i běžících řízeních), poskytnutí kopie všech rozhodnutí (kladných i zamítavých), které má nebo má mít Váš úřad k dispozici ke dni vyřízení mé žádosti o informace.*

K výše uvedené žádosti Vám sdělujeme následující:

Ad. 1. Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu (dále jen „krajský úřad“), jako příslušný odvolací správní orgán podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), pro stavební záměr žadatelem ozn. „II. etapa Výstavby u Rozumova Dvora“, který se nachází v ochranném pásmu vysílače ve vlastnictví společnosti České Radiokomunikace a.s., sídlem Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha 6, IČO: 24738875, na pozemcích parc. č. 355/1, 355, 365/1, 357 a 356 v katastrálním území České Budějovice 4 („vysílač v Husově kolonii“), nevýdával žádné rozhodnutí, kterým by rušil přezkoumávaná územní rozhodnutí, společná povolení, či další vydávaná „povolovací rozhodnutí“ související se uvedenou stavbou.

Ad. 2. Jak je zřejmé z obsahu výše uvedeného, viz ad. 1, krajský úřad nedisponuje žádnými závaznými stanovisky, která k uvedenému záměru vydaly dotčené orgány, tj. ani příslušného orgánu územního plánování, krajské hygienické stanice, či „koordinované závazné stanovisko“. S ohledem na formulaci žádosti o informace, je případné dodat, že žádné ze závazných stanovisek tudíž nebylo předmětem přezkumu, který by si vyžádal odvolací správní orgán v rámci event. prováděného odvolacího řízení poté, co by odvolatel v odvolání napadal i konkrétní závazné stanovisko.

Ad. 3. Ve vazbě na požadavek ohledně „Rozhodnutí o ochranném pásmu, které náleží výše uvedenému vysílacímu středisku“, krajský úřad uvádí, že jediné rozhodnutí, které „určitým způsobem“ souvisí s tím, že tehdejší Krajský národní výbor v Českých Budějovicích vyhlásil dne 13. 4. 1951 pod zn. j.: XI/1-127,6 2 1951 ochranné pásmo radioelektrického zařízení, tj. vysílače v Husově kolonii, do vzdálenosti 500 m od hranic pozemků, na nichž je vysílač umístěn, v dané době evidované jako parc. č. 791/2 a 789/4, dnes zahrnující část pozemku p. č 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, je rozhodnutí č. j.: KUJCK 73536/2023, ze dne 21. 6. 2023, sp. zn.: OREG/1432/2023/jibu, o odvolání proti usnesení Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br. Rozhodnutím o odvolání č. j.: KUJCK 73536/2023, ze dne 21. 6. 2023, sp. zn.: OREG/1432/2023/jibu, krajský úřad, jako příslušný odvolací správní orgán, podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání spol. České Radiokomunikace a.s., sídlem Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha, a potvrdil odvoláním napadené usnesení Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br [tímto usnesením Magistrát města České Budějovice, stavební úřad, zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, „správní řízení o žádosti definované ‚Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1 27, 6-2-1951‘, resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma, vedené v souladu s ustanovením § 94 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů, pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br, kterou dne 5. 7. 2021 podala společnost ACEK BOHEMIA s.r.o., IČO 27938085, Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 - Vinohrady“].

V příloze je poskytováno rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 73536/2023, ze dne 21. 6. 2023, sp. zn.: OREG/1432/2023/jibu.

Ad. 4. Ve vazbě na požadavek o informace ohledně správních řízení, která krajský úřad zahájil, vedl a vede „v době posledních 10 let“, v nichž byla předmětem stavba v uvedeném ochranném pásmu vysílače, krajský úřad uvádí:

- Rozhodnutím o odvolání č. j.: KUJCK 81698/2022, ze dne 13. 7. 2022, sp. zn.: OREG/63867/2022/vipe, jako příslušný odvolací správní orgán zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání spol. České Radiokomunikace a.s., a potvrdil odvoláním napadené rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, č. j.: SU/4328/2021-19, ze dne 12. 4. 2022, značky: SU/4328/2021 Br [tímto rozhodnutím Magistrát města České Budějovice, stavební úřad, s odkazem na § 100 odst. 2 správního řádu, zamítl žádost společnosti České Radiokomunikace a.s. ze dne 2. 7. 2021 o povolení obnovy územního řízení pravomocně ukončeného územním rozhodnutím o umístění stavby ze dne 16. 6. 2020 pod zn.: SU/1538/2020/Br, č. j. SU/1538/2020-6 (v právní moci dne 24. 7. 2020), týkajícího se stavby „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa, ul. Korandova, ul. Mikuláše z Husi, ul. Libničská,“ na pozemcích parc. č. 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 354/15 a 360 v katastrálním území České Budějovice 4].

- Rozhodnutím o odvolání č. j.: KUJCK 100498/2023, ze dne 28. 8. 2023, sp. zn.: OREG/106344/2022/jibu, jako příslušný odvolací správní orgán zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání spol. Sirkárna s.r.o., sídlem U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice, a spol. České Radiokomunikace a.s., a odvoláními napadené usnesení Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, značky: SU/2893/2021 Tr/BL, potvrdil [tímto usnesením bylo přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 57 odst. 2 správního řádu územní

řízení vedené o žádosti spol. Sirkárna s.r.o., o umístění stavby: „Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/5, 378/6, 378/7, 1121 v katastrálním území České Budějovice 4].

- Rozhodnutím o odvolání č. j.: KUJCK 100520/2023, ze dne 29. 8. 2023, sp. zn.: OREG/106341/2022/jibu, jako příslušný odvolací správní orgán zamítl podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání spol. VM project s.r.o., sídlem B. Němcové 1692/38, 370 01 České Budějovice, a spol. České Radiokomunikace a.s., a odvoláními napadené usnesení Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, značky: SU/2892/2021 Tr/BL, potvrdil [tímto usnesením bylo přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 57 odst. 2 správního řádu územní řízení vedené o žádosti spol. VM project s.r.o., o umístění stavby: „Bytový dům "U Šafránku", ulice U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/1, 375/6, 378/6, 1121, 1122/1 v katastrálním území České Budějovice 4].

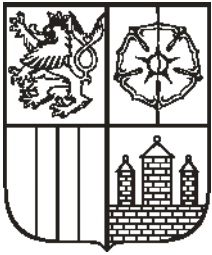
V příloze jsou poskytována rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 81698/2022, ze dne 13. 7. 2022, sp. zn.: OREG/63867/2022/vipe, č. j.: KUJCK 100498/2023, ze dne 28. 8. 2023, sp. zn.: OREG/106344/2022/jibu, a č. j.: KUJCK 100520/2023, ze dne 29. 8. 2023, sp. zn.: OREG/106341/2022/jibu.

S pozdravem

Mgr. Petr Podhola
vedoucí odboru KHEJ

Příloha

4x dle textu

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu

Oddělení stavebního řádu

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

Naše č. j.: KUJCK 73536/2023
Sp. zn.: OREG/1432/2023/jibu

Dle rozdělovníku

Vyřizuje: Ing. Jiří Bürger
Telefon: 386 720 332

Datum: 21. 6. 2023

R O Z H O D N U T Í

Výroková část:

Krajskému úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušnému orgánu podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve vazbě na § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo dne 4. 1. 2023 předáno Magistrátem města České Budějovice, Stavebním úřadem, spolu se spisovým materiálem odvolání ze dne 1. 12. 2022 podané spol. České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha, kterou zastupuje Mgr. Karin Konstantinová, advokátka a společník společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1. Toto odvolání bylo podáno proti usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br, kterým Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), „správní řízení o žádosti definované ‚Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-27, 6-2-1951‘ (dále jen ‚ochranné pásmo vysílače‘), resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma (dále jen ‚žádost o změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma‘), vedené v souladu s ustanovením § 94 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ‚stavební zákon‘) pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br, kterou dne 5. 7. 2021 podala společnost ACEK BOHEMIA s.r.o., IČO 27938085, Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, kterou zastupuje Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., IČO 02964201, Mgr. Jan Cimbůrek, advokát č. ev. ČAK 8770, sídlo Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou.“

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, přezkoumal v odvolacím řízení usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, které vydal Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, v rozsahu dle § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání spol. České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha, kterou zastupuje Mgr. Karin Konstantinová, advokátka a společník společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1, ze dne 1. 12. 2022, z a m í t á a odvoláním napadené usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022 s e p o t v r z u j e .

Účastníkem odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., IČO: 27938085, Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, kterou zastupuje Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., IČO: 02964201, sídlo Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou.

Odůvodnění:

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušný odvolací správní orgán (dále jen „odvolací orgán“), zjistil z předaného spisového materiálu, resp. správního spisu vážícího se k napadenému usnesení, tento skutkový stav, resp. rozhodné skutečnosti.

Průběh řízení:

Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad (dále také „stavební úřad“), obdržel dne 5. 7. 2021 podání ze dne 28. 6. 2021 spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., zast. Advokátní kanceláří Cimbůrek s.r.o. (dále také „žadatel“), označené: „*Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951*“ (dále jen „rozhodnutí z roku 1951“). Ze správního spisu je patrné, jaké podklady byly předloženy spolu s uvedeným návrhem. Na základě uváděných skutečností bylo konstatováno, že ochranné pásmo vysílače, vymezené rozhodnutím z roku 1951, do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, na nichž je umístěna technologie vysílače, tedy pozemků dříve vedených jako pozemkové parcely č. kat. 791/2 a 789/4, které dnes zahrnuje část pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, nevychází ze současných potřeb. V dalším bylo mj. uvedeno, že vzdálenost 300 m od stožáru představuje pro všechny případy „náhradního“ využití daného stožáru pro anténní systémy dostatečný odstup od nejbližšího objektu navrhované stavby bytového komplexu, přičemž souběžnou odůvodněnou úvahou žadatele bylo, že uvedené ochranné pásmo za stavu věci vyplývajícího z podání by mělo být zrušeno. S ohledem na důvody uvedené v podání přitom bylo žadatelem navrhováno, aby stavební úřad, jako místně a věcně příslušný správní úřad, zahájil řízení o změně podmínek nevyhovujícího ochranného pásma a v tomto řízení rozhodl, že vyhláší nové ochranné pásmo odpovídající aktuálně platným obecně závazným právním předpisům anebo, aby rozhodl tak, že ochranné pásmo se s účinností od 1. 11. 2022 ruší.

Ze správního spisu vyplývá, že stavební úřad usnesením č. j.: SU/4315/2021-3, ze dne 28. 7. 2021, uvedený návrh postoupil „pro nepříslušnost“ odvolacímu orgánu. Odvolací orgán sdělil, že kompetence tehdejšího Krajského národního výboru v Českých Budějovicích nepřešly po reformě státní správy na Jihočeský kraj, který vznikl ústavním zákonem č. 347/1997 Sb., o vytvoření vyšších územních samosprávných celků a o změně ústavního zákona České národní rady č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, resp. na Krajský úřad Jihočeského kraje, vymezený zákonem č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení). Spis byl tedy vrácen zpět stavebnímu úřadu.

Po vrácení správního spisu je pak zřejmé, jak se stavební úřad vypořádával s uvedeným návrhem spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., který vymezil takto: „*Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím z roku 1951 (dále jen „ochranné pásmo vysílače“), resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma (dále jen „žádost o změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma“)* v souladu s ustanovením § 94 odst. 2 stavebního zákona“. Stavební úřad bezprostředně požádal o součinnost Magistrát města České Budějovice, Odbor územního plánování, jako příslušný úřad územního plánování, Český telekomunikační úřad, Krajskou hygienickou stanici Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích a „vlastníka technické infrastruktury v místě“, tedy vlastníka středovlnného vysílače (radioelektrického zařízení), vůči kterému by mělo být vymezeno ochranné pásmo vysílače rozhodnutím z roku 1951., tj. spol. České Radiokomunikace a.s. (dále také „odvolatel“).

Z následně obdržených vyjádření je zřejmá reakce úřadů a odvolatele vyzvaných k součinnosti. Krajská hygienická stanice Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích v přípisu ze dne 21. 9. 2021 mj. uvedla, že z předložených pokladů vyplývá, že době vypracování vyjádření se na pozemku spol. České Radiokomunikace a.s. nacházejí 3 vysílače [954 kHz program ČRo2 (plánované ukončení vysílání k 31. 12. 2021), 1071 kHz program ČRo+ (plánované ukončení vysílání k 31. 12. 2021) a 1233 kHz program Rádio Dechovka (vysílání ukončeno)], přičemž pro „vydání závazného stanoviska pro stanovení nové limitní hranice (nejmenšího nezbytného rozsahu) předmětného ochranného pásma by bylo nutné doložit výpočet nebo měření z provozu stávajících stacionárních zdrojů neionizujícího záření prokazující dodržení nejvyšších přípustných hodnot neionizujícího záření z hlediska expozice fyzických osob s tím, že po dobu provozu vysílačů nelze zrušení ochranného pásma akceptovat, neboť se jedná o zdroj neionizujícího záření a v případě instalace nových zdrojů neionizujícího záření na stávajících nebo nově realizovaných stožárech umístěných na pozemcích spol. České Radiokomunikace, a.s., bude orgánu ochrany veřejného zdraví předložena nová žádost o posouzení splnění limitních hodnot neionizujícího záření. Magistrát města České

Budějovice, Odbor územního plánování, ve sdělení ze dne 23. 9. 2021 uvedl, s odkazem na Územní plán města České Budějovice (dále také „ÚPnM“) schválený dne 23. 3. 2000 Zastupitelstvem města České Budějovice usnesením č. 39/2000, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 4/2000 o závazných částech ÚPnM (dále také „OZV“), že „ÚPnM v článku 158 OZV předpokládá vymístění vysílače, a že Územní studie Husova kolonie – U Rozumova dvora schválená dne 21. 7. 2010 ukládá vymístění vysílačů včetně ochranného pásma, tudíž k návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma nemá připomínek. Český telekomunikační úřad, odbor kontroly, oddělení technické podpory Brno, ve vyjádření ze dne 15. 10. 2021 mj. zmínil, jaké jsou jeho kompetence ohledně vydávání závazného stanoviska, pak předestřel z jeho pohledu problematické skutečnosti týkající se existence předmětného ochranného pásma. K tomu poznamenal, že je otázkou, zda původní vysílač z 50. let, kterého se týkalo rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma, je současným vysílačem, tedy zda předmět ochranného pásma stále existuje. V dalším pak bylo zmíněno, jaké doklady by odvolatel měl dokládat k předmětnému vysílači vzhledem k jeho modernizaci, přičemž Český telekomunikační úřad se vyjadřoval i ke způsobu vymezení ochranného pásma. Ohledně případného zrušení ochranného pásma bylo poznamenáno, že ochranná pásma kolem jednotlivých rádiových vysílačů jsou zřizována především z důvodu ochrany možného ovlivňování vysílače zařízeními a stavbami v okolí, stejně tak je však významná funkce ochranného pásma případných jiných staveb a zařízení v okolí vysílače před rádiovými vlnami vysílanými samotným vysílačem, přičemž nebyla zpochybňována nutnost provést revizi rozhodnutí o zřízení ochranného pásma kolem předmětného vysílače ... Odvolatel dne 16. 11. 2021 sdělila, že stavebnímu úřadu poskytne v uvedené věci plnou součinnost a že zpracovává komplexní stanovisko, jehož součástí budou návrhy na řešení vzniklé záležitosti. Ke zpracování tohoto stanoviska bylo požadováno stanovení lhůty do 31. 12. 2021.

Dne 31. 12. 2021 obdržel stavební úřad avizované stanovisko odvolatele, které obsahovalo vlastní „náhled“ na celou věc, spolu s uvedením konkrétních skutečností, když bylo mj. namítáno, že žadatel neprokázal aktivní legitimaci k podání návrhu ohledně změny ochranného pásma ve smyslu § 94 odst. 2 stavebního zákona, přičemž z návrhu není zřejmé, čeho se vlastně domáhá. Dále bylo konstatováno, že návrh na zrušení ochranného pásma je „zcela nedůvodný, protože vysílač, v jehož prospěch je ochranné pásmo zřízeno, bude v provozu i po roce 2021“, tedy ochranné pásmo je a bude i nadále potřebné ve stávajícím rozsahu při zachování stávajících parametrů ochranného pásma. K tomu bylo mj. poznamenáno, že ochranné pásmo slouží rovněž na ochranu osob a prvků kritické infrastruktury státu s tím, že o existenci a platnosti rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma nejsou žádné důvodné pochybnosti a odvolatel je připraven předložit originál opisu tohoto rozhodnutí, svědčící o jeho stáří, respektive době jeho vydání. Ve svém stanovisku se přitom odvolatel vyjadřoval i k obsahům vyjádření, které do té doby poskytly Magistrát města České Budějovice, Odbor územního plánování, Český telekomunikační úřad i Krajská hygienická stanice Jihočeského kraje se sídlem v Českých Budějovicích.

Dne 17. 1. 2021 stavební úřad obdržel „následné“ podání odvolatele, kterým došlo k doplnění vyjádření ze dne 31. 12. 2021 o další skutečnosti, zejména, že v roce 2022 bude vysílač využit pro experimentální vysílání DRM (Digital Radio Mondiale), přičemž byly dodány další podklady a doklady. Co se týče obsahu vyjádření, tak mj. bylo poznamenáno v kontextu s Územní studií Husova kolonie - U Rozumova dvora, schválené dne 21. 7. 2010, že otázka případného „vymístění vysílače“, tj. zda k němu vůbec dojde a kdy, je výlučně v kompetenci odvolatele, a že žadatel ohledně předmětného návrhu nepožádal odvolatele o stanovisko.

Jestliže byla dne 3. 3. 2022 stavebnímu úřadu předložena „nová“ plná moc, kterou spol. ACEK BOHEMIA s.r.o. zmocnila Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., k zastupování při podání předmětného návrhu, tak stavební úřad dne 7. 3. 2022 žadatele vyzval k odstranění vad žádosti, když požadoval předložení plné moci k zastupování před věcně a místně příslušným správním orgánem, tzn. stavebním úřadem Magistrátu města České Budějovice, nikoliv před Krajským úřadem Jihočeského kraje (jak bylo původně v plné moci uváděno), a dále bylo požadováno, aby byl upraven předmět řízení tak, aby odpovídal vymezení podle žádosti, tj. znění: „*Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951.*“

Ze správního spisu je dále zřejmé, že stavební úřad odvolatele opatřením ze dne 9. 3. 2022 vyzval k poskytnutí další součinnosti „*při plnění úkolů podle stavebního zákona ve smyslu § 161 stavebního zákona*“. Stavební úřad přitom zmínil, jaké doklady z hlediska existence staveb v místě má k dispozici, jaké doklady by tedy měly být doloženy „*a že bude sám opatřovat další podklady rozhodnutí ...*“ Stavební úřad totiž požadoval předložení konkrétních dokladů ke stávajícím stavbám, včetně vysílačů – radioelektrických zařízení, umístěných na poz. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, a to nejpozději do 30. 4. 2022, když

v dokumentaci „*skutečného provedení stavby vysílače (vysílačů)*“ by měla být řešena i problematika ochranného pásma. V dalším pak poznamenal, že „*předmět řízení nebyl dosud přesně a určitě vymezen, předložený návrh popisuje dvě varianty řešení, tedy změnu nebo zrušení ochranného pásma (ukončení platnosti)*“, přičemž právní úprava § 94 odst. 2 stavebního zákona předpokládá možnost změny nebo zrušení ochranného pásma. Další žádosti o součinnost (ze dne 7. 3. 2022) přitom byly odeslány Českému rozhlasu, Vinohradská 12, 120 99 Praha 2, a opět Českému telekomunikační úřadu, a to odboru pro jihočeskou oblast. Stavební úřad dále rovněž inicioval vykonání kontrolní prohlídky na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4 za účelem zjištění skutečného stavu na uvedeném pozemku v areálu spol. České Radiokomunikace a.s. K jejímu provedení došlo dne 13. 5. 2022, přičemž kopie protokolu o jejím průběhu je součástí správního spisu. Odvolací orgán k tomu poznamenává, že zjištěním kontrolní prohlídky bylo, že na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4 se nachází dva stožáry vysílačů, přičemž jejich technologická část je umístěna v hlavní budově areálu.

Dne 21. 3. 2022 obdržel stavební úřad podání spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., ze dne 17. 1. 2021, kterým bylo reagováno na podání odvolatele, a to zejména z pohledu experimentálního DRM vysílání. Dne 23. 3. 2022 pak obdržel stavební úřad stanovisko Českého rozhlasu k žádosti o součinnost. Z jeho obsahu vyplynulo, že předmětný vysílač v Husově kolonii v Českých Budějovicích je ve vlastnictví odvolatele, a proto je potřeba jednat s ním, přičemž další skutečnosti se týkaly využití vysílače Českým rozhlasem po 31. 12. 2021 a experimentálního doplňkového vysílání DRM+/AM, při kterém Český rozhlas spolupracuje s odvolatelem.

Opatřením ze dne 28. 3. 2022 požádal stavební úřad o součinnosti Ministerstvo průmyslu a obchodu, odbor bezpečnosti a krizového řízení, když požádal o vydání stanoviska „*k prověření prvků kritické infrastruktury*“, jejíž součástí mají být vysílače v Husově kolonii v Českých Budějovicích. Dalším opatřením ze dne 28. 3. 2022 vyznamenal stavební úřad spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., resp. jeho zplnomocněného zástupce Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., že doplnění plné moci (viz výše) akceptuje pro dané řízení ve věci uvedeného návrhu, přičemž vyjádřil přetrvávající výhrady k vymezení předmětu, resp. rozsahu návrhu. Dne 12. 4. 2022 stavební úřad obdržel vyžádané stanovisko Ministerstva průmyslu a obchodu, z něhož vyplývá, že na pozemku p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, v části Husova kolonie, České Budějovice, se nachází tři platné prvky kritické infrastruktury subjektu České Radiokomunikace a.s., které byly určeny jako vysílací zařízení pro šíření televizního nebo rozhlasového signálu určeného pro informaci obyvatelstva za krizových situacích, a že ani po ukončení smlouvy mezi Českým rozhlasem a Českými Radiokomunikacemi a.s. nedošlo ke zrušení těchto prvků.

Ze správního spisu dále vyplývá, že stavební úřad s ohledem na dotazy stavebníků na stav a průběh řízení o předmětném návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů přistoupil k tomu, že do okruhu účastníků tohoto řízení ve věci předmětného návrhu zahrnul tyto osoby: žadatele o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby ozn.: „Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/5, 378/6, 378/7, 1121 v k. ú. České Budějovice 4, spol. Sirkárna s.r.o., U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice 4, kterou zastupuje v územním řízení David Hrádek, IČO: 88617840, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice, žadatele o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby ozn.: „Bytový dům ‚U Šafránku‘ ulice U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/1, 375/6, 378/6, 1121, 1122/1 v k. ú. České Budějovice 4, spol. VM project s.r.o., kterou v územním řízení zastupuje rovněž David Hrádek, byť při „dotazu“ na stavebním úřadě ji zastupovala Mgr. Lucie Štindlová, advokátka, Lannova tř. 16/13, 370 01 České Budějovice, a vlastníka pozemku parc. č. 375/2 v k. ú. České Budějovice 4, spol. Living Apartments s.r.o., Lidická tř. 1019/182, 370 07 České Budějovice, zast. spol. Brůha a Krampera, architekti, spol. s.r.o., Vodní 12/42, 370 06 České Budějovice.

Dne 28. 4. 2022 obdržel stavební úřad podání odvolatele k řízení o předmětném návrhu, které sestávalo z:

- a) vyjádření k výzvě k poskytnutí nezbytné součinnosti,
- b) žádosti o prodloužení lhůty k dodání požadovaných podkladů,
- c) námítky podjatosti.

Ve vyjádření bylo opakovaně namítáno, že řízení o uvedeném návrhu ohledně předmětného ochranného pásma nemělo být s ohledem na uváděné důvody vůbec vedeno. V dalším bylo konstatováno, že návrh na zrušení ochranného pásma s účinností od 1. 1. 2022 je nedůvodný, protože vysílač, v jehož prospěch je ochranné pásmo zřízeno, je v provozu i po roce 2021, tedy že ochranné pásmo je a bude i nadále potřebné ve stávajícím rozsahu při zachování stávajících parametrů. Stavebnímu úřadu byly v dalším vytýkány konkrétní nedostatky, přičemž bylo požadováno vypořádání námitek odvolatele s tím, že až poté by stavební úřad mohl žádat podle jeho názoru o předložení požadované dokumentace. Jestliže stavební úřad požadoval

předložení konkrétních podkladů do 30. 4. 2022, tak odvolatel požadoval prodloužení termínu do 30. 4. 2023. Co se týče námítka podjatosti, odvolatel s ohledem na ohledem na popisované skutečnosti – „*neoprávněné kroky stavebního úřadu, flagrantně odlišný přístup k jednotlivým subjektům, absolutní ignorování podání společnosti České Radiokomunikace a.s. a naopak nadstandardnímu vstřícnému přístupu vůči druhé straně,*“ existuje důvodná pochybnost ohledně nepodjatosti stavebního úřadu, „*resp. úřední/ch osob/y jednající za stavební úřad,*“ je nucena „*namítat systémovou podjatost Magistrátu města České Budějovice, zejména Stavebního úřadu ve věci řízení o Návrhu ohledně ochranného pásma.*“ K tomu podání ze dne 28. 4. 2022 obsahovalo důvody pro namítanou podjatost s tím, že cit.: „*Společnost České Radiokomunikace a.s. má za to, že lze důvodně předpokládat, že s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům má Stavební úřad takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jeho nepodjatosti, a má být tudíž vyloučen ze všech úkonů ve všech řízení týkajících se ochranného pásma vysílače společnosti České Radiokomunikace a.s. umístěného na pozemku parc. č. 365/1 v kat. území České Budějovice 4. Odvolatel přitom námítka podjatosti uváděl i ve vazbě na další správní řízení, která probíhají před stavebním úřadem, potažmo Magistrátem města České Budějovice, přičemž bylo navrhováno, aby řízení o předmětném návrhu ohledně ochranného pásma vedl a ve věci rozhodoval „příslušný stavební úřad jiného krajského města v České republice, u kterého bude dána nestrannost a rovnost účastníků řízení ...“*

Co se týče uvedeného požadavku o prodloužení lhůty k dodání podkladů, stavební úřad se s tímto vypořádal tak, že dne 13. 6. 2022 sdělil odvolateli, že lhůtu neprodlouží, protože „*by byl ohrožen účel řízení*“, neboť účelem vedeného řízení není uvedení stávajícího stavu vysílače do souladu s platnými právními předpisy.

Pokud se týká zmíněné námítka systémové podjatosti, ze správního spisu vyplývá, že usnesením Krajského úřadu Jihočeského kraje č. j.: KUJCK 113543/2022, ze dne 16. 9. 2022, sp. zn.: OREG/64966/2022/stko, bylo podle § 14 odst. 3 správního řádu rozhodnuto o této námítce tak, že primátor statutárního města České Budějovic není vyloučen z úkonů ve správním řízení vedeném Magistrátem města České Budějovice, Stavebním úřadem, sp. zn. SU/4315/2021 Br, tzn. ve vedeném řízení ve věci předmětného návrhu na změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma. Následně bylo usnesením primátora statutárního města České Budějovice Ing. Jiřího Svobody, coby služebně nadřízeného Ing. Zdeňka Řeřábka, tajemníka Magistrátu města České Budějovice, Ing. Vlastislava Eliáše, vedoucího odboru stavebního úřadu Magistrátu města České Budějovice, Ing. Jiřího Čížka, vedoucího oddělení město odboru stavební úřad Magistrátu města České Budějovice, a Bc. Jany Brožové, odborné referentky zařazené v oddělení město odboru stavební úřad Magistrátu města České Budějovice, usnesením č. j.: KP-PO/569/2022, ze dne 27. 9. 2022, rozhodnuto o námítce podjatosti vznesené spol. České Radiokomunikace, a.s. podáním, které bylo doručeno Magistrátu města České Budějovice dne 28. 4. 2022 tak, že podle § 14 odst. 1 a 3 správního řádu se námítka zamítá a jmenovaní úředníci Magistrátu města České Budějovice nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování ve věci sp. zn.: SU/4315/2021 Br. Na uvedené je nutné navázat, že proti usnesení krajského úřadu č. j.: KUJCK 113543/2022, ze dne 16. 9. 2022, bylo dne 30. 9. 2022 podáno odvolání spol. České Radiokomunikace a.s., zast. Mgr. Karin Konstantinovou. Jelikož se krajský úřad neztotožnil s odvolacími námítkami, tak toto odvolání spolu s příslušným správním spisem předal Ministerstvu pro místní rozvoj, odboru územně a stavebně správnímu, k rozhodnutí o odvolání, načež však o odvolání nebylo do současné doby rozhodnuto. Další poznámka se týká toho, že i proti usnesení primátora statutárního města České Budějovice č. j.: KP-PO/569/2022, ze dne 27. 9. 2022, bylo podáno odvolání spol. České Radiokomunikace a.s., zast. Mgr. Karin Konstantinovou, dne 12. 10. 2022. Krajský úřad, jako příslušný odvolací orgán, po přezkoumání odvoláním napadeného usnesení primátora statutárního města České Budějovice č. j.: KP-PO/569/2022, ze dne 27. 9. 2022, rozhodl tak, že dle § 90 odst. 5 správního řádu podané odvolání zamítl a uvedené usnesení potvrdil. Rozhodnutí o tomto odvolání č. j.: KUJCK 147442/2022, ze dne 6. 12. 2022, sp. zn.: OREG/127750/2022/peca, nabylo právní moci dne 7. 12. 2022.

Dne 11. 5. 2022 stavební úřad obdržel od spol. ACEK BOHEMIA s.r.o. podání označené „*Předložení důkazu do řízení*“, kterým byl protokol Zdravotního ústavu se sídlem v Ústí nad Labem o měření elektromagnetického pole – březen 2022, vypracovaný dne 8. 4. 2022, jehož závěrem bylo, že „*V místě plánované výstavby bytových domů jsou splněny požadavky Nařízení vlády č. 291/2015 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením. Oproti měření z roku 2020, kdy byl ještě v provozu středovlnný vysílač se třemi stanicemi, došlo na měřených místech k razantnímu snížení zejména elektrické složky pole.*“ Dne 8. 6. 2022 přitom stavební úřad obdržel od žadatele další podání, kterým byl „*předkládán důkaz do řízení*“, a to Znalecký posudek č. 1945/2022 vypracovaný Ing. Pavlem Žížalou, Roháčova 8, 130 00 Praha 3, pro stavební řízení vedená před stavebním úřadem (pod konkrétními č. j.) „*o nezbytném rozsahu ochranného pásma vysílače SV ČB*“ ze dne 30. 5. 2022. Z tohoto posudku mj. vyplynulo, že na pozemku spol. Českých Radiokomunikací a.s. se nachází dva zdroje elektromagnetického záření – anténní stožáry, a to monopól

trubkový o výšce 60 m a monopól příhradový o výšce 107 m s tím závěrem, viz sumarizovaná měření, že ochranné pásmo lze bezpečně omezit na kružnici o poloměru 250 m od zdroje záření.

Dne 27. 6. 2022 stavební úřad obdržel žádost spol. České Radiokomunikace a.s. „o poskytnutí lhůty k zajištění revizního znaleckého posudku a základní vyjádření ke zjevné nesprávnosti předložených znaleckých posudků“. K této žádosti se stavební úřad vyjádřil dne 21. 7. 2022, když s ohledem na souvislosti, které souvisely s vypořádáváním uplatněné námítky podjatosti, nepřistoupil ke konkrétnímu stanovení lhůty.

Stavební úřad přitom dne 8. 7. 2022 požádal o součinnosti opětovně Magistrát města České Budějovice, Odbor územního plánování, když žádal o stanovisko ke skutečnostem (podle stavebního úřadu k rozporům), na základě kterých bylo v územně plánovací dokumentaci vymezeno ochranné pásmo předmětného vysílače. V reakci na to odbor územního plánování Magistrátu města České Budějovice poskytl sdělení ze dne 8. 8. 2022, které shrnovalo důvody, na jejich základě došlo k „zákresu“ kruhového ochranného pásma o poloměru 500 m k SV vysílači v Husově kolonii ... Vyžádané vyjádření Českého telekomunikačního úřadu, odboru kontroly (viz žádost o součinnost ze dne 9. 3. 2022), obdržel stavební úřad dne 26. 7. 2022. Co se týče jeho obsahu, tak na jeho úvod bylo popsány kompetence Českého telekomunikačního úřadu dle zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), a připomenuto úřadem vydané vyjádření ze dne 15. 10. 2021. V dalším pak byly objasňovány pojmy uvedeného zákona a souvislosti ohledně vymezení ochranných pásem radiového zařízení, a to i s využitím ustanovení stavebního zákona a popisem, jaké dopady to má, či může mít na předmětný ochranné pásmo ... Na závěr pak Český telekomunikační úřad konstatoval, že vzniká otázka, zda ustanovené tzv. „ochranné pásmo vysílače“ (prezentované majitelem vysílače v jeho vyjádřeních) vzniklo v dané době (cca rok 1952) dle předchozích právních předpisů, jak se toto „ochranné pásmo vysílače“ promítlo do současné platné legislativy, současného stavebního zákona, či jiných souvisejících zákonů, kde jsou stanoveny podmínky vzniku a zániku ochranných pásem a definice, k jakým objektům zařízením (např. rádiovým zařízením), technické infrastruktury se tato ochranná pásma vztahují.

Dne 15. 8. 2022 obdržel stavební úřad podání odvolatele, kterým bylo reagováno na žadatelem předložené doklady – viz výše zmíněný protokol a posudek, které byly označeny jako zjevně nesprávné. K tomu byl odvolatelem přiložen přípis zpracovaný Ing. Jaromírem Bukovským, autorizovaným inženýrem pro technologická zařízení staveb ČKAIT 0010118, z července roku 2022, ozn.: „Posouzení vlivu výšky staveb v okolí SV vysílače České Budějovice na zářivé vlastnosti hlavní antény výšky 107,5 m“. Jeho závěrem bylo, že na zjednodušeném výpočtovém modelu bylo prokázáno, že v blízké zóně antény dochází k ovlivnění zářivých vlastností antény vlivem budov i výrazně nižších než čtvrtina vlnové délky, čímž bylo popřeno tvrzení uvedené ve znaleckých posudcích předložených žadatelem, že stavby nižší než čtvrtina vlnové délky (zde cca 80 m) nemají na vyzařovací vlastnosti antény vliv. I proto bylo dovozeno, že požadavek na zmenšení ochranného pásma z 500 m na 250 m od paty antény je neopodstatněný. Stavební úřad přitom obdržel dne 25. 9. 2022 od spol. České Radiokomunikace a.s. další podání doplňující důkazy proti „zjevně nesprávným podkladům předloženým žadatelem“. Jeho přílohou byl Znalecký posudek č. 007/004/2022 vypracovaný znalcem Doc. Ing. Martinem Kyselákem, PhD., Talichova 22, 623 00 Brno. Na jeho závěr bylo s ohledem na konkrétní skutečnosti uvedeno, že případný požadavek na zmenšení ochranného pásma na méně než 500 m je neakceptovatelný vzhledem k jednoznačně negativnímu ovlivnění vyzařovacích vlastností vysílače.

Stavební úřad dne 10. 11. 2022, tzn. po výše popsaném vypořádání uplatněné námítky systémové podjatosti, přistoupil k vydání odvoláním napadeného usnesení č. j.: SU/4315/2021-49. Z jeho odůvodnění vyplývaly důvody, na základě kterých zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 stavebního zákona řízení o žádosti definované návrhem spol. ACEK BOHEMIA s.r.o.

Tyto důvody souvisely mj. s otázkou tím, zda spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., byla jako žadatel příslušná podat předmětný návrh týkající se uvedeného ochranného pásma, přičemž stavební úřad se zabýval tím, jak jsou vymezována ochranná pásma ve stavebním zákoně i v zákoně o elektronických komunikacích. V dalším bylo uvedeno, jak stavební úřad přistoupil ke stanovení „okruhu účastníků“, resp. osob, jimž předmětné usnesení oznamoval, načež se zabýval „vypořádáním návrhů a námitek účastníků řízení“. V rámci řízení stavební úřad zjistil, že na poz. parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, který koresponduje s hranicemi areálu jehož vlastníkem je odvolatel se nacházejí dva vysílače. Jedná se o hlavní vysílač - stožár s anténním systémem, tzv. monopól, s výškou 107 m, a nižší monopól o výšce 60 m. K tomu navazujícím zjištěním bylo, že v místě došlo k odstranění původně třetího vysílače, a to ocelového příhradového kotveného stožáru s typovým označením JUCHO 47, na vrcholu kterého byl „nainstalován kapacitní oblouk důležitý pro funkci stožáru jako středovlnné antény“. Stavební úřad k tomu dodal, že podle dokumentace pro jeho odstranění mělo

dojít k odstranění stavby ocelového příhradového kotveného stožáru výšky 47 m, který by postaven v letech 1942 – 43 tak, že základ pod odstraňovaným stožárem není předmětem bouracích prací, že světla překážkového značení budou před snesením stožáru demontována, že kotvící lana osazená ve třech úrovních budou odstraněna a že patky zůstanou v zemi. Dále před odstraněním stožáru mělo dojít k odpojení vlnovodu od technologické vysílací jednotky, která již nebyla v provozu, přičemž vlnovod i vysílací jednotka měly být ponechány na místě. Jelikož stavební úřad nahlížel na věc tak, že ochranné pásmo vyhlášené rozhodnutím z roku 1951 bylo vztaženo vůči zmíněnému třetímu vysílači umístěnému na poz. p. č. 365/1, který byl v mezichase odstraněn, tak podle něj ochranné pásmo vyhlášené zmíněným rozhodnutím krajského národního výboru, jako soubor práv a povinností spojený s existencí věci zanikl – pozbyl platnosti, neboť zanikla stavba a zařízení, tj. vysílací zařízení, stožár včetně antény a radioelektrické zařízení, pro které bylo ochranné pásmo uvedeným rozhodnutím ustaveno. Vzhledem k takovému závěru stavební úřad konstatoval, že nastaly skutečnosti předvídané § 94 odst. 6 stavebního zákona, protože zanikla stavba a zařízení, tj. stožár včetně kapacitního oblouku plnicího funkce antény pro vysílání (radioelektrické zařízení), tudíž rozhodnutí o ochranném pásmu pozbylo platnosti, neboť rozhodnutí o ochranném pásmu platí po dobu trvání stavby, zařízení, není-li stanovena v rozhodnutí jiná lhůta. Podle uvážení stavebního úřadu není podstatné, že další části stavby nezbytné k vysílání, tj. nadzemní budova s technologií a podzemní zemnicí síť stále existují, neboť zanikla-li část stavby nebo zařízení, v daném případě vysílač – stožár, včetně radioelektrického zařízení, jenž byl součástí pozemku, nemůže již vysílač (rádiové zařízení) plnit svoji funkci ... Stavební úřad proto konstatoval, že po posouzení shromážděných podkladů a důkazů shledal, že nelze zahájit a vést řízení o změně rozsahu a podmínek předmětného ochranného pásma anebo zrušení ochranného pásma ve smyslu ustanovení § 94 odst. 2 stavebního zákona, protože k tomu neexistuje zákonný důvod, když v průběhu řízení vyšlo najevo, že ochranné pásmo pozbylo platnosti, neboť zanikl anténní stožár a radioelektrické zařízení, na který bylo ochranné pásmo ustaveno a na jehož ochranu bylo určeno. Podle stavebního úřadu tak byl naplněn důvod předvídaný § 93 odst. 6 stavebního zákona, tj. že radioelektrické zařízení, k jehož ochraně bylo ochranné pásmo ustaveno, zaniklo.

Předmětné odvolání proti uvedenému usnesení obdržel stavební úřad dne 1. 12. 2022. Ze správního spisu je zřejmé, že odvolání bylo doloženo přílohami, z nichž většina představovala fotografie stávajících vysílačů a technologického zařízení - „příslušenství“ vysílačů, které zachycovaly stav při kontrolní prohlídce konané dne 13. 5. 2022. Kromě těchto fotografií byly přiloženy: přípis Krajského úřadu Jihočeského kraje ve věci „Seznámení s podklady pro rozhodnutí, výzva účastníkům odvolacího řízení k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí“ č. j.: KUJCK 131598/2022, ze dne 3. 11. 2022, sp. zn. OREG/106344/2022/jibu, závazný pokyn ČTÚ č. 37/2005 pro zpracování stanoviska k územnímu řízení o ochranných pásmech podle § 103 zákona o elektronických komunikacích, a stavební povolení Drážního úřadu ze dne 18. 1. 2019, sp. zn.: MP-SDP0544/18-8/Kj. Z obsahu odvolání vyplývalo, že odvolatel se odvolává coby účastník správního řízení vedeného před stavebním úřadem pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br v dané věci. K tomu bylo dále uvedeno, že odvoláním napadeným usnesením bylo zastaveno řízení vedené na základě shora uvedeného návrhu, avšak odvolatel se neztotožňuje s důvody, pro které stavební úřad k zastavení řízení přistoupil, tudíž podává odvolání v souladu s § 76 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 81 a násl. správního řádu pro:

- a) nesprávnost řízení, jež usnesení o zastavení řízení o revizi ochranného pásma předcházelo;
- b) nepřezkoumatelnost usnesení o zastavení řízení o revizi ochranného pásma;
- c) nesprávnost usnesení o zastavení řízení o revizi ochranného pásma.

Co se týče odůvodnění odvolání, tak mj. bylo odvolatelem konstatováno, že „rozhodnutí stavebního úřadu je nesprávné a stavební úřad je podjatý“. K tomu bylo uvedeno, že dosud nebylo rozhodnuto o systémové námitce podjatosti, která byla namítána podáním odvolatele ze dne 28. 4. 2022. Podle odvolatele stavební úřad nepřihlédl k důvodným námitkám vzneseným odvolatelem, když pokračoval v řízení, jež bylo zahájeno nezákonně vzhledem k podání, které bylo činěné na základě zjevně neplatné plné moci, přičemž dochází k porušení základních zásad správního řízení, zejména zásady rovnosti účastníků, zásady procesní ekonomie (neboli hospodárnosti správního řízení), zásadu subsidiarity výkonu veřejné moci ... Další námitkou bylo, že stavební úřad vydal předmětné usnesení bez správního spisu, což bylo odůvodněno tím, že dne 10. 10. 2022 byl kompletní spisový materiál vedený v předmětné věci předán Krajskému úřadu Jihočeského kraje za účelem seznámení se stavem věci v rámci odvolacích řízení ve věci usnesení Magistrátu města České Budějovice, stavebního úřadu, č.j.: SU/2893/2021-17 dne 22.6.2022, značky: SU/2893/2021 Tr/BL, jak dokládá přikládaný přípis krajského úřadu č. j.: KUJCK 131598/2022, ze dne 3. 11. 2022, sp. zn.: OREG/106344/2022/jibu. Podle odvolatele tak vyvstává otázka, na základě čeho vlastně stavební úřad rozhodl a jestli předmětné usnesení má oporu ve spise.

V další části odvolání uváděl odvolatel vady a důvody zjevné nepřipustnosti návrhu na revizi ochranného pásma s tím, že má za to, že řízení o revizi ochranného pásma mělo být zastaveno již na začátku, a to z důvodu zcela zásadních a neodstranitelných vad podaného návrhu na revizi ochranného pásma a jeho zjevnou nepřipustnost ..., jak ostatně namítal již v předchozích podáních. Podle odvolatele návrh neobsahuje konkrétní důvody, které prokazují, že žadateli z rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma plynou určité povinnosti, přičemž není spolehlivě a určitě vymezen předmět řízení. Odvolatel přitom upozorňoval, že podaný návrh neměl obsahové náležitosti uvedené ve stavebním zákoně a § 7 vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, v platném znění (dále jen „vyhláška o podrobnější úpravě územního rozhodování“), a nebyl doložen potřebnými podklady, a proto měl stavební úřad postupovat popsáním způsobem dle stavebního zákona ... Současně odvolatel poukazoval i na formulaci plné moci, kterou žadatel zmocnil Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., k podání předmětného návrhu, neboť ta byla původně vystavená k jednání zmocněnce nikoliv se stavebním úřadem, ale s Krajským úřadem Jihočeského kraje.

Odvolatel se pak v odvolání věnoval nesprávnému vyhodnocení stavu věci stavebním úřadem. K tomu de facto zopakoval, že ochranné pásmo a jeho podmínky vyhlášené rozhodnutím z roku 1951 je stále platné a že závěr učiněný stavebním úřadem je nesprávný, nedůvodný a absolutně nepodložený ... Podle odvolatele je jeho úmyslem nadále vysílat AM vysílání na daném „radioelektrickém zařízení, které slouží ke stejnému účelu jako od počátku jeho vzniku a zřízení ochranného pásma“, když stavební úřad (či dřívější úřady) nikdy neměl jakoukoliv výhradu k rozsahu či existenci předmětného ochranného pásma, a proto se jeví závěr stavebního úřadu o zániku ochranného pásma jako významně překvapivý. S odkazem na citované předpisy pak bylo uvedeno, že v případě „vysílače“ se nejedná pouze o samotnou ocelovou konstrukci vysílače, ale o všechna související (zejména obslužná a pomocná) zařízení, která jsou umístěna po celé ploše (nad i pod povrchem pozemku), přičemž nezbytnou součástí anténního systému je i zemní síť, která se rozkládá pod a v okolí anténních stožárů po celé ploše předmětných pozemků. Vysílač, jako anténní systém, se všemi svými částmi, je tvořen nadzemními ocelovými konstrukcemi, betonovými patkami, kotevními lany s kotevními bloky, zemní sítí, elektrickým a datovým vedením a kontejnery, včetně budovy, ve které je umístěna řada zařízení tvořících vysílač a jeho obslužné části, když vysílač je chráněn oplocením. Podle odvolatele je tedy na dotčených pozemcích (po značné části jejich plochy) umístěno několik staveb a zařízení a podzemního vedení, přičemž veškeré stavby a zařízení na pozemcích tvoří nedělitelný funkční celek ... K tomu bylo dále uvedeno, že na dotčených pozemcích jsou umístěny dva anténní systémy 60 m a 107 m napájené VF energií koaxiálním vedením z technologické části budovy vysílače, a u stožárů jsou umístěny tzv. anténní kontejnery (domky) s technologickým zařízením ... Odvolatel dále navázal tím, že ochranné pásmo je důležité i z hlediska plnění norem expozice člověka elektromagnetickým polem, případně zohlednění vlivu tohoto pole na další elektronická zařízení. Tedy uvádí-li stavební úřad, že radioelektrické zařízení, pro které bylo zřízeno ochranné pásmo, zaniklo, jedná se z jeho strany o technickou neznalost věci a nepravdivé tvrzení, které nemá oporu v doposud provedeném dokazování.

Odvolatel se dále v odvolání zabýval i historií vysílače s tím, že v provozu zůstaly anténní stožáry vysoké 107 m a 60 m vybudované v padesátých letech, které umožňují zachovat kontinuitu provozování vysílače, přičemž souhlas s odstraněním původního třetího stožáru vydal stavební úřad dne 13. 5. 2013. Podle odvolatele podstatné části vysílače – hlavní budova vysílače, vysílací sál s vlastním vysílačem, anténní přepínač ve vysílacím sále, a zemní síť jsou i nadále provozovány ... a tedy je zřejmé, že vysílač nikdy nezankl a nebyl ukončen jeho provoz, v důsledku čehož nemohlo zaniknout ani ochranné pásmo, a je používán stále ke stejnému účelu – šíření elektromagnetických vln. Podle odvolatele odstranění původního kotveného stožáru a jeho nahrazení novými stožáry nemohlo způsobit zánik ochranného pásma, jelikož nedošlo k zániku vysílače jako celku, ale pouze ke změně jeho části ..., přičemž stavební úřad byl v rámci kontrolní prohlídky stavby dne 13. 5. 2022 obeznámen s jednotlivými částmi vysílače ... což bylo dokládáno příkládanými fotografiemi. Konstatoval-li odvolatel, že k ukončení provozu vysílače nedošlo a ani není plánováno, tak dodal, že s ohledem na dikci ochranného pásma a možného využití vysílače slouží ochranné pásmo vysílače bez ohledu na jeho konkrétní užití, tj. nemusí se jednat jen o užití pro účely AM vysílání, ale i jiné druhy rozhlasového či televizního vysílání, či přenosu dat, když prostřednictvím vysílače jsou stále šířeny elektromagnetické vlny na středním pásmu a vysílač je využíván pro experimentální vysílání DRM, a to na základě individuálního oprávnění č. 288282/PA ze dne 5. 1. 2022 vydaného Českým telekomunikačním úřadem s platností do 4. 1. 2023. Odvolatel k tomu poznamenal, že AM vysílání je i v současnosti v České republice a i v dalších evropských zemích provozováno, tedy i po ukončení vysílání programu ČRo Dvojka je možné naladit další, a to i zahraniční rozhlasové stanice vysílané v AM na středních a dlouhých vlnách...

Další argumentace odvolatele pak byla odvozena od toho, že předmětný vysílač je součástí kritické infrastruktury státu, což měl stavební úřad opomenout, přičemž bylo odkazováno na opatření obecné povahy

vydaná Ministerstvem průmyslu a obchodu, a i když došlo k 31. 12. 2021 k ukončení smlouvy mezi Českým rozhlasem a Českými Radiokomunikacemi a.s., tzn. k ukončení šíření vysílání programu Českého rozhlasu pomocí zmíněného vysílače, nedošlo ke zrušení prvků kritické infrastruktury. Podle odvolatele v případě vysílačů, jež jsou součástí kritické infrastruktury státu dle krizového zákona, nelze v současné době připustit i jen možnost, že bude docházet k rušení, přičemž jejich vlastníci mají povinnost chránit prvky kritické infrastruktury státu, včetně jejich ochranných pásem.

Další uváděné skutečnosti souvisely s vyjádřením Českého telekomunikačního úřadu (dále také „ČTÚ“), ze dne 26. 7. 2022, č. j.: ČTÚ-29 105/2022-622/I, přičemž byl připomínán Závazný pokyn ČTÚ č. 37/2005 týkající se zpracování stanoviska k územnímu řízení o ochranných pásmech podle § 103 zákona o elektronických komunikacích.

Jestliže se odvolatel zabýval v odvolání dalším rozborem stavu věci, tak mj. připomínal, že předmětné ochranné pásmo nebylo zřízeno dle § 103 zákona o elektronických komunikacích, ale podle vyhlášky č. 572/1950 Ú. l., o zastavovacím plánu, o povinnostech místního národního výboru při výstavbě obce, o ochranných pásmech a o vyvlastnění (dále také „vyhláška o ochranných pásmech z roku 1950“). Podle odvolatele neuvádí-li rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma konkrétně vymezení, jaká je funkce radioelektrického zařízení (tj. vysílače) a pro jaké účely je zřízeno, tak předmětný vysílač – dané radioelektrické zařízení je užíváno ke stejnému účelu jako při zřízení ochranného pásma, tj. šíření elektromagnetických vln na středních vlnách. To znamená, že nelze uvést, že by došlo k úpravě vysílače na jinou funkci. Ochranné pásmo bylo zřízeno pro vysílač, resp. okolní území, jako celek, a ne pouze pro jeho určitou část, kupříkladu pouze pro anténní stožár, přičemž nedošlo-li dosud k zániku vysílače, nezanklo ani ochranné pásmo... K tomu pak odvolatel uváděl další úvahy, mj. že nedošlo ke změně ani v důsledku zákonné úpravy telekomunikačního práva, neboť věčná břemena vzniklá přede dnem nabytí účinnosti novelizované úpravy zůstávají nedotčena. Odvolatel k tomu v dalším uvedl, že podle § 16 odst. 1 vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950 platilo, že: „Ochranné pásmo při radioelektrických zařízeních je území v jejich okolí, které není určeno k souvislému zastavění; sahá do vzdálenosti až 5 km od hranic pozemku, na němž je zařízení umístěno.“ Tzn., že vyhláška o ochranných pásmech z roku 1950 umožňovala vyhlásit ochranné pásmo až 5 km od hranic pozemku, na němž je zařízení umístěno, tudíž bylo-li rozhodnutím o vyhlášení ochranného pásma vyhlášeno ochranné pásmo ve vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, jednalo se o minimalistické omezení, když ochranné pásmo je důležité i z hlediska plnění závazných norem expozice člověka elektromagnetickým polem a také případně zohlednění vlivu tohoto pole na různá elektronická zařízení třetích stran. I proto podle odvolatele nelze přistoupit ke zrušení ochranného pásma do doby úplného zrušení či přemístění vysílače do jiné lokality, přičemž případné zrušení ochranného pásma v průběhu trvání provozu vysílače by mělo za následek nekontrolovanou výstavbu v rámci celého ochranného pásma ..., aniž by bylo možné vyloučit negativní dopad na zdraví fyzických osob v dané lokalitě. Z hlediska dlouhodobého provozu vysílače – 80 roků – se jeví jako zcela vyhovující, neboť ochranné pásmo vzniklo na základě vysílání ve 40. letech min. století a v současné době toto vysílání stále trvá a jsou zde dodrženy stejné fyzikální principy, které se od doby zřízení ochranného pásma nezměnily, a proto není žádný důvod ochranné pásmo změnit nebo zrušit.

Podle odvolatele existenci ochranného pásma a jeho zachování předpokládá i územně plánovací dokumentace, přičemž bylo odkazováno na konkrétní články Územní studie Husova kolonie – U Rozumova dvora, i Územního plánu města České Budějovice. Je-li účelem ochranného pásma nejen ochrana fyzických osob před nepříznivými důsledky neionizujícího elektromagnetického záření, ale i ochrana vysílače před negativními vlivy výstavby či jiné činnosti v ochranném pásmu, tak daná rizika jsou natolik zásadní, že nelze připustit žádné neodborné zásahy do jeho parametrů, přičemž podle odvolatele veřejný zájem na ochraně společnosti před uvedenými riziky jednoznačně převyšuje jakékoli zájmy na výstavbě bytových či rodinných domů v ochranném pásmu a jakékoli změny parametrů či zrušení ochranného pásma jsou v současnosti nepřipustné. Do faktického odstranění, případně přemístění vysílače na základě rozhodnutí spol. České Radiokomunikace a.s. musí být toto ochranné pásmo respektováno, včetně všech jeho parametrů a omezení z něho plynoucích ... V odvolání bylo poznamenáno, že z hlediska dlouhodobého provozu vysílače se jeví ochranné pásmo jako vyhovující a dostatečně chránící vysílání v oblasti Českých Budějovic, načež s odkazem na Znalecký posudek č. 007/004/2022 ze dne 23. 9. 2022, vypracovaný znalcem Doc. Ing. Martinem Kyselákem, Ph.D., bylo konstatováno, že existence ochranného pásma je nezbytná pro účely zamezení negativního ovlivnění vyzařovacích vlastností vysílače, přičemž i případné zmenšení ochranného pásma na méně než 500 m od paty vysílače není akceptovatelné ...

Další námitkou odvolatele bylo, že ochranné pásmo vysílače zřízené na dobu neurčitou dle vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950 má stanoven konkrétní územní rozsah. S využitím citovaných odborných

komentářů bylo poznamenáno, že pokud rozhodnutí o ochranném pásmu nestanoví konkrétní dobu jeho platnosti, sdílí rozhodnutí o ochranném pásmu osud stavby, tj. platí po celou dobu trvání stavby, a tedy ochranné pásmo radioelektrického zařízení sdílí osud radioelektrického zařízení, přičemž k zániku ochranného pásma dochází pouze v případě úplného odstranění stavby, což se v případě předmětného vysílače nestalo. Podle odvolatele úprava, resp. modernizace části vysílače, v rámci které došlo k nahrazení původního stožáru novými stožáry a k modernizaci technologických zařízení nemohla způsobit zánik platnosti ochranného pásma, neboť se stále jedná o stejný vysílač, který je i nadále umístěn v rámci ochranného pásma. Toto tvrzení bylo dále objasňováno i na uváděných příkladech, včetně příkládaného stavebního povolení vydaného příslušným drážním úřadem, sp. zn.: MP-SDP0544/18-8/Kj, ze dne 18. 1. 2019.

Na závěr odvolání bylo zopakováno, že předmětnému návrhu na revizi ochranného pásma nelze vyhovět a řízení o revizi ochranného pásma musí být zastaveno, avšak z jiných důvodů, než pro jaké to učinil stavební úřad v odvolání napadeném usnesení. Podle odvolatele by řízení mělo být zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. b) nebo c) správního řádu, tj. pro zjevně právně nepřipustnou žádost spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., nebo z důvodu podstatných vad této žádosti, případně měl stavební úřad zastavit řízení v souladu s § 86 odst. 4, věty poslední, v části před středníkem, stavebního zákona. Tedy řízení o revizi ochranného pásma podle odvolatele nemůže být zastaveno dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, ve vazbě na ustanovení § 93 odst. 6 stavebního zákona, jelikož radioelektrické zařízení, k jehož ochraně bylo ochranné pásmo ustaveno, nezanklo a je i v současnosti provozováno. Podle odvolatele „existence ochranného pásma je proto i nadále nezbytná, a to pro účely ochrany vysílače před negativními vlivy výstavby či jiné činnosti v ochranném pásmu a pro účely ochrany fyzických osob, např. před nepříznivými důsledky neionizujícího elektromagnetického záření. Řízení o revizi ochranného pásma navíc vůbec nemělo být vedeno, protože řízení trpí zcela zásadními a neodstranitelnými vadami, a to zejména následujícími:

a) společnost ACEK BOHEMIA s.r.o. neprokázala aktivní legitimaci k podání návrhu na revizi ochranného pásma;

b) z návrhu na revizi ochranného pásma není zřejmé, čeho se společnost ACEK BOHEMIA s.r.o. domáhá, neboť v návrhu na revizi ochranného pásma není spolehlivě a určitě vymezen předmět řízení. Ve správním řízení stavebnímu úřadu nepřísluší podaný návrh upravovat, resp. vybírat si ze dvou navrhovaných možností;

c) návrh na revizi ochranného pásma v rozsahu návrhu na „změnu ochranného pásma“, resp. „vyhlášení nového ochranného pásma“, nemá obsahové náležitosti uvedené v § 86 stavebního zákona (zejména neobsahuje dokumentaci pro vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu) a obsahové náležitosti uvedené v § 7 vyhlášky o podrobnější úpravě územního rozhodování;

d) návrh na revizi ochranného pásma v rozsahu návrhu na „zrušení ochranného pásma s účinností od 1. 1. 2022“ je zcela nedůvodný, protože vysílač, v jehož prospěch je ochranné pásmo zřízeno, je v provozu i po roce 2021;

e) k návrhu na revizi ochranného pásma byla přiložena vadná plná moc.

Dále bylo připomenuto, že stavební úřad nebyl oprávněn vydat předmětné usnesení, jelikož dosud nebylo pravomocně rozhodnuto o námitce podjatosti, a že stavební úřad navíc rozhodl bez toho, aby mě k dispozici správní spis ... Odvolatel „navrhoval a žádal“, aby odvolací orgán vydal následující rozhodnutí:

I. Usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu ze dne 10. listopadu 2022, sp. zn.: SU/4315/2021 Br, č.j.: SU/4315/2021-49, o zastavení správního řízení vedeného pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br, č.j.: SU/4315/2021 se ruší a věc se vrací Magistrátu města České Budějovice, Stavebnímu úřadu, k novému projednání.

II. Společnosti České Radiokomunikace a.s. se přiznává náhrada nákladů odvolacího řízení, a to k rukám právní zástupkyně společnosti České Radiokomunikace a.s. do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání.

Jelikož uvedené odvolání bylo kvalifikováno jako odvolání řádné, stavební úřad opatřením ze dne 7. 12. 2022 v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu zaslal stejnopis podaného odvolání všem účastníkům řízení, jimž usnesení oznamoval a kteří se tak mohli proti usnesení odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení výzvy. Této možnosti využily spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., a Sirkárna s.r.o. Z vyjádření spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., ze dne 18. 12. 2022, na úvod vyplývá konstatování, že „jde o napadení odůvodnění usnesení, což je nepřipustné“, neboť odvolatel v odvolání opakovaně uvádí, že souhlasí se zastavením řízení, avšak nikoliv s důvody pro zastavení řízení uvedenými s odkazem na § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu. Tedy obsahově napadá odůvodnění, nikoliv výrok usnesení, i přesto, že formálně napadá celé usnesení a navrhuje jeho zrušení a vrácení k dalšímu řízení. V dalším spol. ACEK BOHEMIA s.r.o. konstatovala, cit.: „Přesto, že součástí výroku rozhodnutí je dle § 68 odst. 2 správního řádu i právní ustanovení, je postup zvolený Českými Radiokomunikacemi a.s. chybný a žádá de facto po odvolacím orgánu tímto nadbytečným podáním, aby suploval za České Radiokomunikace a.s. postup, který

se odvolateli nabízí – a to zažádat si dle § 142 odst. 1 správního řádu o vydání deklaratorního rozhodnutí o předmětném ochranném pásmu, jehož existence je zjevně sporná." Následně se spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., coby „stavebník“, vyjadřovala k jednotlivým bodům odvolání. Její argumenty souvisely zejména s tím, že předmětné ochranné pásmo vymezené rozhodnutím z roku 1951 zaniklo. K tomu byla ve vyjádření uvedena vlastní argumentace mj. s tím, že bylo-li pro rádiové zařízení zřízeno ochranné pásmo dle § 103 zákona o elektronických komunikacích a následně pak bylo toto rádiové zařízení modifikováno na jinou funkci [např. přestane vysílání televize, rozhlasu a začne vysílání např. bodových rádiových spojů, nové vysílání televize, při změně antény nebo vysílacího zařízení (technologie)], nebude na toto upravené zařízení platit ochranné pásmo původního zařízení. V daném případě proběhly popisované změny původního rádiového zařízení, s nimiž se však nepojila žádná změna ochranného pásma, resp. nebyl ze strany odvolatele podán žádný návrh na jeho změnu. Nejpozději s platností zákona o elektronických komunikacích ochranné pásmo tedy zaniklo a v době odstranění stožáru na původních pozemcích již ani neexistovalo. Z uvedených důvodů žadatel navrhoval, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl.

Spol. Sirkárna s.r.o. se na úvod svého vyjádření ze dne 20. 12. 2022 vymezila k tomu, jak předmětným usnesením rozhodl stavební úřad. V dalším se pak vyjadřovala k argumentům uvedeným v odvolání. Tyto úvahy přitom směřovaly k tomu, že stavební úřad na základě učiněných zjištění oprávněně dospěl k závěru, že byl-li konkrétní vysílací anténní stožár (rádiové zařízení) odstraněn, zaniklo tím i ochranné pásmo vyhlášené rozhodnutím z roku 1951. K tomu byly uvedeny další úvahy mj., že ochranná pásma zřízená dle právních předpisů z roku 1950 se řídí aktuálními právními předpisy, což platí i pro podmínky zániku příslušného ochranného pásma: „*Jinými slovy ochranné pásmo zřízené dle právních předpisů z roku 1950 zaniká dle aktuálních právních předpisů.*“ Spol. Sirkárna s.r.o. rovněž upozornila, že podle § 82 odst. 1 správního řádu platí, že odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení, a že odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřípustné. Podle spol. Sirkárna s.r.o. je zřejmé, že pokud odvolatel v odvolání požaduje: „aby toto řízení bylo zastaveno“, avšak nesouhlasí s důvody, pro které stavební úřad vydal usnesení o zastavení řízení o revizi ochranného pásma, tak se odvolává toliko proti odůvodnění předmětného usnesení ..., a tedy v případě předmětného odvolání se jedná o nepřípustné odvolání a odvolacímu správnímu orgánu tak nezbyvá než takové odvolání zamítnout.

Stavební úřad předal spisový materiál v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu spolu s uvedeným odvoláním odvolacímu orgánu dne 4. 1. 2023. Ve stanovisku k „předání spisu“ ze dne 2. 1. 2023 k tomu uvedl, že odvolání proti předmětnému usnesení podal účastník řízení v zákonné odvolací lhůtě. V dalším pak uvedl, že vyzval účastníky řízení k vyjádření se k tomuto odvolání ve lhůtě 7 dnů, a že nemohl podle § 87 správního řádu plně odvolání vyhovět a napadené usnesení zrušit nebo změnit, protože tím může být způsobena újma jiným účastníkům, kteří s tím nesouhlasí. Následně stavební úřad víceméně shrnul, proč usnesením rozhodl podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu o zastavení uvedeného řízení. Stavební úřad k tomu dodal, že nesdílí názor odvolatele, že ochranné pásmo se váže k areálu odvolatele, tj. spol. České Radiokomunikace a.s. jako celku zahrnujícího všechny součásti vysílače (budovy s technologií, zemní síť i oplocení), a to bez ohledu na změny radioelektrických zařízení – tedy ochranné pásmo vymezené rozhodnutím z roku 1951 nevzniklo ke stávajícímu radioelektrickému zařízení (monopol) výšky 107 m a 60 m. Stavební úřad dále konstatoval, cit.: „*Ochranným pásmem jsou omezována práva vlastníků pozemků v ochranném pásmu ve využívání jejich pozemků dle platné územně plánovací dokumentace, a proto by mělo být zřízeno nové ochranné pásmo skutečně provozovaného rádiového zařízení, které by určilo jeho počátek (střed) a vymezilo pozemky náležející do ochranného pásma a stanovilo ochranná opatření rádiového zařízení.*“ Stavební úřad se přitom ohradil vůči tomu, že odvolatel vychází z definice radioelektrického zařízení podle § 16 odst. 2 vyhlášky č. 572/1950 Ú. l., o zastavovacím plánu, o povinnostech místního národního výboru při výstavbě obce, o ochranných pásmech a o vyvlastnění, podle kterého náležejí do radioelektrického zařízení kromě zařízení k radioelektrické dopravě zpráv, obrazů nebo návěstí anebo k jejich přijímání také cit. „pomocná zařízení (např. zařízení provozních budov a místností nebo laboratoří), zařízení odposlechové služby nebo technická zařízení mezinárodní rozhlasové organizace. Stavební úřad k tomu poznamenal, že rozhodoval podle současně platných právních předpisů a aplikoval platné právní předpisy na zjištěný skutkový stav věci, když areál odvolatele „*se nachází v zastavitelném území vymezeném v platné územně plánovací dokumentaci města Českých Budějovic*“, a v odvolání jsou uváděny některé zcela záměrně matoucí výroky, které nemají oporu v usnesení a ani ve správním spisu, takže se k nim stavební úřad vyjadřovat nebude.

K předanému správnímu spisu stavebního úřadu odvolací orgán poznamenává, že z jeho obsahu je zřejmé, že se s ním víceméně průběžně seznamovali - nahlíželi do něj, jak žadatel spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., tak spol. České Radiokomunikace a.s. Další poznámkou musí být, že pokud stavební úřad v odůvodnění usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, odkazuje – připomíná odstranění ocelového příhradového

stožáru s typovým označením JUCHO 47, tak součástí předávaného spisového materiálu je spisový materiál, který se váže k souhlasu s odstraněním „příhradového kotveného stožáru JUCHO 47, Husova kolonie, České Budějovice“, umístěného na poz. parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, sp. zn.: SU/3824/2013, ze dne 13. 5. 2013, včetně dokumentace k odstranění stavby. Součástí předaného spisového materiálu byl i spis vážící se k ověření pasportu staveb v areálu spol. Českých Radiokomunikací a.s. na „poz. parc. č. 355, č. 356, č. 362 a č. 366, katastrální území České Budějovice 4“, č. j.: SÚ4100/97-Va, ze dne 10. 6. 1997, přičemž stavebním úřadem byl dokládán i dochovaný spisový materiál týkající se některých staveb v areálu spol. Českých Radiokomunikací a.s. v k. ú. České Budějovice 4.

Pokud se týká odvolacího řízení, tak dne 14. 2. 2023 obdržel odvolací orgán přípisu stavebního úřadu, kterými vyrozumíval společnosti ACEK BOHEMIA s.r.o. a Living Apartments s.r.o. o dalším postupu poté, co podaly dne 21. 12. 2022 ke stavebnímu úřadu „žádosti dle § 142 odst. 2 správního řádu o vydání osvědčení dle § 154 a násl. správního řádu“. Obě žádosti byly odůvodněny ve vazbě na předmětné usnesení vydané dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ..., když obě společnosti, coby „stavebník“ uvedly, cit.: „Vzhledem k naléhavému právnímu zájmu Stavebníka, když tento žádá o stavební povolení k výstavbě na pozemcích v jeho vlastnictví v rámci zeměpisné oblasti původního ochranného pásma, žádá Stavebník Stavební úřad o vydání osvědčení o neexistenci výše uvedeného ochranného pásma.“ Ze sdělení vyplynulo, že stavební úřad obě žádosti posoudil, načež sdělil, že „osvědčení o neexistenci ochranného pásma radioelektrického zařízení umístěného na pozemkové parcele č. kat. 791/2 a 789/4 kat. území České Budějovice – pražské předměstí, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951“, dle § 154 a následně správního řádu nelze vydat. Důvody nevydání požadovaného osvědčení odvodil stavební úřad od toho, že o dané otázce, tzn. o zániku ochranného pásma vysílače bylo rozhodnuto podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve správním řízení o žádosti definované shora uvedeným návrhem na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku odvolatele na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím z roku 1951. Stavební úřad k tomu uvedl, že v řízení vedeném pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br na základě uvedené žádosti *„dospěl k závěru, že zanikl právní vztah (rozhodnutí o ochranném pásmu), o kterém bylo správní řízení v širším slova smyslu zahájeno.“* Z uvedeného důvodu, tj. pozbytí platnosti rozhodnutí o ochranném pásmu bylo vedené správní řízení podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na ustanovení § 93 odst. 6 stavebního zákona usnesením ze dne 10.11.2022 č.j.: SU/4315/2021-49, sp. zn.: SU/4315/2021 Br zastaveno, neboť nebylo možné vést řízení a rozhodovat o uvedené žádosti a § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu definuje povinnost správního orgánu zastavit řízení, jestliže zanikla věc nebo právo, kterého se řízení týká. Stavební úřad přitom pokračoval tím, že *„zastavil řízení zahájené podáním žádosti s ohledem na zánik právního vztahu podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, neboť jde o zvláštní důvod vůči obecnému důvodu pro zastavení řízení spočívajícímu v odpadnutí předmětu řízení podle § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, čímž současně deklaroval neexistenci právního vztahu (ochranného pásma). Otázka trvání nebo zániku právního vztahu (ochranného pásma) byla již řešena v rámci správního řízení pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br vedeného na základě podané žádosti o změně rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma. O této otázce nebylo dosud pravomocně rozhodnuto.“* K tomu bylo dále uvedeno, že proti usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, sp. zn.: SU/4315/2021 Br, bylo podáno odvolatelem odvolání, které bylo předáno k rozhodnutí příslušnému odvolacímu orgánu a že stavební úřad „vyčká jeho rozhodnutí.“ Na závěr pak stavební úřad zopakoval, že v daném případě nejsou splněny podmínky ustanovení § 142 odst. 2 správního řádu pro vydání osvědčení o neexistenci ochranného pásma, neboť při vydávání osvědčení podle § 154 správního řádu se nejedná o rozhodování sporné záležitosti, ale o potvrzení určité nesporné skutečnosti. V projednávaném případě vyslovil stavební úřad zcela odlišný názor než účastník řízení společnost České Radiokomunikace a.s., a nejedná se tedy o nespornou skutečnost. Stavební úřad proto vyčká na rozhodnutí nadřízeného správního orgánu o odvolání proti usnesení o zastavení řízení ve věci žádosti o změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma ze dne 10.11.2022 č.j.: SU/4315/2021-49, sp. zn. SU/4315/2021 Br a vyslovení právního názoru nadřízeného orgánu v předmětné věci.

Poslední poznámka se týká toho, že dne 5. 5. 2023 obdržel odvolací orgán „vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. k věci vedené Krajským úřadem v Českých Budějovicích, sp. zn. OREG/1432/2023/jibu“. Jeho obsah se v první řadě týkal obsahu „předkládacího“ stanoviska stavebního úřadu ze dne 2. 1. 2023, jímž došlo k předání předmětného odvolání k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Spol. České Radiokomunikace a.s. se totiž s jeho obsahem, tj. konkrétními skutečnostmi uvedenými stavebním úřadem, neztotožnila. V rámci uváděných informací bylo k rozhodnutí Českého telekomunikačního úřadu č. j.: ČTÚ-53 286/2021-613, ze dne 5. 1. 2022, kterým bylo vydáno individuálního oprávnění k využívání radiových kmitočtů rozhlasové služby číslo oprávnění: 288282/PA, s platností do 4. 1. 2023, pro

experimentální vysílání DRM současně poznamenáno, že rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu, č. j.: ČTÚ-53 692/2022-613, ze dne 7. 12. 2022, bylo na žádost spol. České Radiokomunikace a.s. o prodloužení doby uvedeného oprávnění pro vysílač CESKE BUDEJOVICE 954 kHz individuální oprávnění prodlouženo do 4. 7. 2023.

Posouzení přípustnosti a včasnosti předmětného odvolání:

Odvolací orgán posoudil předmětné odvolání z hlediska, zda jsou naplněny podmínky řádného odvolání, pokud jde o jeho přípustnost a včasnost. K tomu dodává, že odvoláním napadené usnesení bylo oznámeno zplnomocněnému zástupci odvolatele Mgr. Karin Konstantinové dne 16. 11. 2022. Bylo-li tedy předmětné odvolání dodáno do datové schránky statutárního města České Budějovice dne 1. 12. 2022, je evidentní, že se jedná o odvolání podané v zákonné 15denní odvolací lhůtě ve smyslu § 83 správního řádu. Pokud se jedná o přípustnost odvolání, uvádí odvolací orgán, že usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, bylo s ohledem na průběh správního řízení předcházející jeho vydání oznámeno spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., resp. jeho zástupci, a pak zástupcům společností České Radiokomunikace a.s., Sirkárna s.r.o., VM project s.r.o., a Living Apartments s.r.o. Usnesením v souladu s § 76 odst. 1 správního řádu rozhoduje správní orgán v případech stanovených zákonem. V souladu s § 76 odst. 3 správního řádu se usnesení oznamuje podle § 72 (správního řádu), nestanoví-li zákon, že se pouze poznamená do spisu. Usnesení, které se oznamuje podle § 72, nabývá právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání. Podle § 76 odst. 5 správního řádu se proti usnesení může odvolat účastník řízení, jemuž se usnesení oznamuje, přičemž odvolání nemá odkladný účinek. Tzn., že předané odvolání bylo důvodné vyhodnotit tak, že bylo podáno účastníkem řízení, resp. jeho zástupcem, kterému bylo usnesení oznámeno, a tedy ve vazbě na § 81 odst. 1 správního řádu se jedná o odvolání přípustné, a proto o něm bylo možné rozhodnout jedním ze způsobů vyplývajících z § 90 správního řádu, jako o odvolání řádném, tj. včasné a přípustné.

Ohledně přípustnosti předmětného odvolání odvolací orgán dodává, že se neztotožnil s názorem vyplývajícím z vyjádření společností ACEK BOHEMIA s.r.o. a Sirkárna s.r.o. k předmětnému odvolání, že pokud odvolatel požaduje, aby správní řízení o shora uvedeném návrhu bylo zastaveno, avšak z jiných důvodů, mělo by se jednat o nepřipustné odvolání z důvodu podání odvolání pouze proti odůvodnění předmětného usnesení. Odvolací orgán k tomu uvádí, že pokud stavební úřad zastavil řízení dle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu, avšak odvolatel má za to, že užití toho ustanovení je ve vazbě na uváděné důvody nesprávné, protože k zastavení řízení mělo dojít za užití § 66 odst. 1 písm. b) a c) správního řádu, popř. měl stavební úřad zastavit řízení v souladu s § 86 odst. 4, věty poslední v části před středníkem, stavebního zákona, je zřejmé, že nelze souhlasit s názorem, že odvolání směřuje jen proti odůvodnění předmětného usnesení.

Přezkum odvoláním napadeného usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, a řízení, které jeho vydání předcházelo, a zjištění odvolacího orgánu, na základě kterých rozhodl:

Odvolací orgán na základě předmětného odvolání přezkoumal jím napadené usnesení ze dne 10. 11. 2022 č. j.: SU/4315/2021-49 v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu. Toto ustanovení správního řádu stanoví rozsah, v němž odvolací orgán přezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, když usnesením správní orgán rozhoduje v případech stanovených zákonem. Není-li v odvolání jednoznačně uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí (usnesení) napadá, resp. jeho výrokovou část, pak platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí (usnesení). Při přezkoumávání řízení, které předchází vydání usnesení, byl odvolací orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tedy nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na jeho soulad s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Pokud se týká posuzování věcné správnosti usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, odvolací orgán přihlížel „pouze“ k námitkám uvedeným v předaném odvolání, neboť pro předmětné odvolací řízení nebyl shledán veřejný zájem na jeho širším přezkoumání.

Výsledkem přezkoumání usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022 je závěr, že usnesení, i samotný postup stavebního úřadu s jeho vydáním související, nevykazuje pochybení, která by měla vliv na zákonnost a věcnou správnost tohoto usnesení a z toho důvodu podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a jím napadené usnesení potvrdil.

I s ohledem na předmětné odvolání musí odvolací orgán předně konstatovat, že otázku vypořádání odvolatelem uplatněné námitky systémové podjatosti vyplývající z jeho podání ze dne 28. 4. 2022 pokládá za výše popsaného situace za vypořádanou. Popsaný stav věci nepředstavoval překážku pro vydání usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022. Toto odvolací orgán uvádí, i když ani v průběhu přezkumu uvedeného usnesení nebylo krajskému úřadu oznámeno rozhodnutí Ministerstva pro místní rozvoj, jako

příslušného odvolacího orgánu, o odvolání spol. České Radiokomunikace a.s., proti usnesení krajského úřadu č. j.: KUJCK 113543/2022, ze dne 16. 9. 2022, kterým bylo dle § 14 odst. 3 správního řádu rozhodnuto, že primátor statutárního města České Budějovice, Ing. Jiří Svoboda, není vyloučen z úkonů ve správním řízení vedeném Magistrátem města České Budějovice, Stavebním úřadem, sp. zn.: SU/4315/2021 Br, ve věci shora uvedeného návrhu ohledně předmětného ochranného pásma. Ke zmíněnému usnesení krajského úřadu je nutné zopakovat, že podle § 76 odst. 5 správního řádu nemá odvolání proti usnesení odkladný účinek. Mínění odvolatele o nemožnosti pokračovat v řízení je tak neopodstatněné.

K „vlastnímu“ přezkumu napadeného usnesení je nezbytné uvést, jak je problematika ochranných pásem řešena ve stavebním zákoně i v zákoně o elektronických komunikacích (nutno dodat, že ve znění účinných předpisů). Ve stavebním zákoně je toto řešeno v části třetí, hlavě III, dílech 4 a 5. Podle § 76 odst. 1 stavebního zákona umísťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak. Podle § 83 odst. 1 stavebního zákona rozhodnutí o ochranném pásmu chrání stavbu, zařízení nebo pozemek před negativními vlivy okolí nebo chrání okolí stavby či zařízení nebo pozemku před jejich negativními účinky. V souladu s § 93 odst. 6 stavebního zákona rozhodnutí o ochranném pásmu platí po dobu trvání stavby, zařízení nebo chráněného útvaru, nestanoví-li stavební úřad jinou lhůtu. Podle § 94 odst. 2 stavebního zákona rozhodnutí o ochranném pásmu lze změnit nebo zrušit i na žádost toho, komu z něj vyplývá povinnost; vyžaduje-li to veřejný zájem, lze rozhodnutí o ochranném pásmu změnit nebo zrušit i z podnětu dotčeného orgánu podle zvláštního právního předpisu. Z rozhodnutí o ochranném pásmu může stavební úřad na žádost toho, komu z něj vyplývá povinnost, povolit časově omezenou výjimku za účelem uskutečnění jednorázové činnosti. V zákoně o elektronických komunikacích je problematika ochranných pásem uvedena v části první, hlavě V, díle 4. Podle § 103 uvedeného zákona ochranné pásmo rádiového zařízení a rádiového směrového spoje vzniká dnem nabytí právní moci rozhodnutí o ochranném pásmu vydaného podle stavebního zákona. Parametry ochranných pásem, rozsah omezení a podmínky ochrany stanoví na návrh vlastníka těchto zařízení a spojů příslušný stavební úřad v tomto rozhodnutí. Přitom musí být šetřeno práv vlastníků nemovitých věcí nacházejících se v ochranném pásmu rádiového zařízení a rádiového směrového spoje. Podle § 103a uvedeného zákona v řízeních o ochranných pásmech nadzemního komunikačního vedení, rádiového zařízení a rádiového směrovacího spoje je Český telekomunikační úřad dotčeným orgánem.

I když se rozhodnutí z roku 1951 dochovalo toliko v opisu, bez vyznačení právní moci a dalších obvyklých náležitostí, odvolací orgán, stejně jako stavební úřad, z něho vychází (byť není zřejmé, zda nebylo v průběhu let např. změněno nebo zrušeno). V souladu s principem presumpce správnosti vydaných správních aktů má odvolací orgán za prokázané, že existuje, nebo minimálně existovalo rozhodnutí, které určitým způsobem vymezovalo existenci a území ochranného pásma vysílače, resp. radioelektrického zařízení, včetně omezení stavební činnosti, která jsou v něm obsažena. Uvedené rozhodnutí bylo vydáno na základě žádosti organizace, tehdy ozn. Československý rozhlas, Praha XII, Stalinova 12, coby provozovatele. Co se týče radioelektrického zařízení, vůči kterému bylo ochranné pásmo určeno, v době vydání uvedeného rozhodnutí o ochranném pásmu bylo evidováno v majetku uvedené organizace, načež postupně došlo k převedení vysílače do správy Ministerstva spojů, později do správy Ústředního ředitelství spojů, konkr. Jihočeského ředitelství spojů, a v roce 1986 byl vysílač převeden na Správu radiokomunikací Praha, která byla v roce 1993, coby Správa radiokomunikací Praha, s.p., privatizována s tím, že jejím právním nástupcem je spol. České Radiokomunikace a.s. Součástí radioelektrické zařízení byl i v současnosti již odstraněný příhradový kotvený stožár typového označení JUCHO 47, jehož existence je zřejmá z ortofotomapy z roku 1952 (pořízeno 1. 8. 1952)

<https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSA08.1952.CBUD12.03338&bz=-754364.30,-1164813.11>, resp. již z ortofotomapy z roku 1946 (pořízeno 1. 7. 1946) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSA08.1946.CBUD12.09179&bz=-754370.30,-1164803.11>. Jestliže uvedeným rozhodnutím tehdejší Krajský národní výbor v Českých Budějovicích po dohodě s vojenskou správou a provozovatelem radioelektrického zařízení určil ochranné pásmo území v okolí pozemkových parcel č. kat. 791/2 a 789/4, na nichž je umístěno dané radioelektrické zařízení, a to do vzdálenosti 500 m od hranic pozemků s konkrétním omezením, nelze bez dalšího oddělit ochranné pásmo od „daného“ vysílače – radioelektrického zařízení, a tedy s převodem či přechodem vlastnického práva k vysílači přecházela i práva a povinnosti vyplývající z ochranného pásma.

Nutnou poznámkou pro postup odvolacího orgánu bylo, že stavebním úřadem bylo prokázano, že ocelový příhradový kotvený stožár typového označení JUCHO 47 postavený v letech 1942–43, coby součást radioelektrického zařízení, vůči kterému bylo vyhlášeno ochranné pásmo rozhodnutím z roku 1951, který se původně nacházel na pozemkové parcele č. kat. 789/4, jež je dnes součástí pozemku p. č. 365/1 v k. ú.

České Budějovice 4, byl odstraněn. Souhlas s jeho odstraněním vydal stavební úřad pod sp. zn.: SU/3824/2013, ze dne 13. 5. 2013. Rozsah odstranění vysílače vyplýval z dokumentace pro odstranění stavby, jak je výše uvedeno. Vedle podkladů předložených stavebním úřadem, viz správní spis, je odstranění uvedeného vysílače zřejmé i z ortofotomapy pořízené 2011, <https://mapy.cz/letecka?l=0&x=14.4926003&y=48.9882807&z=18>, při porovnání s ortofotomapou pořízenou 2015; <https://mapy.cz/letecka?l=0&x=14.4925252&y=48.9879850&z=18>, resp. z ortofotomapy z roku 2011 (pořízeno 26. 9. 2011) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSD24.2011.CBUD23.01414&bz=-754269.68,-1164720.07> oproti ortofotomapě z roku 2013 (pořízeno 22. 7. 2013) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSD24.2013.CBUD13.03606&bz=-754269.68,-1164720.07>

Spornou otázku týkající se uvedeného rozhodnutí z roku 1951 spatřuje odvolací orgán v tom, zda a jakým způsobem se toto rozhodnutí týká současného areálu odvolatele, tj. vysílače České Budějovice, který zahrnuje mj. budovy (objekty) s vysílací technologií, zemní sítí, provozní stavby atd., ale i dva „nové“ anténní kotvené stožáry výšky 107 m a 60 m vybudované v padesátých letech dvacátého století, které jsou umístěny v předmětném ochranném pásmu vysílače. Existenci – vznik zmíněných dvou stožárů dokládají dostupné ortofotomapy, rok 1957 (pořízeno 15. 6. 1957) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSA08.1957.CBUD12.04470&bz=-754364.30,-1164815.11>, rok 1961 (pořízeno 30. 8. 1961) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSA08.1961.CBUD22.20596&bz=-754370.30,-1164803.11>, rok 1963 (pořízeno 13. 10. 1963) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSA08.1963.CBUD12.15912&bz=-754408.30,-1164767.11>, rok 1964 (pořízeno 26. 9. 1964) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSA08.1964.CBUD22.21832&bz=-754408.30,-1164797.11>, když z ortofotomapy z roku 1952 (pořízeno 1. 8. 1952) <https://ags.cuzk.cz/archiv/openmap.html?typ=lms&idrastru=WMSA08.1952.CBUD12.03338&bz=-754364.30,-1164813.11>, vyplývá, že zmíněné stožáry ještě nebyly postaveny. Zároveň je nutné poznamenat, že k těmto stožárům a jejich vzniku nebyly dohledány ani předloženy žádné doklady.

Odkazuje-li odvolatel ve svých úvahách ohledně zachování předmětného ochranného pásma na § 16 odst. 2 vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950, tak podle něj se „radioelektrickým zařízením rozumějí zařízení k radioelektrické dopravě zpráv, obrazů nebo návštějí anebo k jejich přijímání, zřizovaná bez povolení podnikem pro poštovní a telekomunikační styk, podnikem pro rozhlas a televizi, vojenskou správou, Sbořem národní bezpečnosti, drážním podnikem, leteckou správou nebo vodní a plavební správou (§ 4 zák. č. 72/1950 Sb., o telekomunikacích). Náležejí sem také pomocná zařízení (např. zařízení provozních budov a místností nebo laboratoří), zařízení odposlechové služby nebo technická zařízení mezinárodní rozhlasové organizace.“ Podle odst. 1 uvedeného ustanovení vyhlášky „ochranné pásmo při radioelektrických zařízeních je území v jejich okolí, které není určeno k souvislému zastavění; sahá do vzdálenosti až 5 km od hranic pozemku, na němž je zařízení umístěno.“ Podle § 16 odst. 3 vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950 „v ochranném pásmu se nesmějí zřizovat stavby jakéhokoliv druhu (ani elektrická vedení slaboproudá nebo silnoproudá, železné konstrukce jako plynojemy, jeřáby a věže), vysazovat porosty ani měnit tvar povrchu půdy, pokud by výsledek těchto činností mohl rušit provoz radioelektrického zařízení. V pochybnostech rozhodne o přípustnosti takové činnosti krajský národní výbor. U staveb již zřízených a porostů již vysázených, které ruší provoz radioelektrických zařízení, může krajský národní výbor nařídit vlastníku nebo jiné osobě oprávněné s nimi nakládat, aby na nich provedli úpravy nezbytně potřebné k provozu radioelektrického zařízení nebo aby tyto stavby nebo porosty odstranili.“ Podle odst. 4 uvedeného ustanovení vyhlášky „územní rozsah ochranného pásma při určitém radioelektrickém zařízení, jakož i omezení v tomto pásmu určí krajský národní výbor a vyzoomí o tom stavební úřady a podle potřeby vlastníky dotčených nemovitostí. Při tom může z omezení všeobecně vyjmout provádění staveb s jinou konstrukcí než kovovou nebo železobetonovou, nepřesahuje-li jejich výška jednu třetinu vzdušné vzdálenosti stavby od hranic pozemku, na němž je umístěno radioelektrické zařízení.“ K uvedenému pak lze ještě dodat, že v souladu s § 16 odst. 5 vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950 rozhodnutí podle odstavců 3 a 4 činí krajský národní výbor v dohodě s vojenskou správou a s provozovatelem radioelektrického zařízení. Nedojde-li k dohodě, rozhodne ministerstvo techniky v dohodě se zúčastněnými ministerstvy. Vyhláška o ochranných pásmech z roku 1950, tj. vyhláška č. 572/1950 Ú. l., ve znění pozdějších předpisů, byla zrušena zákonem č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, který nabyl účinnosti dne 1. 10. 1976. Zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, kterým byly mj. zrušeny zákon č. 72/1950 Sb., o telekomunikacích, a vládní nařízení č. 73/1950 Sb., o povolování telekomunikačních zařízení, nabyl účinnosti dne 1. 7. 1964.

Skutečnost, že předmětné ochranné pásmo bylo zřízeno podle vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950, nepokládá odvolací orgán za překážku tomu, že stavební úřad při posuzování stavu věci vycházel mj. i z § 103 zákona o elektronických komunikacích. Podle § 136 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích platí, že pokud není uvedeno jinak, řídí se tímto zákonem i právní vztahy v oblasti elektronických komunikací vzniklé podle právních předpisů platných do dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Odvolací orgán přitom upozorňuje ještě na § 100 odst. 9 zákona o elektronických komunikacích, podle něhož *„Za rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb se považuje i rušení způsobené elektromagnetickým stíněním nebo odrazy elektromagnetických vln stavbami nebo činnostmi souvisejícími s prováděním stavby. To neplatí v případě, že stavba nebo činnost související s prováděním stavby byla zahájena dříve než provoz elektronického komunikačního zařízení nebo sítě. Změna stavby nebo provozu elektronického komunikačního zařízení nebo sítě se v příslušné části považuje za novou stavbu nebo nové zahájení provozu elektronického komunikačního zařízení nebo sítě. Provozovatel elektronických komunikačních zařízení a sítí, podnikatel poskytující službu elektronických komunikací nebo provozovatel radiokomunikačních služeb, jehož provoz je rušen, je povinen vyzvat vlastníka nebo stavebníka dotčené stavby k uzavření dohody o vhodných opatřeních k odstranění tohoto rušení. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o způsobu odstranění rušení na návrh jedné ze stran a po projednání s ČTÚ příslušný stavební úřad podle stavebního zákona. Není-li toto rozhodnutí vzhledem k povaze věci v působnosti příslušného stavebního úřadu, rozhodne o způsobu odstranění rušení Úřad. Náklady na odstranění rušení stavbami nese vlastník dotčené stavby, náklady na odstranění rušení činnostmi souvisejícími s prováděním stavby nese stavebník.“* Je totiž nepochybné, že pokud by rozhodoval stavební úřad o změně ochranného pásma, které bylo zřízeno ve spojení s předpisem účinným do 30. 4. 2005, neboť ode dne 1. 5. 2005 je účinný zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), tak jeho rozhodování by se odvíjelo od tohoto účinného předpisu, v relevantním znění, nikoliv (jen) podle vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950.

I vzhledem k faktickým změnám radioelektrického zařízení umístěného v areálu vysílače v Českých Budějovicích oproti stavu v době vydání rozhodnutí z roku 1951 souhlasí odvolací orgán s tím, že nebylo prokázáno tvrzení odvolatele o stávající existenci ochranného pásma.

Změny na vysílači souvisely podle odvolatele jednak s postupnou modernizací částí vysílače, přičemž je evidentní, že došlo i k vybudování dvou stožárů výšky 107 m a 60 m v padesátých letech a v roce 2013 byl odstraněn „původní“ příhradový stožár vysoký 47 m, vůči kterému bylo ochranné pásmo vymezeno. Je nepochybné, že bez stožáru, který je hlavní součástí technologie vysílače sloužící pro vysílání, k žádnému vysílání nadále docházet nemůže. Tvrzení odvolatele, že v důsledku těchto změn nemohlo dojít k zániku ochranného pásma, neboť se stále jedná o stejný vysílač, který je i nadále umístěn v rámci ochranného pásma, nebylo z jeho strany doloženo adekvátními podklady. Naopak, v dosavadním řízení bylo stavebním úřadem prokázáno, že ochranné pásmo se vztahovalo k vysílači, který dnes již neexistuje. Stavebnímu úřadu nebylo v průběhu řízení de facto známo, jaký je faktický provoz stávajících neodstraněných vysílačů, jejich technické možnosti, parametry atd. Odvolací orgán k tomu dodává, že pro odůvodněný závěr, že ochranné pásmo nezaniklo, nemůže být určující, že i po 31. 12. 2021, tj. po ukončení vysílání Českého rozhlasu na středně dlouhých vlnách, má vysílač stále sloužit pro původní AM vysílání, tedy analogové vysílání na středních vlnách, či že vysílač je využíván k experimentálnímu DRM vysílání, když rozhodnutím Českého telekomunikačního úřadu ze dne 7. 12. 2022, byla na žádost odvolatele prodloužena doba individuálního oprávnění k využívání radiových kmitočtů rozhlasové služby číslo oprávnění: 288282/PA, pro experimentální vysílání DRM pro vysílač CESKE BUDEJOVICE 954 kHz do 4. 7. 2023, a ani to, že na pozemku p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, v části Husova kolonie, České Budějovice, se nachází tři platné prvky kritické infrastruktury subjektu České Radiokomunikace a.s., které mají být určeny jako vysílací zařízení pro šíření televizního nebo rozhlasového signálu určeného pro informaci obyvatelstva za krizových situacích.

Samotná existence prvků kritické infrastruktury nemá vliv na existenci či zřizování ochranných pásem a je otázkou, nakolik jsou údaje aktuální i ve světle přístupu odvolatele k řešení problematiky ochranného pásma. V řízení mimo jiné vyšlo najevo, že původní vysílání bylo ukončeno a z toho důvodu panují značené pochyby o tom, zda je skutečně evidence Ministerstva průmyslu a obchodu správná. Jak však již bylo uvedeno, ani jedna skutečnost není rozhodující pro toto řízení.

Z předaného správního spisu je zřejmé, že i přes opakované výzvy stavebního úřadu odvolatel nedoložil, že vysílač, jehož součástí – hlavní budova vysílače, vysílací sál s vlastním vysílačem, anténní přepínač ve vysílacím sále, zemní síť i dva anténní systémy 60 m a 107 m, se stále nachází na pozemku p. č. 365/1, je i nadále provozován, tedy nikdy nezanikl, neboť nebyl ukončen jeho provoz. Stavební úřad odvolatele

opakovaně vyzýval k součinnosti, a to včetně požadavku na předložení dokladů ke stávajícím stavbám, včetně vysílačů – radioelektrickým zařízením, umístěným na poz. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, přičemž z Územní studie Husova kolonie - U Rozumova dvora v katastrálním území České Budějovice 4 je patrné, že již v roce 2001 měl tehdejší krajský hygienik doporučit tehdejšímu odboru územního plánu a architektury města, aby vyzval odvolatele k předložení návrhu na vydání územního rozhodnutí o ochranném pásmu podle tehdy platné legislativy (tehdy bylo zmíněno nařízení vlády č. 480/2000 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením), který doloží měřeními. Přitom ve zmíněné územní studii bylo uvedeno, že „proběhla dvě úřední měření provedená expertní skupinou Českých Radiokomunikací:

- Měření 18. 8. 2004 hrazené Magistrátem města Č. Budějovice. Výsledek měření: do výšky 12 m nad zemí, řešené území nebylo zasaženo nadlimitními hodnotami pro trvalý pobyt osob (doklad č. 53/2004).
- Měření 20. 11. 2009 hrazené realitní kanceláří ACEK BOHEMIA s.r.o. Výsledek měření: žádný z bodů řešeného území ve výšce 2 m a 20 m nad zemí nepřekročil referenční hodnoty intenzity elektrického pole a ani intenzity elektromagnetického pole nebyly překročeny (doklad č. 03312009).“

Podle názoru odvolacího orgánu v současné společnosti a stavu ochrany veřejných i soukromých práv je zcela nemyslitelné, aby odvolatel, který má stejná práva jako jiní vlastníci, tímto způsobem přistupoval ke svým povinnostem (viz dále v textu) a tímto způsobem omezoval vlastníky dané lokality, rozvoj města, územní plánování atd. Pokud odvolatel poukazuje na nerovný přístup, pak je otázkou, zda tento nerovný přístup nebyl v minulosti aplikován naopak nedůvodně ve prospěch právě odvolatele, který bez relevantních podkladů, vlastní činnosti a bez snahy o minimalizaci zásahu do práv jiných postupoval tak, že se spoléhal na rozhodnutí z roku 1951 aniž by reflektoval změny, které v rámci jeho vlastní činnosti proběhly.

Odvolatel byl několikrát nyní i v minulosti vyzván k tomu, aby situaci ohledně ochranného pásma řešil, doposud se tak nestalo, a to již téměř 20 let od prvotních úvah o uspořádání dané lokality. I kdyby ochranné pásmo doposud existovalo, bylo by stanoveno zcela nejasným a nedostatečným způsobem. Není reálné aby jeden soukromý vlastník tímto způsobem omezoval ostatní vlastníky, kteří jsou ve stejném právním postavení, zejména za situace, kdy nedokládá žádné relevantní argumenty pro omezení v dané lokalitě, které de facto svým přístupem vyžaduje. Správným postupem by bylo v případě, že to považuje odvolatel za nutné, stanovit ochranné pásmo podle současných předpisů, neboť jak dovedl stavební úřad, ochranné pásmo v současné době neexistuje. Místo toho, aby odvolatel setrval na své argumentaci o existenci ochranného pásma, měl by se podle názoru odvolacího orgánu s respektem k právům ostatních vlastníků i rozvoje dané lokality a města, kde své zařízení provozuje, soustředit spíše na vymezení nového ochranného pásma. Na základě podané žádosti a projednání i s dotčenými orgány (např. Krajskou hygienickou stanicí a Českým telekomunikačním úřadem) teprve může dojít k postavení na jisto, zda je vysílač v provozu, zda je ochranné pásmo potřeba, jaký vliv má na okolí, jaké má vliv okolí na jeho provoz a v jaké vzdálenosti je možné počítat s rozvojem daného území a jak velké ochranné pásmo musí být k jeho řádné funkci zřízeno. Teprve na základě tohoto projednání lze určit míru omezení vlastnického práva ostatních vlastníků ve prospěch odvolatele. Postup, kdy odvolatel spoléhá na nejasné vymezení ochranného pásma již zaniklého „zařízení“ a vztahuje ho i na jakékoliv další zařízení ve svém areálu je zcela neakceptovatelná zejména s přihlédnutím k dosavadnímu přístupu odvolatele k ostatním vlastníků a ostatně i městu a jeho obyvatelům, v němž své zařízení provozuje. Odvolací orgán tímto netvrdí, že ochranné pásmo stávající zařízení nepotřebuje, ale toto musí být stanoveno po řádném projednání a posouzení a standardní povolení procedurou. Případné vlastní pochybení v evidenci majetku, ochranných pásmech nebo jakékoliv jiné pochybení majitele či provozovatele infrastruktury nesmí být k tíži ostatních subjektů v dané lokalitě.

K uvedenému odvolací orgán dodává, že neshledává za odůvodněné, že odvolatel sice k naplnění požadavku stavebního úřadu na doložení vyžádaných podkladů podáním ze dne 28. 4. 2022 požadoval prodloužení termínu k jejich předložení do 30. 4. 2023, avšak současně uplatnil námitky systémové podjatosti. Je vhodné uvést, že podle § 125 odst. 1 stavebního zákona je vlastník stavby povinen uchovávat po celou dobu trvání stavby ověřenou dokumentaci odpovídající jejímu skutečnému provedení podle vydaných povolení. V případech, kdy dokumentace stavby nebyla vůbec pořizena, nedochovala se nebo není v náležitém stavu, je vlastník stavby povinen pořídit dokumentaci skutečného provedení stavby. Podle odst. 3 zmíněného ustanovení neplní-li vlastník stavby povinnost podle odstavce 1, stavební úřad mu nařídí, aby pořídit dokumentaci skutečného provedení stavby, přičemž není-li nezbytná úplná dokumentace skutečného provedení stavby, uloží stavební úřad pouze pořízení zjednodušené dokumentace (pasport stavby), pokud ji stavebník nepořídil sám. V této spojitosti nebyl požadavek odvolatele, aby stavební úřad nejdříve vypořádal jeho námitky a až poté žádal o předložení požadované dokumentace, případně. Nelze navíc směřovat požadavek na předložení dokumentace stavby odpovídající jejímu skutečnému provedení na další osobu, neboť povinnost vyplývající z § 125 odst. 1 stavebního zákona náleží výlučně vlastníkově stavby. Na doplnění

odvolací orgán dodává, že dle Přílohy č. 14 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění pozdějších předpisů, která definuje „Rozsah a obsah dokumentace skutečného provedení stavby“, jsou součástí dokumentace skutečného provedení stavby – i zjednodušené dokumentace, údaje ohledně ochranných a bezpečnostních pásem.

Na shora uvedený návrh na revizi předmětného ochranného pásma bylo nutné nahlížet nejen optikou vyhlášky o ochranných pásmech z roku 1950. Stavební úřad svým šetřením prokázal, že ochranné pásmo určené předmětným rozhodnutím z roku 1951 nelze akceptovat za současného stavu vysílače – radioelektrického zařízení, které se nachází na p. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4. Stavební úřad na základě shora uvedeného návrhu prověřil stav věci, přičemž se neztotožnil s tím, že změny provedené na vysílači - elektrotechnickém zařízení oproti situaci, za níž byl vydáno rozhodnutí z roku 1951, nemají žádný dopad na ochranné pásmo tak, jak to prezentuje odvolatel. Upozorňoval-li Český telekomunikační úřad na to, že není zřejmé, jak se předmětné ochranné pásmo promítlo do současné platné legislativy, tedy mj. současného stavebního zákona, a k jakým objektům zařízením (např. rádiovým zařízením) technické infrastruktury se toto ochranné pásmo vztahuje, tak stavební úřad vyhodnotil zjištěný stav věci, že nelze zahájit a vést řízení o žádosti o změnu rozsahu a podmínek ochranného pásma ve smyslu § 94 odst. 2 stavebního zákona, protože k tomu neexistuje zákonný důvod. V průběhu řízení vyšlo najevo, že předmětné ochranné pásmo pozbylo platnosti, protože zanikl anténní stožár i radioelektrické zařízení, pro které bylo ochranné pásmo ustaveno a na jehož ochranu bylo určeno. Stavební úřad po vyhodnocení podkladů v souladu s platnými právními předpisy zjistil, že došlo k zániku věci (předmětu ochrany), v návaznosti na to došlo také k zániku práva, tj. rozhodnutí o ochranném pásmu ve smyslu § 93 odst. 6 stavebního zákona. Ust. § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu přitom definuje povinnost správního orgánu zastavit řízení, pakliže zanikla věc nebo právo, kterého se řízení týká.

Jako nedůvodné je proto nutné hodnotit i ty názory odvolatele, že ochranné pásmo z hlediska dlouhodobého provozu vysílače – 80 roků – se jeví jako zcela vyhovující, neboť vzniklo na základě vysílání ve 40. letech min. století a že v současné době toto vysílání stále trvá a jsou zde dodrženy stejné fyzikální principy, které se od doby zřízení ochranného pásma nezměnily. Jako důkaz o existenci předmětného ochranného pásma není možné využít ani Územní studii Husova kolonie – U Rozumova dvora, katastrální území: České Budějovice 4, která byla schválena 21. 7. 2010, když toto datum dokládá, že k jejímu schválení došlo době existence původního dnes již odstraněného příhradového kotveného stožáru ozn. JUCHO 47, pro který bylo rozhodnutím z roku 1951 určeno předmětné ochranné pásmo. Uvedené souvislosti ohledně existence ochranného pásma, a fakt, že vysílání Českého rozhlasu na středních vlnách (AM) probíhalo až do 31. 12. 2021 nasvědčovaly tomu, že vysílač České Budějovice, tedy dané radioelektrické zařízení, slouží stále ke stejnému účelu jako od počátku jeho vzniku, resp. od zřízení ochranného pásma, za stejných podmínek – předpokladů, a tudíž stavební úřad neměl sám výhrady k rozsahu či existenci předmětného ochranného pásma. Jak bylo zmíněno, odvolatel měl minimálně od roku 2010, tj. od vydání územní studie, možnost činit aktivní kroky k tomu, aby ochranné pásmo vymezené doposud územně i předmětem ochrany na základě rozhodnutí z roku 1951 zcela nejasným a nedostatečným způsobem, odpovídalo platným předpisům a bylo jasně definované i kontrolované, a to za situace, kdy musí být šetřena práva vlastníků nemovitých věcí nacházejících se v ochranném pásmu rádiového zařízení (viz § 103 zákona o elektronických komunikacích). Je-li zasahováno do vlastnického práva druhého, musí se tak dít pouze v nezbytném rozsahu a omezení musí být jasně popsáno, co do důvodu, trvání a především musí být náležitě odůvodněno. Tyto požadavky vyplývající z ústavního pořádku musí přezkoumávat každý správní orgán ve správním řízení, stejně tak jako soudy v soudním řízení. Podle názoru odvolacího orgánu však takový stav nepanuje, přičemž odvolatel pro možné akceptování existence tohoto ochranného pásma neposkytl v rámci opakovaně vyžádané součinnosti žádné relevantní podklady či doklady. Konstatování odvolatele, že pokud rozhodnutí o ochranném pásmu nestanoví konkrétní dobu jeho platnosti, sdílí rozhodnutí o ochranném pásmu osud stavby, tj. platí po celou dobu trvání stavby, nepředstavuje žádný věcný argument dokládající neměnnou existenci předmětného ochranného pásma. Konstatoval-li odvolatel, že k ukončení provozu vysílače nedošlo a ani není plánováno s tím, že s ohledem na dikci ochranného pásma a možného využití vysílače slouží ochranné pásmo vysílače bez ohledu na jeho konkrétní užití, tj. nemusí se jednat jen o užití pro účely AM vysílání, ale i o jiné druhy rozhlasového či televizního vysílání, či přenosu dat, když prostřednictvím vysílače jsou stále šířeny elektromagnetické vlny na středním pásmu a vysílač je využíván pro experimentální vysílání DRM, je na místě zmínit § 100 odst. 9, větu třetí, zákona o elektronických komunikacích, podle níž určité „právo přednosti“ ztratí vlastník stavby či provozovatel zařízení v případě, že provede změnu stavby, resp. změnu provozu zařízení či sítě (viz Vaníček Zdeněk, Mates Pavel a Nielsen Tomáš, Zákon o elektronických komunikacích. Komentář, Linde Praha, 1. 7. 2014 Převzato z CODEXIS®, doplnku LIBERIS®). Konstatoval-li odvolatel, že úprava, resp. modernizace části vysílače, v rámci které došlo k nahrazení původního stožáru

novými stožáry a k modernizaci technologických zařízení, nemohla způsobit zánik platnosti ochranného pásma, jelikož se pořád jedná o stejný vysílač, který je i nadále umístěn v rámci ochranného pásma, odvolací orgán dodává, že určité ochranné pásmo by pro takto „upravený“ vysílač mohlo být definováno, resp. vymezeno, ale nikoliv jen pouhým odkazem na rozhodnutí z roku 1951.

I s ohledem na předmětné odvolání považuje odvolací orgán za nutné se vyjádřit i k samotnému postupu stavebního úřadu při vymezení a posuzování návrhu, který podala dne 5. 7. 2021 spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., podáním ze dne 28. 6. 2021, neboť je víceméně oprávněně odvolatelem poukazováno na to, že „*Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951 (dále jen „ochranné pásmo vysílače“), resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma (dále jen „žádost o změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma“) v souladu s ustanovením § 94 odst. 2 stavebního zákona*“, je určen variantně, tedy jako změna, aniž by bylo zřejmé jaká, nebo jako zrušení ochranného pásma. Odvolací orgán však s ohledem na obsah podání ze dne 28. 6. 2021 a zejména pak závěrečný návrh obsažený v podání dospěl k závěru, že je opodstatněné návrh hodnotit jako žádost o změnu podmínek, podle žadatele nevyhovujících, ochranného pásma ve smyslu § 94 odst. 2 stavebního zákona s tím, že by v tomto řízení mělo být rozhodnuto tak, že bude vyhlášeno nové ochranné pásmo podle aktuálně platných obecně závazných právních předpisů na základě aktuálních provozních podmínek vysílačů – zařízení na pozemku p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice, přičemž závěr takového řízení by mohl být i ten, že ochranné pásmo není nutné. Vyplývalo-li z textu návrhu, že podle žadatele ochranné pásmo vysílače vymezené s ohledem na dané rozhodnutí do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků již nevychází ze současných potřeb, přičemž „nové“ ochranné pásmo by mělo být do vzdálenosti 300 m od stožáru, představovalo toto de facto nové vymezení rozsahu ochranného pásma vysílače, které by stavební úřad posuzoval, včetně toho, že by případně stanovil nové podmínky pro ochranu vysílače před negativními vlivy okolí a ochranu okolí vysílače před jeho negativními účinky. V uvedeném kontextu odvolací orgán dodává, že formulář pro žádost o vydání rozhodnutí o ochranném pásmu je přílohou vyhlášky o podrobnější úpravě územního rozhodování, avšak pro změnu ochranného pásma samostatný formulář není určen. Jestliže prvotně navrhovaná velikost ochranného pásma byla kružnice o poloměru 300 m od vysílacího stožáru, což bylo dokládáno výsledky provedených měření při konkrétním provozu vysílače v roce 2020 vůči hygienickým předpisům a posouzením vlivu stavby bytových domů v Husově kolonii, o jejichž umístění bylo rozhodnuto stavebním úřadem pod č. j.: SU/1538/2020-6, ze dne 16. 6. 2020, značky: SU/1538/2020 Br (viz dále), tak de facto další návrh podaný žadatelem spočíval v tom, že velikost ochranného pásma s ohledem na výsledky nového měření provedeného v roce 2022 bude kružnice o poloměru 250 m od zdroje záření. Tato velikost ochranného pásma byla žadatelem dokladována Znaleckým posudkem č. 1945/2022 vypracovaným Ing. Pavlem Žížalou, Roháčova 8, 130 00 Praha 3, pro stavební řízení vedená před stavebním úřadem pod uvedenými č. j. ze dne 30. 5. 2022. S ohledem na předchozí text je odvolací orgán toho názoru, že tento návrh nemohl být v tomto řízení projednán, protože ochranné pásmo v současné chvíli neexistuje. Odvolatel by tedy sám měl iniciovat návrh na stanovení ochranného pásma, pokud to sezná za nutné a následně dokladovat, jaké ochranné pásmo a v jaké šíři má být stanoveno.

Co se týče toho, zda uvedený návrh podala „oprávněná“ osoba, tak v případě spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., se jedná o vlastníka několika pozemků nacházejících se v území, které zahrnuje předmětné ochranné pásmo, který disponuje pravomocným územním rozhodnutím o umístění stavby: „*Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa, ul. Korandova, ul. Mikuláše z Husí, ul. Libničská*“, na pozemku parc. č. 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 354/15 a 360, vše v k. ú. České Budějovice 4, č. j.: SU/1538/2020-6, ze dne 16. 6. 2020, značky: SU/1538/2020 Br, které nabylo právní moci dne 24. 7. 2020. Uvedenou společnost je opodstatněné označit za osobu, které z rozhodnutí o ochranném pásmu vyplývají konkrétní povinnosti, přičemž za připomenutí stojí, že ve shora zmiňované Územní studii Husova kolonie – U Rozumova dvora je stanoveno, v kapitole ozn. „K Podmínky pro vymezení ochranná pásma, limity využití území“, „K1 Inženýrské sítě“, že „ochranné technické pásmo vysílače Českých Radiokomunikací 500 m vyžaduje při realizaci souhlas provozovatele.“ Co se týče prvotně předkládané plné moci, v níž bylo uvedeno, že byla udělena k zastupování před věcně a místně příslušným správním orgánem, za který byl označen Krajský úřad Jihočeského kraje, namísto Magistrátu města České Budějovice, tak odvolací orgán tento nedostatek nepovažuje za takový, aby správní orgán bez dalšího návrh na revizi předmětného ochranného pásma odložil pro nedostatek plné moci. Zastavení řízení pro vady plné moci bez předchozí výzvy s poučením je porušením práva na spravedlivý proces ve smyslu článku 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; viz Nález

Ústavního soudu: I.ÚS 2522/10-1, ze dne 19. 4. 2012, Sbírkové číslo: N 81/65 SbNU 101. Ze spisového materiálu je pak patrné, že uvedený nedostatek plné moci byl odstraněn.

Z uvedeného je zřejmé, že odvolací orgán neshledal přezkoumávané usnesení stavebního úřadu nezákonným. Stavební úřad v řízení prokázal, že nastaly skutečnosti předvídané § 93 odst. 6 stavebního zákona, protože zanikla stavba a zařízení, tj. vysílací stožár, včetně kapacitního oblouku plnění funkci antény pro vysílání (radioelektrické zařízení), a proto rozhodnutí z roku 1951 pozbylo platnosti. Pokud rozhodnutí o ochranném pásmu platí po dobu trvání stavby (zařízení), tak po posouzení shromážděných podkladů a důkazů bylo oprávněně shledáno, že nelze zahájit a vést řízení o změně rozsahu a podmínek ochranného pásma anebo zrušení ochranného pásma ve smyslu ustanovení § 94 odst. 2 stavebního zákona, protože k tomu neexistuje zákonný důvod.

Odvolací orgán shodně se stavebním úřadem hodnotí shora uvedený návrh na revizi ochranného pásma jako žádost ve smyslu § 94 odst. 2 stavebního zákona, tedy nikoliv podnět, na jehož základě by event. stavební úřad měl z moci úřední přistoupit k řízení o změně rozhodnutí o ochranném pásmu, jehož výsledkem by event. mohlo být i zrušení ochranného pásma. Řízení o žádosti správní orgán usnesením podle § 66 odst. 1 správního řádu zastaví, jsou-li splněny podmínky uvedené pod písm. a) až h). Vyhodnotil-li stav věci stavební úřad na základě jím učiněných zjištění tak, že nastal důvod pro zatažení řízení dle § 66 odst. 1 písm. f) stavebního zákona, neboť podle jeho závěru zanikla-li věc nebo právo, kterého se řízení týká, využil k tomu adekvátně usnesení, přičemž odvolací orgán vyhodnotil stav věci tak, že k zastavení řízení došlo oprávněně na základě dostatečně provedeného dokazování. Je nutné dodat, že usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, bylo vydáno v příslušné formě a má náležitosti určené § 68 správního řádu, přičemž odůvodnění usnesení dává dostatečnou oporu výroku usnesení. Z uvedeného je tudíž zřejmé, že byl naplněn základní předpoklad zákonnosti přezkoumávaného usnesení, a proto odvolací orgán rozhodl shora uvedeným způsobem.

Je přitom nutné zdůraznit, a to i s ohledem na obsah předmětného odvolání, že předmětem přezkumu v rámci odvolacího řízení byl výlučně postup stavebního úřadu v řízení související s vydáním usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, a usnesení samotné. To znamená, že s ohledem na celkový postup stavebního úřadu nebylo posuzováno, zda velikost ochranného pásma podle rozhodnutí z roku 1951, tj. do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, na nichž je umístěna technologie vysílače, tzn. pozemků původně pozemkové parcely č. kat. 791/2 a 789/4, by byla i v současnosti adekvátní, anebo by postačilo ochranné pásmo do vzdálenosti 300 m, popř. 250 m od stožáru, který dnes slouží či má sloužit k vysílání.

Ohledně skutečnosti, že v době vydání usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, stavební úřad nedisponoval správním spisem značky: SU/4315/2021 Br, neboť na základě žádosti jej zapůjčil krajskému úřadu, tak odvolací orgán konstatuje, že nepokládal tvrzení vztažené k tomu odvolatelem za důvod pro zrušení přezkoumávaného usnesení. K vyžádání uvedeného správního spisu krajským úřadem došlo proto, aby se v rámci odvolacích řízení, kdy jako příslušný odvolací orgán přezkoumává usnesení stavebního úřadu č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, značky: SU/2893/2021 Tr/BL, kterým bylo přerušeno územní řízení vedené o žádosti podané dne 7. 5. 2021 o vydání rozhodnutí o umístění stavby: „Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/5, 378/6, 378/7, 1121 v katastrálním území České Budějovice 4, a usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, značky: SU/2892/2021 Tr/BL, kterým bylo přerušeno územní řízení vedené o žádosti podané dne 7. 5. 2021 o vydání rozhodnutí o umístění stavby: „Bytový dům "U Šafránku" ulice U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/1, 375/6, 378/6, 1121, 1122/1 v katastrálním území České Budějovice 4, seznámil se všemi skutečnostmi, které vedly stavební úřad k vydání těchto usnesení. K předložení uvedeného správního spisu krajskému úřadu došlo dne 10. 10. 2022, přičemž k jeho navrácení stavebnímu úřadu pak došlo dne 30. 11. 2022. Odvolací orgán tedy nemá pochybnosti o tom „na základě čeho vlastně stavební úřad rozhodl“, přičemž to, jakou oporu má předmětné usnesení ve spise nesouvisí jen s tím, zda stavební úřad disponoval se správním spisem v době vydání usnesení.

Otázkou „přípustnosti“ podání shora uvedeného návrhu ohledně ochranného pásma se odvolací orgán výše zabýval s tím závěrem, že samotný návrh, ať již s ohledem na jeho obsah, či osobu žadatele a jeho zástupce, nebylo možné bez dalšího odmítnout. Stejně tak se odvolací orgán výše zabýval posouzením stavu věci i úplností provedených zjištění správním orgánem prvního stupně, přičemž konstatoval, že závěry, k nimž dospěl, nehodnotí za takové, aby bylo nutné usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, v odvolacím řízení zrušit.

K vypořádání uplatněných námitek musí odvolací orgán obecně dodat, že v odvolacím řízení přezkoumávané rozhodnutí (zde tedy usnesení) není nezákonné jenom proto, že v něm námitky odvolatele nebyly zohledněny. Pokud správní orgán rozhodne ve věci jinak, než požadoval nebo předpokládal účastník řízení, nelze z toho bez dalšího usuzovat, že námitky účastníka řízení opomněl, nerespektoval stav věci, či neměl shromážděny dostatečné podklady pro „své“ rozhodnutí ve věci. Nelze ani bez dalšího konstatovat, že správní orgán neposoudil řádně a objektivně podklady pro své rozhodnutí a že nešetřil práva účastníka řízení, jakož i jeho oprávněné zájmy, anebo že vydal nezákonné rozhodnutí. Je přitom nepochybné, že vypořádat námitky de facto lze „až“ v rozhodnutí, přičemž v rámci správního řízení předcházejícího jeho vydání správní orgán s nimi „pracuje“, tedy v první řadě zkoumá, zda konkrétní námitky byly uplatněny oprávněně, načež se pak zabývá tím, zda a jaký dopad mají námitky na projednávanou věc, na podklady řízení, na jejich úplnost a náležitost atd.

Pokud se týká názorů odvolatele na stavebním úřadem vyžádaná vyjádření, stanoviska atd., odvolací orgán poznamenává, že vzhledem k jejich obsahu a zejména s ohledem na výsledek odvolacího řízení neshledal důvody pro to, aby se jimi buď sám anebo v součinnosti dále zabýval.

Na závěr odvolací orgán považuje za nutné zrekapitulovat jeho pohled na věc. Z pohledu odvolacího orgánu docházelo do současné doby k omezení z hlediska ostatních vlastníků v dané lokalitě, rozvoje města i územního plánování ve prospěch odvolatele na základě rozhodnutí z roku 1951, které nejasně vymezovalo ochranné pásmo a nejasně vymezovalo předmět ochrany. Předmět ochrany, ke kterému bylo vztaženo ochranné pásmo navíc v mezidobí zanikl a tím i ochranné pásmo. Z toho důvodu není rozhodnutí z roku 1951 použitelné pro provoz stávajících vysílačů. V řízení nebyly ze strany odvolatele předloženy žádné relevantní podklady pro tvrzení, že ochranné pásmo stále existuje. Společnost již téměř 20 let na základě nejasného rozhodnutí z roku 1951 blokuje rozvoj v daném území – bez jasných důvodů, argumentů, podkladů, aniž by došlo v mezidobí k jakékoliv reálné snaze s respektem k ochranně práv ostatních vlastníků i územního rozvoje se s tímto stavem vypořádat. Naopak, odvolatel podle názoru odvolacího orgánu nabytí dojmu, že bez ohledu na jakékoliv změny v areálu (existenci vysílačů, změně jejich určení a užití, technologie vysílání) může argumentovat rozhodnutím z roku 1951 a všechny subjekty, subjekty veřejné správy nevyjímaje, toto musí bez dalšího akceptovat. Podle názoru odvolacího orgánu není takový přístup možný. Stavební úřad provedl zevrubné zkoumání celého stavu věci a dospěl k řádnému a odůvodněnému závěru o neexistenci ochranného pásma. To, že k tomu došlo na základě žádosti jiných vlastníků nemovitých věcí v dané lokalitě, je nerozhodné. Odvolací orgán by spíše očekával, že bude vlastním zájmem odvolatele mít postaveno na jisto, zda je ochranné pásmo potřeba a zda je platné, k čemuž nemůže reálně dojít jiným způsobem, než jeho řádným vymezením podle aktuálních právních předpisů, protože k současně stojícím stožárům nebyla nalezena žádná dokumentace, tím méně stanovené ochranné pásmo. Pro vlastní rozhodnutí o zastavení řízení nemá význam to, zda vysílač vysílá experimentální vysílání nebo slouží jako kritická infrastruktura (o čemž panují značné pochyby s ohledem na jeho současný provoz) – oboje nemá zásadní význam v okamžiku, kdy se ochranné pásmo vztahovalo k jinému vysílači a existence nebo neexistence ochranného pásma přímo nesouvisí s provozem těchto vysílačů, zvláště k přihlídnutím k momentálnímu využití. Správní úvaha stavebního úřadu o tom, že je na úvaze odvolatele zda přistoupí k vymezení ochranného pásma a zda ho stávající vysílače skutečně v nynějším provozu potřebují, je rovněž správná. Nové ochranné pásmo i s ohledem na změnu technologie v čase (viz výše o změně technologie a jejím vlivu na existenci ochranného pásma) musí být stanoveno zákonným způsobem, s pregnantními informacemi o důvodu a předmětu ochrany, technickými parametry a příslušnými výpočty tak, aby byla s těmito fakty a podklady seznámena veřejnost a jeho vymezení bylo předmětem řádného správního, případně soudního posouzení.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolací orgán nevyhověl odvolatelovu „návrhu“, aby usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, o zastavení správního řízení vedeného pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Pokud se týká přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání, podle § 79 odst. 3 správního řádu „nestanoví-li zákon (tj. správní řád) jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán (§ 136) a účastník své náklady“. Odvolatel, jako účastník řízení, měl právo podat proti usnesení, které mu bylo oznámeno, odvolání, čehož využil. Pro úplnost lze dodat, že ve smyslu § 79 odst. 4 správního řádu prováděcí právní předpis stanoví rozsah, v němž správní orgán hradí hotové výdaje a ušlý výdělek jiným osobám, zejména v souvislosti s výkonem funkce opatrovníka a s opatrováním podkladů pro vydání rozhodnutí. Nárok na náhradu přitom musí být u správního orgánu uplatněn do 8 dnů poté, co náklady vznikly, jinak zaniká.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. arch. Petr Hornát

vedoucí odboru regionálního rozvoje,
územního plánování a stavebního řádu

Rozdělovník

Obdrží (do vlastních rukou):

Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou, zástupce ACEK BOHEMIA s.r.o., Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 – Vinohrady

Mgr. Karin Konstantinová, advokátka vykonávající advokacii jako společník společnosti TEMPUS advokátní kancelář, s.r.o., Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1 – Staré Město, zast. spol. České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, 169 00 Praha

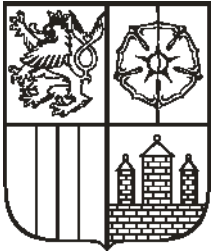
Mgr. Michal Majchrák, Ph.D., advokát, společník společnosti M Legal s.r.o., advokátní kancelář, U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice, zást. Sirkárna s.r.o., U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice

Mgr. Lucie Štindlová, advokátka, Lannova tř. 16/13, 370 01 České Budějovice, zást. VM project s.r.o., B. Němcové 1692/38, 370 01 České Budějovice

Brůha a Krampera, architekti, spol. s.r.o., Vodní 12/42, 370 06 České Budějovice, zást. Living Apartments s.r.o., Lidická tř. 1019/182, 370 07 České Budějovice

Na vědomí:

Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. 1/1, 370 92 České Budějovice

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu

Oddělení stavebního řádu

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

Naše č. j.: KUJCK 81698/2022
Sp. zn.: OREG/63867/2022/vipe

Vyřizuje: Petr Vítek
Telefon: 386 720 400

Datum: 13. 7. 2022

České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, 169 00 Praha,
zastoupená Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, Benediktská 690/7, 110 00 Praha

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad – Jihočeský kraj, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu (dále jen „krajský úřad“), jako správní orgán příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, obdržel dne 24. 5. 2022 odvolání, které mu předal Magistrát města České Budějovice, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“). Toto odvolání podala společnost České Radiokomunikace a.s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, zastoupená Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha, proti rozhodnutí značka SU/4328/2021 Br, č. j. SU/4328/2021-19, ze dne 12. 4. 2022, jehož výrokem byla s odkazem na ustanovení § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuta žádost společnosti České Radiokomunikace a.s. ze dne 2. 7. 2021 o povolení obnovy územního řízení pravomocně ukončeného územním rozhodnutím o umístění stavby ze dne 16. 6. 2020 pod zn. SU/1538/2020/Br, č. j. SU/1538/2020-6 (v právní moci dne 24. 7. 2020), týkajícího se stavby „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa, ul. Korandova, ul. Mikuláše z Husi, ul. Libničská,“ na pozemcích parc. č. 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 354/15 a 360 v katastrálním území České Budějovice 4.

Krajský úřad přezkoumal napadené rozhodnutí stavebního úřadu značka SU/4328/2021 Br, č. j. SU/4328/2021-19, ze dne 12. 4. 2022, v rozsahu podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání společnosti České Radiokomunikace a.s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, zastoupené Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, **zamítá** a napadené rozhodnutí stavebního úřadu značka SU/4328/2021 Br, č. j. SU/4328/2021-19, ze dne 12. 4. 2022, se **potvrzuje**.

Účastníkem odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je společnost České Radiokomunikace a.s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, zastoupená Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, se sídlem advokátní kanceláře Benediktská 690/7, 110 00 Praha.

Odůvodnění:***Průběh řízení před orgánem prvního stupně:***

Z předloženého spisového materiálu krajský úřad zjistil, že stavební úřad (Magistrát města České Budějovice, stavební úřad) v minulosti vedl územní řízení, které bylo zahájené na žádost společnosti ACEK BOHEMIA s.r.o., se sídlem Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha, podanou ke stavebnímu úřadu dne 5. 3. 2020. V závěru územního řízení bylo vydáno územní rozhodnutí značka SU/1538/2020 Br, č. j. SU/1538/2020-6, ze dne 16. 6. 2020, o umístění stavby pod označením „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa, ul. Korandova, ul. Mikuláše z Husí, ul. Libničská.“ Konkrétně se jednalo o umístění stavby čtyř bytových domů (dva bytové domy o pěti nadzemních podlažích a dva bytové domy o šesti nadzemních podlažích) a souvisejících parkovacích ploch, zpevněných ploch, komunikace, a příslušných sítí technické infrastruktury, vše na pozemcích parc. č. 325, 345, 352, 353, 354/1, 354/2, 354/6, 354/7, 354/10, 354/15 a 360 v katastrálním území České Budějovice 4. Z obsahu spisu, který se k předmětnému územnímu řízení vztahuje, vyplývá, že v rámci tohoto řízení byla mezi účastníky zařazena též společnost České Radiokomunikace a.s. (CRA), se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, a územní rozhodnutí ji bylo doručeno do datové schránky dne 23. 6. 2020. Jelikož se v té době proti územnímu rozhodnutí žádný z účastníků řízení neodvolal, nabylo rozhodnutí právní moci dne 24. 7. 2020.

Dne 23. 2. 2021 podala společnost České Radiokomunikace a.s. v předmětné věci podnět na zahájení přezkumného řízení, který odůvodnila tím, že vlastní a provozuje středovlnný vysílač, který je umístěn na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4. V této souvislosti společnost České Radiokomunikace a.s. poukázala na existenci ochranného pásma radioelektrického zařízení, vymezeného rozhodnutím (resp. výměrem) tehdejšího Krajského Národního výboru v Českých Budějovicích ze dne 13. 4. 1951 zn. j. XI/1-127,6-2-1951, a zmínila Územní studii Husova kolonie – U Rozumova dvora, lokalita 2.3.4. U Rozumova dvora, č. 2010/06, v jejíž textové části (K – Podmínky pro vymezená ochranná pásma, limity území, K1 – Inženýrské sítě) má být uvedeno, že „*Ochranná pásma podzemních i nadzemních tras inženýrských sítí budou respektována. Ochranné technické pásmo vysílače Českých radiokomunikací 500 m vyžaduje při realizaci souhlas provozovatele.*“ Svůj podnět na přezkum územního rozhodnutí pak společnost České Radiokomunikace a.s. založila právě na tom, že k umístění předmětné stavby bytových domů souhlas neudělila. Krajský úřad, jemuž byl podnět předán spolu se stanoviskem stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021, se tímto podnětem zabýval, ale dle sdělení č. j. KUJCK 55682/2021 ze dne 14. 5. 2021 neshledal, že by chybějící souhlas společnosti České Radiokomunikace a.s. byl důvodem k provedení přezkumného řízení. Ze strany krajského úřadu proto nebylo podnětu vyhověno a přezkumné řízení ve věci pravomocného územního rozhodnutí ve smyslu § 94 až 99 správního řádu, coby mimořádný opravný prostředek, nebylo provedeno.

Další podání společnosti České Radiokomunikace a.s., kterou nyní zastupuje Mgr. Karin Konstantinová, advokátka, se sídlem advokátní kanceláře Benediktinská 690/7, 110 00 Praha 1, obdržel stavební úřad dne 2. 7. 2021 a jeho obsahem byla žádost o obnovu řízení, v němž bylo vydáno výše popisované územní rozhodnutí ze dne 16. 6. 2020 o umístění stavby „bytových domů.“ K tomuto krajský úřad podotýká, že obnova řízení je zakotvena v § 100 správního řádu a patří, spolu s přezkumným řízením, mezi mimořádné opravné prostředky, které zásadně směřují proti pravomocným rozhodnutím, tedy proti takovým rozhodnutím, které již nelze napadnout řádným opravným prostředkem (odvoláním). Pojem mimořádné poukazuje na skutečnost, že je není možné nárokovat vždy, neboť jejich uplatnění představuje také mimořádný zásah do již existujícího právního vztahu vzniklého na podkladě pravomocného rozhodnutí, jako v tomto konkrétním případě pravomocného územního rozhodnutí ze dne 16. 6. 2020. Společnost České Radiokomunikace a.s. i tentokrát svou žádost o obnovu řízení odůvodnila odkazem na rozhodnutí (výměr) tehdejšího Krajského Národního výboru v Českých Budějovicích ze dne 13. 4. 1951 zn. j. XI/1-127,6-2-1951, jímž bylo vymezeno ochranné pásmo radioelektrického zařízení, a opakovaně poukázala na obsah stanoviska stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021, jímž byl krajskému úřadu předán k vyřízení předchozí podnět společnosti České Radiokomunikace a.s. na zahájení přezkumného řízení. S jeho obsahem se společnost České Radiokomunikace a.s. seznámila dne 5. 5. 2021 při nahlášení do spisu. Z tohoto stanoviska stavebního úřadu je společností České Radiokomunikace a.s. v žádosti o obnovu řízení citováno např. že „*stavební úřad v územním řízení vycházel z premisy, že vysílač bude vymístěn.*“ Dle názoru jmenované společnosti tudíž pokud stavební úřad v územním řízení, jež vedlo k vydání územního rozhodnutí, vycházel z premisy, že vysílač bude vymístěn, postupoval v rozporu se skutečným stavem, protože společnost České Radiokomunikace a.s. neměla, a ani nemá v současné době v plánu vysílač z této lokality odstranit, tudíž má za to, že „*stavení úřad vycházel v územním řízení, jež vedlo k vydání územního rozhodnutí, z nesprávného skutkového stavu, kdy se stavební*

úřad nesprávně domníval, že již fakticky dochází k vymístění vysílače z dané lokality, na základě čehož přistoupil k vydání územního rozhodnutí." Podle odůvodnění žádosti o obnovu řízení tudíž vyšly najevo pro stavební úřad dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního územního řízení, přičemž sama společnost České Radiokomunikace a.s. na toto odůvodnění navázala větou, v níž konstatovala, že „stavební úřad ve výrokové části ani v odůvodnění územního rozhodnutí neuvedl, že v územním řízení vycházel z domněnky, že vysílač má být vymístěn." V závěru odůvodnění žádosti o obnovu řízení společnost České Radiokomunikace a.s. uvedla, že „domněnky stavebního úřadu se ukázaly nepravdivými až po právní moci územního rozhodnutí, jak plyne z obsahu stanoviska, s jehož obsahem se společnost CRA seznámila dne 5. května 2021," a dále má za to, že „že výše uvedené skutečnosti mohou odůvodňovat, a odůvodňují jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v územním řízení o vydání územního rozhodnutí, a to zamítnutím žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby."

Stavební úřad opatřením ze dne 23. 8. 2021 oznámil přijetí žádosti o povolení obnovy, přičemž do okruhu účastníků zařadil společnost České Radiokomunikace a.s., zastupovanou Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, a též společnost ACEK BOHEMIA s.r.o., coby tehdejšího žadatele o umístění stavby „bytových domů." Tato společnost ACEK BOHEMIA s.r.o., která ke svému zastupování zplnomocnila Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., se sídlem Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou, pobočka Lannova 2, 370 01 České Budějovice, se k žádosti o obnovu řízení vyjádřila v podání doručeném stavebnímu úřadu dne 5. 10. 2021. Opatřením stavebního úřadu ze dne 22.10.2021 byli účastníci řízení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu seznámeni s podklady rozhodnutí a byla jim poskytnuta lhůta k vyjádření. V prodlužované lhůtě se pak k podkladům opakovaně vyjadřovala společnost České Radiokomunikace a.s. S podklady, které byly poté doplněny do spisu, stavební úřad účastníky řízení seznámil opatřením ze dne 24. 2. 2022 a následně vydal rozhodnutí značka SU/4328/2021 Br, č. j. SU/4328/2021-19, ze dne 12. 4. 2022, jímž žádost o obnovu řízení podle § 100 odst. 6 správního řádu zamítl. Ve svém rozhodnutí účastníky řízení poučil také o možnostech podání odvolání, když následně toto rozhodnutí napadla odvoláním společnost České Radiokomunikace a.s.

K uvedenému krajský úřad doplňuje, že stavební úřad v tomto případě ve smyslu ustanovení § 86 odst. 2 správního řádu neseznamoval dalšího z účastníků řízení (společnost ACEK BOHEMIA s.r.o.) s obsahem podaného odvolání a ani jej nevyzval k vyjádření, neboť plně jednal dle znění poslední věty § 100 odst. 6 správního řádu, podle které „rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání." Právní předpis tímto stanovuje, že jedině žadatel o obnovu řízení je oprávněn se proti zamítavému rozhodnutí odvolat. Tím je tudíž i vyloučeno, aby vůči dalším možným účastníkům bylo postupováno ve smyslu § 86 odst. 2 správního řádu, v němž se uvádí, že „správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat." Jelikož se jiný účastník, než žadatel o obnovu řízení, proti předmětnému rozhodnutí nemohl odvolat, stavební úřad proto bez dalšího předal spisový materiál dne 24. 5. 2022 krajskému úřadu k provedení odvolacího řízení.

Posouzení přípustnosti a včasnosti podaného odvolání:

Podané odvolání posoudil krajský úřad jako odvolání přípustné a včasné. Vycházel přitom z faktu, že společnost České Radiokomunikace a.s., coby žadatel o obnovu územního řízení, v němž byla účastníkem, je ve smyslu § 81 odst. 1 správního řádu jako účastník i tohoto řízení oprávněna k podání odvolání. Doručování rozhodnutí tomuto účastníkovi, který se označuje jako účastník podle § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu, zajistil stavební úřad prostřednictvím datových schránek, a to jeho zmocněnci. Nejprve bylo sice chybně rozhodnutí doručováno dne 24. 4. 2022 do datové schránky společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., jejíž je advokátka Mgr. Karin Konstantinová společnicem při výkonu advokacie, následně ale již správně stavební úřad doručil dne 4. 5. 2022 rozhodnutí přímo do datové schránky Mgr. Karin Konstantinové. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání, kterou stanovuje § 83 odst. 1 správního řádu, tudíž u společnosti České Radiokomunikace a.s. uplynula dne 19. 5. 2022. V rámci uvedené odvolací lhůty pak také stavební úřad obdržel dne 9. 5. 2022 předmětné odvolání, o němž bylo proto možné rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v ustanovení § 90 správního řádu.

Přezkoumání napadeného rozhodnutí:

Přezkoumání souladu odvoláním napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s platnými právními předpisy provedl odvolací orgán ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu, v němž je stanoven rozsah, v jakém se má přezkoumání uskutečnit. K tomuto ustanovení lze uvést, že odvolací orgán může v řízení druhého stupně přezkoumávat jen to, co bylo předmětem řízení v prvním stupni, a dále pak, že v plném rozsahu je povinen přezkoumávat soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy. Věcnou správnost odvolací orgán přezkoumává pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání a nad jejich rámec jen tehdy,

pokud to vyžaduje veřejný zájem, a to podle § 2 odst. 4 správního řádu. V tomto smyslu se tudíž krajský úřad zabýval nejprve obsahem podaného odvolání a v něm uplatněnými námitkami, a dále tím, zda žádost o obnovu územního řízení byla důvodná, resp. zda bylo její zamítnutí oprávněné.

Předně jsou v odvolání společnosti České Radiokomunikace a.s. (dále také jen „odvolatel“) namítány nesrovnalosti při doručování vydaných písemností ze strany stavebního úřadu. Odvolatel byl po celou dobu řízení o povolení obnovy územního řízení zastoupen dle údajů v plné moci ze dne 22.10.2020 fyzickou osobou Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, vykonávající advokacii jako společník společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o. Stavební úřad ale při doručování odeslal rozhodnutí do datové schránky společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., nikoliv do vlastní datové schránky Mgr. Karin Konstantinové. Až následně došlo ke správnému doručení rozhodnutí, nicméně i tak odvolatel namítá, že řízení o povolení obnovy bylo stíženo vadou řízení, přičemž v této věci se odkazuje na stanovisko legislativního odboru ČAK k problematice datových schránek advokátů, vykonávajících advokacii jako společníci nebo zaměstnanci advokáti, uveřejněné na webové stránce <https://www.cak.cz/scripts/detail.php?id=2887>, nebo na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 7 A 125/2001-39, v němž se konstatuje, že „*vadné doručení rozhodnutí správního orgánu I. stupně (opomenutí doručit rozhodnutí advokátovi s procesní plnou mocí) je podstatnou vadou řízení zakládající k žalobní námitce důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí orgánu II. stupně, pokud ztíží účastníkovi možnost účinné, zákonem zaručené obrany ve správním řízení a pokud není následným průběhem správního řízení nijak zhojena.*“ Je nepochybné, že stavební úřad měl plně vycházet z obsahu plné moci, dle které byla k zastupování zplnomocněna Mgr. Karin Konstantinová, advokátka, nikoliv společnost TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o. Z tohoto důvodu měl stavební úřad doručovat písemnosti do datové schránky advokátky, nikoliv do datové schránky advokátní kanceláře. Nicméně z dosavadního průběhu řízení je zřejmé, že po celou dobu, kdy takto stavební úřad chybně doručoval, se Mgr. Karin Konstantinová, advokátka, řízení aktivně účastnila (její substitut se ve dnech 8. 9. 2021 a 15.11.2021 seznamoval s podklady opatřenými v řízení, v písemnosti ze dne 16.11.2021 advokátka požádala o prodloužení lhůty k seznámení s podklady a k vyjádření, v písemnostech ze dne 22.11.2021, ze dne 6. 12. 2021 a ze dne 15.12.2021 se k podkladům rozhodnutí vyjádřila, sama do spisu nahlížela dne 11. 1. 2022 a další vyjádření k podkladům doručila stavebnímu úřadu dne 17. 1. 2022). Z jednání Mgr. Karin Konstantinové, advokátky, tak lze dovodit, že písemnosti stavebního úřadu jí byly v advokátní kanceláři předány a chybné doručení nebránilo tomu, aby v řízení účinně hájila zájmy svého zmocnitele. Z jednání Mgr. Karin Konstantinové, advokátky, lze totiž dovodit, že k předání písemností do jejích rukou v rámci advokátní kanceláře docházelo. Nadto je nutné podotknout, že po celou dobu řízení na chybný způsob doručování stavební úřad neupozornila, ale jako účelovou námitku jej uplatnila až po vydání rozhodnutí. Stavební úřad svou chybu po vydání rozhodnutí navíc napravil, když zajistil dodatečné doručení rozhodnutí do datové schránky advokátky Mgr. Karin Konstantinové, čímž tato zmocněnkyně nebyla zkrácena ani na právu podat za svého zmocnitele odvolání proti vydanému rozhodnutí. I přes tuto procesní vadu při doručování písemností lze s ohledem na výše uvedené konstatovat, že se jedná o vadu, která neměla vliv na zákonnost samotného rozhodnutí, neboť písemnosti se vždy včas mohly dostat a také se dostávaly do rukou advokátky.

Dále je v odvolání popisováno, že stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí zamítnutí žádosti společnosti České Radiokomunikace a.s. o obnovu územního řízení zdůvodňoval tím, že k obnově řízení nebyly splněny zákonné podmínky dané ustanovením § 100 odst. 1 správního řádu. K tomu je citováno celé znění tohoto ustanovení, dle kterého platí, že „*řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*“ Podle mínění odvolatele ale stavební úřad nesprávně posoudil splnění zákonných podmínek k obnově řízení, přičemž odvolatel trvá na tom, že podmínky pro obnovu řízení splněny byly. Odvolatel má totiž za to, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti a důkazy, které existovaly v době původního řízení a které mu nebyly v době vydání územního rozhodnutí známy. Těmito skutečnostmi a důkazy mají být informace, které stavební úřad uvedl ve stanovisku ze dne 1. 3. 2021, jímž byl krajskému úřadu předán k vyřízení předchozí podnět společnosti České Radiokomunikace a.s. na zahájení přezkumného řízení a v němž stavební úřad zmínil, že „*v územním řízení vycházel z premisy, že vysílač bude vymístěn.*“ Odvolatel ale dle svého konstatování nemá v úmyslu vysílač odstranit či jej přestat provozovat. Předpoklad uvedený ve stanovisku stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 proto odvolatel považuje za mylný, přičemž dle svých slov „*zcela důvodně vycházel z objektivní (a navíc z po celá desetiletí neměnné) skutečnosti, že nedochází k odstranění či vymístění vysílače*

a tedy i z důvodného předpokladu, že tento dlouhodobě setrvalý a neměnný stav musí být stavebnímu úřadu zřejmý z jeho úřední činnosti," k čemuž doplnil, že „*stavební úřad nikdy neobdržel od společnosti České radiokomunikace a.s. informaci, že vysílač bude vymístěn nebo odstraněn.*“ V odvolání jsou pak popisovány podoby používaného vysílání a frekvenční pásma, včetně důvodů zachování vysílače v rámci „kritické infrastruktury státu.“ S tím má odvolatel za to, že nemohl své námitky uplatnit v původním územním řízení, protože nevěděl, že stavební úřad při rozhodování vycházel z nesprávně zjištěného skutkového stavu a domníval se, že vysílač bude vymístěn. Důvody obnovy řízení tak měl odvolatel zjistit až dne 5. 5. 2021 při nahlížení do spisu u stavebního úřadu, kdy se seznámil se stanoviskem ze dne 1. 3. 2021.

K samotné žádosti společnosti České Radiokomunikace a.s. je v obecné rovině nutné připomenout, že každý mimořádný opravný prostředek lze použít jen proti pravomocným rozhodnutím, která již nelze napadnout řádným opravným prostředkem (odvoláním). Pojem mimořádný poukazuje na skutečnost, že jej není možné nárokovat vždy, neboť jeho uplatnění představuje zvláštní zásah do již existujícího právního vztahu, resp. právního stavu, vzniklého na podkladě pravomocného rozhodnutí. Charakteristického zástupce takového mimořádného opravného prostředku pak nalezneme v hlavě X správního řádu a je jím právě obnova řízení dle § 100 správního řádu.

Obnovy řízení lze využít proti pravomocnému rozhodnutí vykazujícímu takové nedostatky, jako je nesprávné zjištění skutečného stavu věci, nebo nedostatky vzniklé ve spojení s některými překážkovými právními skutečnostmi. Jeho účelem je sice dosáhnout nápravy pravomocného správního rozhodnutí, použít ho ale lze pouze v rámci zákonem určené subjektivní lhůty (žádost musí být podána do 3 měsíců ode dne, kdy se žadatel o důvodu obnovy řízení dozvěděl) a lhůty objektivní (o obnově řízení lze rozhodnout nejpozději do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí), a jen při splnění zákonem taxativně stanovených důvodů. Tyto důvody musí být vždy takového charakteru, aby měly vliv na výrok řešeného rozhodnutí, tzn. musí odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování. Pro použití obnovy řízení z rozhodnutí správního orgánu je samostatným důvodem i situace, kdy rozhodnutí bylo dosaženo trestným činem. O obnově řízení vždy rozhoduje ten správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, což byl v tomto případě Magistrát města České Budějovice, stavební úřad. Po obdržení žádosti proto také stavební úřad provedl první fázi obnovy řízení (řízení o povolení obnovy řízení), v níž se zabýval tím, zda byly splněny právě ony taxativní důvody pro povolení obnovy. Obecně platí, že smyslem této první fáze obnovy řízení je tzv. vyřadit z dalšího projednávání ty případy, které nesplňují zákonné podmínky pro obnovu řízení a rovněž u kterých by obnovené řízení objektivně nemohlo nic nového přinést.

Na žádost se podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu obnova řízení povolí, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, nebo se provedené důkazy ukázaly jako nepravdivé. V tomto případě společnost České Radiokomunikace a.s. odůvodnila svou žádost o povolení obnovy řízení naplněním podmínek právě dle citovaného ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. Žádost o obnovu řízení byla založena na argumentaci vycházející z pozdějšího stanoviska stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 o údajném vymístění vysílače z dané lokality, avšak společnost České Radiokomunikace a.s. úvahy o vymístění, resp. odstranění vysílače nyní opakovaně odmítá. V zásadě se tudíž může zdát, že se jedná o situaci odpovídající § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, kdy stavba byla umístěna na základě nepravdivých skutečností nebo důkazů. Jak ale krajský úřad zjistil ze spisového materiálu, který se vztahuje k řízení, jež bylo ukončené rozhodnutím č. j. SU/1538/2020-6, ze dne 16. 6. 2020, o umístění předmětné stavby „bytových domů,“ tak v tomto řízení stavební úřad argumentací o vymístění vysílače neoperoval. Poprvé ji pak použil až ve stanovisku ze dne 1. 3. 2021, v němž reagoval na podnět společnosti České Radiokomunikace a.s. na zahájení přezkumného řízení. Ostatně sám odvolatel v odvolání konstatuje, že „*stavební úřad až ve stanovisku uvedl nové zásadní skutečnosti, které nebyly obsaženy ani ve výrokové části, ani v odůvodnění územního rozhodnutí,*“ zároveň ale dovozuje, že tyto nové skutečnosti „*měly vliv na výrok územního rozhodnutí.*“ Dle názoru krajského úřadu se ale nejedná o žádnou zásadní skutečnost, nýbrž jen o snahu stavebního úřadu o dodatečný výklad úvah a o obhajobu předchozích postupů v územním řízení, navíc obsažený ve stanovisku ze dne 3. 1. 2021, které už jen s ohledem na datum vyhotovení rozhodně nemohlo sloužit jako podklad k vydanému rozhodnutí ze dne 16. 6. 2020. Z hlediska vydaného územního rozhodnutí jsou totiž podstatné jen ty podklady, z nichž stavební úřad vycházel v době vydání rozhodnutí. V územním řízení měl stavební úřad za povinnost posoudit navrhovaný záměr podle § 90 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, v relevantním znění (dále jen „stavební zákon“), k čemuž mu sloužila hlavně dokumentace záměru, dále stanoviska dotčených orgánů a kromě jiného i vyjádření vlastníků a provozovatelů inženýrských sítí. Tyto nezbytné podklady pro územní řízení lze také označit za skutečnosti a důkazy, sloužící stavebnímu úřadu ke zhodnocení navrhovaného záměru a k vlastním závěrečným úvahám,

o nichž informoval v odůvodnění rozhodnutí. Narozdíl od podkladů pro rozhodnutí se úvahy, které si učinil stavební úřad při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, nedají označovat za skutečnosti nebo důkazy (ve smyslu, který je jim připisován správním řádem). Nadto jakékoliv pozdější nové interpretace úvah stavebního úřadu jsou ve vztahu k pravomocnému rozhodnutí zcela irelevantní a nemohou být ani důvodem k obnově řízení. Proto nelze souhlasit s argumentací odvolatele, že se v případě textu stanoviska stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 jedná o skutečnosti, které by „měly vliv na výrok územního rozhodnutí“ a které „dostatečně odůvodňují obnovu řízení o vydání územního rozhodnutí.“ Výrok územního rozhodnutí byl totiž založen na shromážděných podkladech a úvahy stavebního úřadu, vyjádřené v odůvodnění rozhodnutí, mu poskytovaly pouze nezbytnou oporu. I pokud by některý z podkladů v řízení chyběl, nejedná se rozhodně o zjištěnou novou skutečnost, která by byla důvodem k obnově řízení.

Odvolatel má dle podaného odvolání také za to, že výše uvedené skutečnosti mohou odůvodňovat, a odůvodňují jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování v územním řízení, a to zamítnutí žádosti žadatele o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Výstavba bytových domů a technické a inženýrské infrastruktury, Husova kolonie, U Rozumova dvora, České Budějovice, II. etapa.“ Zde je nutné zdůraznit, že podstatou vlastního řízení, jehož obnovy se společnost České Radiokomunikace a.s. nyní domáhá, bylo umístění stavby „bytových domů“ v rámci územního řízení, jehož byla společnost České Radiokomunikace a.s. také účastníkem. Jak je již uvedeno, v územním řízení stavební úřad posuzoval záměr žadatele v rozsahu požadavků uvedených v § 90 stavebního zákona. Shromážděné podklady, mezi nimiž byla souhlasná závazná stanoviska dotčených orgánů, byly důvodem k výslednému rozhodnutí a umístění předmětné stavby. Stanovisko stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 a v něm obsažené některé údaje, na které nyní odvolatel poukazuje, ale nejsou skutečnostmi ve smyslu § 90 stavebního zákona a proto ani nemohou odůvodňovat jiné řešení, než které bylo výsledkem územního řízení. Přestože odvolatel prohlašuje, že jím předkládané výše uváděné důkazy a/nebo skutečnosti mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování ve věci vydání územního rozhodnutí, v podstatě argumentuje pouze oním stanoviskem stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021, jímž byl krajskému úřadu předán k vyřízení předchozí podnět společnosti České Radiokomunikace a.s. na zahájení přezkumného řízení. Ani v tomto stanovisku uvedené úvahy stavebního úřadu o tom, že vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního územního řízení, nejsou z podstaty věci správné. Pakliže měl totiž stavební úřad až po vydání územního rozhodnutí za to, že v územním řízení zcela nezohlednil ochranné pásmo vysílače nebo nepožadoval souhlas Českých Radiokomunikací a.s., nanejvýš se tím dopustil chybného postupu, ovšem tato chyba nemůže být brána za novou skutečnost či nový důkaz. Takový výklad by v podstatě znamenal, že při sebemenší pochybnosti o správnosti postupů správního orgánu by automaticky docházelo k prolomení právní moci rozhodnutí a k absolutnímu potlačení důvěry v jeho platnost (vykonatelnost). Důležité je také zdůraznit, že společnosti České Radiokomunikace a.s. patřilo v územním řízení postavení účastníka, proto měla v tomto řízení veškerá práva, a to včetně práva na podání případných námitek nebo odvolání. V této věci platí, že „obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvody obnovy uplatnit v odvolacím řízení“ (§ 100 odst. 2 správního řádu).

V odvolání společnost České Radiokomunikace a.s. polemizuje též nad odůvodněním napadeného rozhodnutí, v němž stavební úřad uvedl, že „územní rozhodnutí o umístění stavby nestanoví, že vysílač bude z předmětného území vymístěn, ale umísťuje bytové domy a související stavby v souladu s vydanou a platnou územně plánovací dokumentací.“ K tomu ale odvolatel sděluje, že nikdy netvrdil, že by územní rozhodnutí přímo stanovilo, že vysílač bude vymístěn, opakovaně ale namítá, že tato skutečnost o vymístění byla uvedena ve stanovisku stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021. Dle názoru odvolatele tudíž neobstojí tvrzení stavebního úřadu v odůvodnění napadeného rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení, podle kterého stavební úřad nevycházel při vydání územního rozhodnutí z nesprávně zjištěného skutkového stavu. Krajský úřad považuje i tuto námitku za nedůvodnou, neboť odvolatelem neustále zmiňované stanovisko ze dne 1. 3. 2021 nelze takto, jak činí odvolatel, spojovat s územním rozhodnutím, tedy že by stanovisko bylo doplňujícím podkladem nebo novým důkazem k územnímu řízení. Stanovisko stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 nemá na rozdíl od pravomocného územního rozhodnutí žádnou právní váhu, ale obsahuje pouze úvahy stavebního úřadu, ovlivněné předchozím a krajským úřadem také vyřízeným podnětem společnosti České Radiokomunikace a.s. k provedení přezkumného řízení.

Jako další důvod k obnově řízení, resp. ke zrušení napadeného rozhodnutí použil odvolatel ve svém odvolání námitku, dle níž neudělal s umístěním stavby souhlas a že k vydání územního rozhodnutí došlo také v rozporu s Územní studií Husova kolonie – U Rozumova dvora, lokalita 2.3.4. U Rozumova dvora, č. 2010/06. Ani tyto nedostatky by ale nemohly být brány jako důvody k obnově řízení. Údajný chybějící souhlas nebo nesprávné posouzení podmínek územní studie totiž nejsou novými skutečnostmi nebo důkazy ve smyslu § 100 odst. 1 písm a) správního řádu.

Rozpor spatřuje odvolatel i v další části odůvodnění napadeného rozhodnutí, v níž stavební úřad uvedl, že tato společnost České Radiokomunikace a.s. neuplatnila v územním řízení o umístění stavby námitky ani připomínky v rámci koncentrační zásady a nevyužila ani svého práva k podání odvolání proti územnímu rozhodnutí. K tomuto je však v nynějším odvolání namítáno, že pokud by uvedená společnost měla vědomost o tom, že stavební úřad vycházel v souvislosti s vydáním územního rozhodnutí z mylného předpokladu, že vysílač bude vymístěn, své právo na uplatnění námitek, připomínek či podání odvolání proti územnímu rozhodnutí by rozhodně využila. Krajský úřad k této námitce uvádí, že pokud je smyslem nynějšího počínání společnosti České Radiokomunikace a.s. docílit skrze obnovu řízení stavu, že žádosti o umístění stavby „bytových domů“ nebude vyhověno, tak brojit proti územnímu rozhodnutí o umístění stavby mohla zcela prokazatelně již v době, kdy územní řízení probíhalo. Zvláště pak ve chvíli, kdy stavební úřad rozhodl o umístění stavby, měla společnost České Radiokomunikace a.s., pokud postrádala v řízení svůj souhlas nebo shledala i jiné porušení právních předpisů, využít v rámci zákonných lhůt svého práva na odvolání. Krajský úřad tudíž předmětnou námitku vyhodnotil jako nedůvodnou, neboť nyní používané argumenty mohla společnost České Radiokomunikace a.s. uplatnit v původním řízení, jehož byla řádným účastníkem.

Nesouhlas vyjadřuje odvolatel i s těmi úvahami stavebního úřadu, v nichž se v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí stavební úřad zabýval podmínkami ustanovení § 100 odst. 2 správního řádu. V této věci je v odvolání z odůvodnění rozhodnutí citováno, že *„další, věcná podmínka ustanovení § 100 odst. 2 správního řádu, která představuje nemožnost uplatnit tvrzené důvody obnovy řízení (tzn. nové skutečnosti či důkazy) účastníkem v odvolacím řízení dle názoru stavebního úřadu splněna nebyla. Tato skutečnost vyplývá z obsahu žádosti o obnovu řízení, resp. ze žadatelem uvedených konkrétních subjektivních důvodů pro obnovu, na které stavební úřad reaguje v následujícím textu odůvodnění rozhodnutí. Stavební úřad vyhodnotil, že žadatel nemohl tvrzené důvody obnovy řízení (cit. stavební úřad v územním řízení vycházel z premisy, že vysílač bude vymístěn) uplatnit již v odvolacím řízení, neboť podklady pro územní rozhodnutí o umístění stavby byly známé objektivní skutečnosti vyplývající z veřejně dostupných právních dokumentů. Těmito dokumenty jsou a) územní plán města České Budějovice (dále jen ÚPnM) schválený dne 23. 3. 2020 Zastupitelstvem města České Budějovice usnesením č. 39/2000, ve znění obecně závazné vyhlášky č. 4/2000 o závazných částech ÚPnM, v platném znění (dále jen OZV), a za b) podrobnější územně plánovací podklad ve formě územní studie Husova kolonie – U Rozumova dvora (dále jen ÚS) v katastrálním území České Budějovice 4 schválené dne 21. 7. 2000, a za c) rozhodnutí o ochranném pásmu radioelektrického zařízení vyhlášeného Krajským národním výborem v Českých Budějovicích dne 13. 4. 1951 pod zn. j. XI/1-127,6-2-1951 (dále jen rozhodnutí o ochranném pásmu), neboť pozemky dotčené výstavbou bytových domů se nalézají v ochranném pásmu tohoto radiového zařízení.“* Odvolatel s výše uvedenými závěry stavebního úřadu nesouhlasí a trvá na tom, že důvody obnovy společnost České Radiokomunikace a.s. zjistila až dne 5. 5. 2021 při nahlížení do spisu, kde se seznámila se stanoviskem stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 a s tím, že stavební úřad vycházel z nesprávného předpokladu o vymístění vysílače. To dle námitky odvolatele znamená, že v době plynutí odvolací lhůty územního rozhodnutí o těchto skutečnostech neměl vědomost a proto odvolání nepodal, a nemohl podat. Odvolatel pak nesouhlasí ani s dalšími tvrzeními stavebního úřadu o veřejně dostupných právních dokumentech (ÚPnM, OZV, ÚS, rozhodnutí o ochranném pásmu), které byly podkladem pro umístění stavby, neboť pouze na základě těchto dokumentů nemohl odvolatel už v té době žádným způsobem relevantně vyhodnotit, jakými předpoklady se stavební úřad řídil při vydání územního rozhodnutí, a to konkrétně, že stavební úřad vycházel z mylného předpokladu o vymístění vysílače. Krajský úřad ale opakovaně zdůrazňuje, že stanovisko stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 není žádnou novou skutečností, která by byla důvodem k obnově řízení. Pokud nepovažuje společnost České Radiokomunikace a.s. za správné, že stavba byla umístěna, měla se odvolat proti příslušnému územnímu rozhodnutí. Současná argumentace společnosti České Radiokomunikace a.s. o nových skutečnostech založených na stanovisku stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021 není konkrétním důvodem pro obnovu řízení, ale pouze nepodloženou fabulací, k níž není možné ani účinně vztahovat podmínky pro obnovu řízení dle § 100 odst. 2 správního řádu. V něm je stanoveno již výše uvedené, a to, že „účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do tří let ode dne právní moci rozhodnutí. Tříletá objektivní lhůta sice dosud neuplynula, neboť rozhodnutí nabylo právní moci teprve dne 24. 7. 2020, ale v případě subjektivní lhůty v délce tři měsíce nelze přisvědčit tomu, že údaje uvedené ve stanovisku stavebního úřadu ze dne 1. 3. 2021, s nimiž se společnost České Radiokomunikace a.s. seznámila při nahlížení do spisu dne 5. 5. 2021, jsou skutečnými důvody obnovy řízení. Další posuzování splnění subjektivní lhůty by bylo proto nadbytečné.

Odvolatel odmítá také tvrzení stavebního úřadu o nesprávné interpretaci stanoviska ze dne 1. 3. 2021, kdy stavební úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že *„ve svém stanovisku neuváděl skutečnosti,*

že fakticky dochází k vymístění vysílače, nýbrž citoval některé části příslušných článků platné územně plánovací dokumentace a územně plánovacího podkladu, které vyjadřují pouhý předpoklad vymístění vysílače až po ukončení jeho činnosti či po jeho případném přemístění v budoucnosti, tj. bez uvedení konkrétního časového hlediska. Stavební úřad nevycházel z nesprávně zjištěného skutkového stavu, stavební úřad se v územním řízení nedomníval, že současně dochází k vymístění vysílače. Stavební úřad tuto domněnku společnosti České Radiokomunikace a.s. o tom, že se v územním řízení domníval, že současně dochází k vymístění vysílače, ve svém stanovisku neuváděl." Odvolatel však trvá na tom, že stavební úřad ve stanovisku ze dne 1. 3. 2021 zcela jasně uvedl, že v územním řízení vycházel z premisy, že vysílač bude vymístěn, přičemž je dle názoru odvolatele zřejmé, že se nejedná pouze o citaci některé části územně plánovací dokumentace nebo územně plánovacího podkladu. Zároveň odvolatel poukazuje na to, že i samotný stavební úřad ve stanovisku ze dne 1. 3. 2021 připustil, že Úřad územního plánování se v územní studii U Rozumova dvora nevypořádal s existencí ochranného pásma vysílače a má za to, že by měla být zrušena. Krajský úřad v souladu s konstatováním stavebního úřadu shledal, že vymístění vysílače nebylo předmětem územního řízení, jehož obnovy se odvolatel domáhá. V územním řízení nebylo rozhodováno ani o zrušení zmiňované územní studie. I když stavební úřad ve stanovisku ze dne 1. 3. 2021 poněkud zmatečně sám navrhoval, aby územní rozhodnutí bylo zrušeno, neboť jsou ohroženy zájmy chráněné stavebním zákonem a zákonem o elektronických komunikacích, dle šetření krajského úřadu se ani zde nejedná o důvody obnovy řízení. Nadto ani podle dřívějšího sdělení krajského úřadu č. j. KUJCK 55682/2021 ze dne 14. 5. 2021 nebyla tato tvrzení stavebního úřadu důvodem k zahájení přezkumného řízení.

Pro úplnost je nutné zmínit i další hledisko, které se váže k využití obnovy řízení uvedené v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, a to že skutečnosti, které existovaly v době původního řízení, avšak účastník je nemohl v původním řízení uplatnit, jsou tomuto účastníkovi ku prospěchu. Není ale zřejmé, jaký prospěch by mohla společnost České Radiokomunikace a.s. mít z toho, že by až nyní bylo výsledkem územního řízení jiné řešení otázky umístění stavby. Za dané situace lze těžko dovodit, že pokud v době vydání územního rozhodnutí proti umístění stavby společnost České Radiokomunikace a.s. nebrojila, tak že by nově z obnovy řízení měla prospěch, což je další z podmínek pro přiznání důvodu k obnově řízení na základě žádosti. Nic takového ale společnost České Radiokomunikace a.s. ani netvrdila, naopak ve svém odvolání argumentuje pouze údajnými zájmy, které v podstatě opírá o princip zachování zákonnosti (soulad s ochranným pásmem, soulad se stavebním zákonem a zákonem o elektronických komunikacích).

K důvodům pro obnovu řízení zbývá doplnit, že obnovu řízení lze na žádost podle § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu také povolit, pokud bylo zrušeno či změněno podkladové rozhodnutí nebo stanovisko. Zpravidla se jedná o stav, kdy je zrušeno nebo změněno rozhodnutí o předběžné otázce podle § 57 odst. 3 správního řádu, nebo podmiňující výrok společného rozhodnutí (vydaný ve společném řízení), anebo je zrušeno závazné stanovisko, kterým bylo pravomocné rozhodnutí podmíněno (podle § 149 odst. 7 správního řádu je zrušení nebo změna závazného stanoviska v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení). Avšak ani tento důvod nebyl naplněn, neboť žádné rozhodnutí ani závazné stanovisko, které sloužilo v předchozím řízení jako podklad, nebylo v tomto případě změněno ani zrušeno.

Naopak krajský úřad nijak nerozporuje konstatování odvolatele, že nepodání odvolání vůči územnímu rozhodnutí není překážkou pro podání žádosti o povolení obnovy územního řízení. K zamítnutí žádosti o obnovu řízení ale nevedl zmiňovaný fakt, že společnost České Radiokomunikace a.s. se proti územnímu rozhodnutí neodvolala, nýbrž její nedůvodnost. Současně krajský úřad dává odvolateli za pravdu v tom, že pro obnovu řízení nemusí být uváděné podmínky, tedy podmínky stanovené v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu a podmínky stanovené v § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, splněny kumulativně. Jak je ale výše uvedeno, k obnově územního řízení dle § 100 správního řádu nebyla splněna žádná z těchto podmínek.

V souladu se zákonem se krajský úřad v odvolacím řízení zabýval také otázkou práv nabytých v dobré víře, a to proto, že sám právní předpis v § 100 odst. 5 správního řádu používá odkaz na § 94 odst. 4 a 5 stejného zákona, kde je ochrana práv nabytých v dobré víře zakotvena. Šetření práv nabytých v dobré víře je rovněž zaneseno mezi základními zásadami činnosti správních orgánů v § 2 odst. 3 správního řádu, jenže v tomto konkrétním případě je vyloučeno, aby v souvislosti s pravomocným rozhodnutím uplatňovala společnost České Radiokomunikace a.s. jiná práva v dobré víře, než je oprávněné očekávání společnosti ACEK BOHEMIA s.r.o., že z pravomocného rozhodnutí jí vyplývají další práva např. k podání žádosti o stavební povolení. Z územního rozhodnutí totiž účastníci řízení jiná práva v dobré víře, než je naplnění jeho výroku, tj. umístění stavby, z principu věci nabyt ani nemohou. Nadto platí, že jelikož ochrana dobré víry účastníků řízení spočívá v nezměnitelnosti a závaznosti pravomocného rozhodnutí (§ 100 odst. 5 správního řádu), pak s ohledem na

výše uvedené je to právě rozhodování správního orgánu v obnoveném řízení, kdy je správní orgán povinen šetřit práva nabytá účastníky řízení, resp. žadatelem o umístění stavby, v dobré víře a zkoumat, zda tato práva nejsou ve zjevném nepoměru k újmě, která by vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Samotným rozhodnutím, jímž je řešena otázka povolení (nařízení) obnovy, ještě nemůže být do těchto práv nijak zasaženo, čemuž ostatně odpovídá i judikatura Nejvyššího správního soudu, ze které vyplývá, že i pokud by správní orgán povolil obnovu řízení, a to v rozporu se zákonem na základě skutečností nebo důkazů, které obnovu řízení neodůvodňují, nemohou tyto skutečnosti nebo důkazy vést v obnoveném řízení k rozhodnutí odlišnému od rozhodnutí vydaného v původním řízení.

Stejně jako stavební úřad v řízení prvního stupně, tak i krajský úřad na základě výše uvedeného posouzení zjistil, že taxativní důvody k použití institutu obnovy řízení nebyly v tomto případě naplněny. Proto lze ve vztahu k podané žádosti konstatovat, že o žádosti o obnovu řízení nebylo možné rozhodnout jinak než ji jako nedůvodnou zamítnout. Žádosti o obnovu řízení tudíž nebyl přiznán ani odkladný účinek. To je dáno opět tím, že pro obnovu řízení nebyly uplatněny opodstatněné důvody.

V závěrečné části odvolání je také poukazováno na to, že ve spisovém přehledu předmětné věci týkající se řízení o žádosti o obnovu řízení byl pod pořadovým číslem 4. uveden dokument č. j. SU/4328/2021-3 s názvem „rozhodnutí zamítnutí obnovy řízení“ ze dne 24. 8. 2021, který však nebyl ve správním spisu vložen, ani nebyl společnosti České Radiokomunikace a.s. doručen. V odůvodnění napadeného rozhodnutí k tomu stavební úřad pouze uvedl, že *„rozhodnutí ve věci dosud nebylo vyhotoveno, nemohlo být účastníkům řízení tedy oznámeno.“* Podle námítky odvolatele tedy vyvstává důvodné podezření, že stavební úřad měl v dané věci připraveno rozhodnutí o zamítnutí žádosti společnosti České Radiokomunikace a.s. o povolení obnovy řízení již předem, tj. před doručením dalších vyjádření v dané věci, a tedy bez posouzení a zohlednění jejich obsahu. Z uvedeného tudíž dle mínění odvolatele plyne důvodné podezření o možné podjatosti stavebního úřadu v předmětné věci v neprospěch společnosti České Radiokomunikace a.s. S tímto se odvolatel odkazuje na to, že v jiném řízení, které se týká návrhu společnosti ACEK BOHEMIA s.r.o. na změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma, už systémovou podjatost Magistrátu města České Budějovice, včetně stavebního úřadu, namítl, a to z důvodu existence důvodné pochybnosti ohledně nepodjatosti stavebního úřadu.

Co se týče spojitosti této námítky se správním řízením o žádosti o obnovu územního řízení, které bylo Magistrátem města České Budějovice, stavebním úřadem, jako příslušným stavebním úřadem doposud vedeno pod sp. zn. SU/4328/2021 Br, tak toto řízení bylo před stavebním úřadem již ukončeno a věc se přesunula před odvolací orgán do fáze odvolacího řízení. Ze spisového materiálu je zřejmé, že po celou dobu trvání prvostupňového řízení nebyla námítka podjatosti stavebního úřadu žádným z účastníků řízení vznesena, ale byla uplatněna až v rámci odvolání. Jedná se tak o opožděně uplatněnou námítku, avšak z důvodu právní jistoty účastníků se jí přesto odvolací orgán zabýval a ve vazbě na ustanovení § 14 odst. 1 správního řádu ji posoudil z moci úřední v odvolacím řízení ve vztahu k osobám na řízení se podílejícím s cílem zjistit, zda rozhodnutí stavebního úřadu nebylo vydáno podjatým správním orgánem. Tento postup posuzování námítky vycházel i z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 6 As 262/2020 – 25 ze dne 28. 4. 2022 (dostupné na <https://www.nssoud.cz>), v němž se poukazuje na fakt, že pozdním uplatněním námítky účastník řízení sice ztrácí „privilegium“ toho, že o námítce bude rozhodováno samostatným usnesením (ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu se k námítce „nepřihlédne“), avšak to neznamená, že se jí odvolací orgán nebude zabývat. V tomto konkrétním případě se tudíž odvolací orgán námítkou zabýval, přičemž neshledal nadkritickou míru systémového rizika podjatosti. Jednak stavební úřad nerozhodoval tzv. ve své vlastní věci, a navíc v celém řízení činil pouze takové úkony, které vycházejí z procesních pravidel dle správního řádu. Řízení proběhlo standardním způsobem bez jakéhokoliv náznaku, že by měla některá z úředních osob na jeho výsledku určitý zájem. Nebyl tak zjištěn žádný možný důvod podjatosti pracovníků stavebního úřadu, pro který by byli vyloučeni z řízení. Z tohoto pohledu tak ani řízení nebylo zatíženo žádnou vadou. Ohledně spisového přehledu, v němž byl dle odvolání uveden pod pořadovým číslem 4. dokument č. j. SU/4328/2021-3 s názvem „rozhodnutí zamítnutí obnovy řízení“ ze dne 24. 8. 2021, na němž odvolatel zakládá možný důvod podjatosti, tak krajský úřad sděluje, že chybné by bylo, pokud by takový dokument byl skutečně součástí správního spisu, aniž by v té době bylo ukončeno dokazování. Jestliže se ale jednalo pouze o položku v elektronické evidenci spisu, bez konkrétního obsahu a faktického vložení do spisu, pak taková položka neměla oporu ve spise a nebylo z ní tudíž ani možné dovozovat žádné konkrétní závěry.

Dle zjištění krajského úřadu byl postup stavebního úřadu v souladu se skutkovým stavem a jím provedené výsledné právní zhodnocení žádosti o obnovu územního řízení potvrzovalo, že žádost byla nedůvodná a bylo třeba ji zamítnout. Ze strany stavebního úřadu byly dodrženy základní zásady a obecné postupy správního

řízení vycházející z příslušných ustanovení správního řádu, a také postupy, týkající se přímo posuzování žádosti o obnovu řízení. Rozhodnutí o zamítnutí žádosti o obnovu řízení bylo vydáno postupem stanoveným správním řádem, s náležitostmi určenými v ustanovení § 68 správního řádu a dle provedených zjištění i s odkazem na příslušný § 100 odst. 6 správního řádu. Část odůvodnění pak výroku poskytuje také dostatečnou oporu. Je v něm uvedeno, na základě jakých hledisek byla žádost o obnovu řízení posouzena, jak byl vymezen okruh účastníků řízení a vzhledem k výše uvedenému i dostatečně vypořádány námitky (vyjádření k podkladům rozhodnutí), které byly v řízení uplatněny. Stavební úřad se zabýval všemi shromážděnými podklady a dostatečně objasnil, proč žádosti o obnovu řízení nevyhověl a jakým způsobem posuzoval podmínky, které musí být k obnově řízení splněny. V daném případě pak i z provedeného odvolacího řízení vyplynulo, že údaje uvedené společností České Radiokomunikace a.s. nejsou důvodem pro obnovu řízení. Krajský úřad na základě výsledků přezkoumání provedeného podle § 89 odst. 2 správního řádu nezjistil žádná pochybení, která by měla vliv na zákonnost a věcnou správnost napadeného rozhodnutí, a to ani v řízení, jež jeho vydání předcházelo. Nebyla tak učiněna zjištění odpovídající § 90 odst. 1 písm. a) nebo b) správního řádu, podle nichž by si rozpor napadeného rozhodnutí s právními předpisy nebo nesprávnost vyžádaly jeho zrušení nebo zrušení jeho části, ani nebyly zjištěny skutečnosti podle § 90 odst. 4 správního řádu, které by odůvodňovaly zastavení řízení. Krajský úřad tímto shledal podmínky pro postup podle § 90 odst. 5 správního řádu, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Okruh účastníků byl pro odvolací řízení převzat z řízení prvoinstančního, tj. ve smyslu § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu byl účastníkem žadatel o obnovu řízení a zároveň odvolatel, jímž je společnost České Radiokomunikace a.s., se sídlem Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6, zastoupená Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha. Pro úplnost je rozhodnutí doručováno též společnosti ACEK BOHEMIA s.r.o., se sídlem Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha, zastoupené společností Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., se sídlem Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou, pobočka Lannova 2, 370 01 České Budějovice, byť se tato společnost nemohla ve smyslu § 100 odst. 6 správního řádu odvolat a v rámci svých účastnických práv tak byla o tuto instanci ze zákona zkrácena („rozhodnutí, jímž se žádost o obnovu řízení zamítá, se oznamuje pouze žadateli; ten proti němu může podat odvolání.“).

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. arch. Petr Hornát

vedoucí odboru regionálního rozvoje,
územního plánování a stavebního řádu

Obdrží (účastník podle § 27 odst. 1 správního řádu a odvolatel):

České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, 169 00 Praha, zastoupená Mgr. Karin Konstantinovou, advokátkou, Benediktská 690/7, 110 00 Praha

Dále obdrží:

ACEK BOHEMIA s.r.o., se sídlem Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha, zastoupená společností Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., se sídlem Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou, pobočka Lannova 2, 370 01 České Budějovice

Na vědomí:

Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. 1/1,

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu

Oddělení stavebního řádu

U Zimního stadionu 1952/2

370 76 České Budějovice

Naše č. j.: KUJCK 100498/2023
Sp. zn.: OREG/106344/2022/jibu

Dle rozdělovníku

Vyřizuje: Ing. Jiří Bürger
Telefon: 386 720 332

Datum: 28. 8. 2023

ROZHODNUTÍ

Výroková část:

Krajskému úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušnému orgánu podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve vazbě na § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), byla dne 31. 8. 2022 předána Magistrátem města České Budějovice, Stavebním úřadem (dále také „stavební úřad“), spolu se spisovým materiálem dvě odvolání proti usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, značky: SU/2893/2021 Tr/BL. Odvoláním napadeným usnesením stavební úřad přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 57 odst. 2 správního řádu územní řízení vedené o žádosti spol. Sirkárna s.r.o., sídlem U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice, kterou zastupuje David Hrádek, IČO: 88617840, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice, podané dne 7. 5. 2021 o umístění stavby: „Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/5, 378/6, 378/7, 1121 v katastrálním území České Budějovice 4. Odvolání proti usnesení podaly dne 11. 7. 2022 společnost Sirkárna s.r.o., zast. Davidem Hrádkem, a dne 13. 7. 2022 společnost České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha, kterou zastupuje Mgr. Karin Konstantinová, advokátka a společník společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, přezkoumal v odvolacím řízení usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, které vydal Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, v rozsahu dle § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání spol. Sirkárna s.r.o., sídlem U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice, kterou zastupuje David Hrádek, IČO: 88617840, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice, ze dne 11. 7. 2022 a spol. České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha 6, kterou zastupuje Mgr. Karin Konstantinová, advokátka, vykonávající advokacii jako společník společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1 – Staré Město, dne 13. 7. 2022, z a m í t a j í a odvoláními napadené usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, s e p o t v r z u j e .

Účastníkem odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je spol. Sirkárna s.r.o., U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice, kterou zastupuje David Hrádek, IČO: 88617840, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice.

Odůvodnění:

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušný odvolací správní orgán (dále jen „odvolací orgán“), zjistil z předaného spisového materiálu, resp. správního spisu vážícího se k napadenému usnesení, tento skutkový stav, resp. rozhodné skutečnosti.

Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně:

Dne 7. 5. 2021 byla ke stavebnímu úřadu podána žadatelem spol. Sirkárna s.r.o., zast. Davidem Hrádkem, IČO: 88617840, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby identifikované takto: „Novostavba víceúčelového bytového domu, zpevněné plochy, parkovací stání, terasa, veřejný chodník vč. místa pro přecházení, oplocení, přípojka vody, přípojka splaškové kanalizace, dešťové kanalizace vč. retenční nádrže, odlučovač ropných látek, ul. U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/5, 1121, 378/7 a 378/6 v katastrálním území České Budějovice 4. Rozsah vyplnění žádosti i příkládaných dokladů a podkladů spolu s dokumentací vyplývá ze správního spisu. Protože podanou žádost shledal stavební úřad za neúplnou, vyzval dne 21. 5. 2021 žadatele k odstranění konkrétních nedostatků žádosti (podkladů) do 27. 8. 2021 a současně územní řízení přerušil usnesením podle § 86 odst. 4 stavebního zákona. Dne 26. 7. 2021 stavební úřad obdržel žádost žadatele o prodloužení lhůty stanovené uvedenou výzvou vzhledem k časové náročnosti zajištění požadovaných dokladů a podkladů, a to do 31. 12. 2021. V reakci na to stavební úřad dne 4. 8. 2021 de facto zopakoval výzvu k odstranění konkrétních nedostatků žádosti, když nově stanovil lhůtu do 31. 12. 2021, a současně opět územní řízení přerušil usnesením dle § 86 odst. 4 stavebního zákona.

Ze spisového materiálu vyplývá, že k doplnění výzvou požadovaných podkladů došlo ke dni 8. 12. 2021. Na to byl do správního spisu zařazen přípis spol. České Radiokomunikace a.s. (dále také „společnost CRA“) ze dne 3. 3. 2022, adresovaný spol. Sirkárna s.r.o. a zasláný na vědomí stavebnímu úřadu, ve věci: „Nesouhlasné stanovisko - Vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. k Vaší žádosti o vyjádření k existenci sítí společnosti České Radiokomunikace a.s.“, pro stavební záměr „Stavební záměr: Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, parc. č. 375/5 v k. ú. České Budějovice 4.“ Nesouhlasné stanovisko bylo odůvodněno tím, že předmětná stavba se nachází v ochranném pásmu vysílače společnosti České Radiokomunikace a.s., který je umístěn na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, ze dne 13. 4. 1951. Vyhlášené ochranné pásmo bylo vymezeno do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, na nichž je vysílač umístěn, tedy pozemků původně vedených jako parcely č. kat. 791/2 a 789/4, které dnes představuje část pozemku parc. č. 365/1. Podle společnosti CRA z rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma jednoznačně vyplývá, že k uplatnění zákazu a nemožnosti výstavby v ochranném pásmu postačuje i pouhá možnost rušení provozu vysílače, když předmětný stavební záměr je od vysílače vzdálen přibližně 368 metrů a od nejbližšího (vnějšího) okraje ochranného pásma je vzdálen přibližně 324 metrů. K tomu bylo poznamenáno, co je účelem ochranného pásma s tím, že každou další stavbou, zejména výškovou budovou, je riziko narušení ochranného pásma vysílače vyšší. S ohledem na uvedené skutečnosti a žadatelem předložené podklady společnost CRA konstatovala, že nemůže poskytnout souhlas s umístěním předmětného stavebního záměru na pozemku p. č. 375/5 v k. ú. České Budějovice 4. Na to byla do správního spisu založena písemnost spol. Sirkárna s.r.o. ve věci: „Reakce k vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. v rámci územního řízení SU/2893/2021 Tr“, předaná stavebnímu úřadu dne 21. 3. 2022. Z jejího obsahu je zřejmé, že žadatel uváděnými doklady a příkladnými podklady argumentoval tak, že navrhovanou stavbou neprochází žádný paprsek, který by měl být chráněn a že navrhovaná stavba neruší vysílání z vysílače, který provozuje společnost CRA na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, načež byla víceméně zpochybňována existence zmíněného ochranného pásma, potažmo vliv předmětné stavby na ně.

Dne 22. 3. 2022 vydal stavební úřad opatření, kterým účastníkům územního řízení oznámil zahájení územního řízení o umístění stavby: „Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/5, 378/6, 378/7 a 1121, vše v k. ú. České Budějovice 4. K projednání žádosti nařídil na den 26. 4. 2022 ústní jednání spojené s ohledáním místa, přičemž účastníky územního řízení upozornil, jaké námítky a do kdy nejpozději mohou s ohledem na koncentraci řízení namítat. Z nařízeného ústního jednání, které se konalo dne 26. 4. 2022, byl sepsán protokol, z něhož jsou zřejmá vyjádření zúčastněných účastníků řízení. Zástupce žadatele se vyjadřoval ohledně existence zmiňovaného ochranného pásma, přičemž odkazoval na vyjádření předané stavebnímu úřadu dne 21. 3. 2022. I zástupce spol. Living Apartments s.r.o., Lidická tř. 1019/182, 370 07 České Budějovice, Ing. arch. Jan Klein se do protokolu vyjadřoval ohledně ochranného pásma, přičemž se vyjadřoval i k dosavadnímu jednání se společností CRA a dále k návrhu předmětné stavby. Zástupce společnosti CRA Mgr. Karin Kostadinovová mj. konstatovala, že dotčená stavba se nachází v ochranném pásmu středovlnných vysílačů, které bylo vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-27, 6-2-1951 (dále také „ochranné pásmo vysílače

z roku 1951"), načež pak ještě následovalo její vyjádření ohledně vyhotovení protokolu, což souviselo i se správním řízením vedeným před stavebním úřadem pod značkou: SU/2892/2021 Tr/BL, tedy územním řízením o umístění stavby: „Bytový dům "U Šafránku" ulice U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/1, 375/6, 378/6, 1121, 1122/1 v k. ú. České Budějovice 4.

Na to stavební úřad vydal dne 6. 5. 2022 opatření (č. j.: SU/2893/2021-11), kterým účastníkům územního řízení oznamoval pokračování územního řízení o umístění předmětné stavby. V opatření shrnul dosavadní územní řízení s tím, že s ohledem na jeho průběh nařizuje na den 14. 6. 2022 opakované ústní jednání. Účastníci územního řízení byli opětovně upozorněni, jaké námitky a do kdy nejpozději mohou učinit, a to s ohledem na koncentraci řízení nejpozději při ústním jednání. Dne 8. 6. 2022 byl stavebnímu úřadu doručen přípis žadatele, jehož přílohami dokazoval, že navrhovaná stavba neovlivní provoz vysílače na p. p. č. 365/1. Dokládal mj dva znalecké posudky týkající se velikosti ochranného pásma zmiňovaného vysílače a jeho vlivu na okolí a zápis z jednání v prostorách společnosti CRA ze dne 2. 6. 2022 mezi společnostmi Sirkárna s.r.o a České Radiokomunikace a.s. ohledně dohody o možném umístění předmětné stavby. Znalecký posudek č. 1945/2022, ze dne 30. 5. 2022, byl vypracovaný Ing. Pavlem Žížalou, Roháčova 8, 130 00 Praha 3, pro stavební řízení vedená před stavebním úřadem pod konkrétními č. j., tedy včetně č. j.: SU/2893/2021-11, „o nezbytném rozsahu ochranného pásma vysílače SV ČB“. Z tohoto posudku mj. vyplývá, že na pozemku společnosti CRA se nachází dva zdroje elektromagnetického záření – anténní stožáry, a to monopól trubkový o výšce 60 m a monopól příhradový o výšce 107 m s tím závěrem („odpověď“), viz shromážděná měření a vstupní data, že ochranné pásmo lze omezit na kružnici o poloměru 250 m od zdroje záření, přičemž dalším zjištěním bylo, že stavby na uváděných pozemcích postavené obvyklou technologií železobetonové výstavby v maximální výšce < 28 m a v minimální a větší vzdálenosti od zdroje záření vysílače než 256 m, mj. „Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou“ na pozemku p. č. 375/5, nijak neznemožní šíření vysílání ze současného zdroje záření na kmitočtu 954 kHz vysílače na p. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4. Předmětem Znaleckého posudku č. 70/2022, ze dne 7. 6. 2022, vypracovaného Ing. Alešem Mejzlíkem, Šeríková 834/50, 637 00 Brno, bylo: „Posouzení vlivu vysílače České Budějovice 954 kHz na okolí“. Výstupem tohoto posudku byly „odpovědi na zadané odborné otázky“, mj., že na pozemcích p. č. 375/6, 375/5, 375/2, 1121 a 1122/1 v k. ú. České Budějovice 4 mohou stát stavby na bázi železobetonu a že jejich výška nezpůsobí rušení vysílače 954 Hz s max. vřazovaným výkonem 30 kW. Dále bylo zjištěno, že tyto stavby, tedy včetně stavby „bytového domu "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou“ na poz. p. č. 375/5, nemohou svými rozměry z fyzikálních důvodů rušit vysílání, a že vzhledem k parametrům vysílání, tj. provozem vysílače s výkonem 25 kW, jsou naměřené hodnoty ve vzdálenosti 250 m od vysílací antény, při měření elektromagnetického signálu, pod limitem stanoveným nařízením vlády č. 291/2015 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením. Další odpověď bylo, že stavby v ochranném pásmu 500 m vysílače 954 kHz neovlivňují, přičemž podle provedených měření by i v případě obnovení provozu vysílače s výkonem 25 kW byly zachovány hygienické limity ve vzdálenosti 250 m od vysílače. Posledním výstupem pak byl závěr ohledně stanovení ochranného pásma vysílače s tím, že by měla být provedena revize ochranného pásma z roku 1951. Dne 13. 6. 2022 obdržel stavební úřad ještě podání společnosti CRA nazvané: „Vyjádření, námitky a stanoviska společnosti České Radiokomunikace a.s., ve věci společnosti Sirkárna s.r.o., o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby: Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“. Z obsahu podání vyplývaly argumenty, kterými byla dokládána existence ochranného pásma vysílače z roku 1951, potažmo pak využití předmětného vysílače. Vzhledem k uváděným argumentům společnost CRA konstatovala, že setrvá na svém nesouhlasném stanovisku ohledně realizace předmětného záměru, načež s ohledem na uváděné skutečnosti a přikládané doklady bylo navrhováno zastavení územního řízení.

Nařízeného ústního jednání, které se konalo dne 14. 6. 2022, se zúčastnili, jako účastníci řízení, spol. Sirkárna s.r.o. a České Radiokomunikace a.s. Z obsahu protokolu, který byl z jednání vyhotoven, vyplývá, že stavební úřad přítomné seznámil s dosavadním průběhem územního řízení, včetně toho, jaká vyjádření postupně obdržel. Při jednání pak bylo předáno písemně zpracované vyjádření spol. Sirkárna s.r.o., zast. Davidem Hrádkem s tím, že trvá na podaném návrhu v plném rozsahu a požaduje přerušení územního řízení, v rozsahu 60 dní, k zajištění aktualizací stanovisek a vyjádření vlastníků a správců inženýrských sítí. Společností CRA, zast. Mgr. Karin Kostadinovovou, bylo při jednání rovněž předáno písemně zpracované vyjádření, jímž bylo reagováno na předložení zmiňovaných znaleckých posudků žadatelem s tím, že žádá lhůtu 90 dní na vyjádření se k nim. Dalším bodem vyjádření byl nesouhlas s textem dokladovaného záznamu z jednání konaného dne 2. 6. 2022 s tím, že se k němu vyjádří ve lhůtě 30 dní. Závěr vyjádření byl, že nejsou dány předpoklady pro vydání požadovaného územního rozhodnutí, přičemž se vyjadřovala k obsahu správního spisu a trvá na předchozích vyjádřeních. Dne 14. 6. 2022 byl přítom stavebními úřadu předán přípis společnosti CRA ve věci: „Nesouhlasné stanovisko – Vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. k žádosti společnosti Sirkárna s.r.o. a Ing. arch. Jaromíra Kročáka o udělení souhlasu s umístěním stavby“, který

obsahoval opakující se argumenty ohledně toho, že společnost CRA setrvává na svém nesouhlasném stanovisku ohledně realizace předmětného záměru.

Dne 22. 6. 2022 přistoupil stavební úřad k vydání odvoláním napadeného usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, kterým přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, ve spojení s ust. § 57 odst. 2 správního řádu, územní řízení vedené o žádosti spol. Sirkárna s.r.o. podané dne 7. 5. 2021 o umístění předmětné stavby cit.: „do vyřešení předběžné otázky, tzn. do - vydání pravomocného rozhodnutí v řízení o žádosti "Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951" (dále jen ‚ochranné pásmo‘), resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma, zahájené podáním žádosti dne 5. 7. 2021 pod zn.: SU/4315/2021 Br“. Z odůvodnění usnesení vyplývají důvody, na základě kterých stavební úřad přistoupil k jeho vydání, tedy, že územní řízení přerušil, protože zjistil, že probíhá řízení o předběžné otázce, pro niž je místně i věcně příslušným správním orgánem, vedené pod značkou: SU/4315/2021Br, a to řízení o žádosti na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílače z roku 1951, na jehož řešení závisí rozhodnutí v předmětném územním řízení. K tomu bylo uvedeno, cit.: „Ve vedeném řízení o předběžné otázce zahájeném podáním shora uvedeného návrhu je posuzována otázka platnosti, potažmo rozsah ochranného pásma vysílače Husova kolonie vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951. Z pravomocného meritorního rozhodnutí vyplynou práva a povinnosti pro správce technické infrastruktury.“

Odvolání spol. VM project s.r.o., datované dnem 11. 7. 2022, obdržel stavební úřad téhož dne. Z jeho obsahu vyplývá, že podle tohoto odvolatele, který je žadatelem o vydání územního rozhodnutí (dále tedy „žadatel“), nemá výsledek řízení, na které odkazuje v napadeném usnesení stavební úřad, jehož není účastníkem, žádný vliv na rozhodnutí o předmětném územním řízení. I pokud by výsledek řízení o předběžné otázce byl takový, že ke změně podmínek ani zrušení ochranného pásma z roku 1951 nedojde, pak v daném územním řízení prostřednictvím dvou znaleckých posudků doložil, že jím navrhovaná stavba nebude vysílání z předmětného vysílače rušit. I proto je žadatel názoru, že v souladu s rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, může stavební úřad v územním řízení o umístění stavby rozhodnout, neboť z jeho obsahu plyne, že je-li sporné, zda konkrétní stavba může být v ochranném pásmu umístěna, rozhodne o jejím umístění úřad příslušný k vyhlášení ochranného pásma, tj. v daném případě stavební úřad. Z tohoto důvodu se žadatel domnívá, že odvoláním napadené usnesení je nesprávné a že nemá oporu ani v rozhodnutí Krajského národního výboru zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, ze dne 13. 4. 1951. Žadatel s napadeným usnesením o přerušení územního řízení nesouhlasil i z důvodu, že není účastníkem řízení vedeného o předběžné otázce, a že ze sdělení stavebního úřadu vyplývá, že zmíněné řízení bylo zahájeno podáním žádosti dne 5. 7. 2021 pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br a že ani po roce v něm nebylo vydáno žádné rozhodnutí. I proto se domnívá, že k přerušení územního řízení může dojít i na několik let, a navrhuje, aby odvolací orgán předmětné usnesení zrušil a vrátil věc stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

Odvolání společnosti CRA, zast. Mgr. Karin Konstantinovou, dne 13. 7. 2022 bylo stavebnímu úřadu dodáno téhož dne. Podle společnosti CRA není důvod pro přerušení předmětného územního řízení, v důsledku čehož je usnesení nesprávné a bylo vydáno v rozporu se skutkovým stavem i správním řádem a především, že důvod pro přerušení řízení za účelem vyřešení předběžné otázky není v daném případě vůbec dán. Společnost CRA zejména brojila proti „*tvzení stavebního úřadu, na kterém je založeno přerušení územního řízení ve věci stavebního záměru, a to, že na řešení řízení o návrhu na revizi ochranného pásma z roku 1951 závisí rozhodnutí o předmětném územním řízení ve věci stavebního záměru*“. Podle společnosti CRA stavební úřad mylně vyhodnotil, že v řízení o návrhu na revizi ochranného pásma se řeší předběžná otázka ve vztahu k územnímu řízení ve věci předmětné stavby, neboť se nejedná o předběžnou otázku, která by měla být důvodem pro přerušení územního řízení, natož dle § 57 odst. 2 správního řádu. Podle společnosti CRA je „*neopominutelnou skutečností, že se nejedná ani o otázku, kterou by měl stavební úřad zjistit až nyní, protože o řízení o návrhu na revizi ochranného pásma z roku 1951 má stavební úřad vědomost již více jak 13 měsíců.*“ Přitom společnost CRA poukazovala i na to, že stavební úřad nařídil místní šetření v areálu společnosti Husova kolonie v Českých Budějovicích, při kterém společnost CRA „*úřednicím Stavebního úřadu (které byly přítomny i najednáních týkajících se územního řízení)*“ jednoznačně prokázala, že účel, pro který bylo ochranné pásmo zřízeno, nadále trvá, a stavební úřad si tedy mohl učinit úsudek o tom, že ochranné pásmo plní svůj účel. Další úvahy souvisely rovněž s tím, že spol. Sirkárna s.r.o. na najednání dne 14. 6. 2022 výslovně žádala o přerušení územního řízení na dobu 60 dnů, vzhledem z jí uvedeným důvodům, a tedy územní řízení by proto bylo přerušeno pouze na krátkou dobu a pokud by žadatel nesjednal nápravu, mělo by být územní řízení zastaveno. Podle společnosti CRA napadené usnesení obsahuje neodstranitelný rozpor a postup stavebního úřadu je nepřezkoumatelný. Úvahy společnosti CRA dále směřovaly i vůči vlastnímu řízení o návrhu na revizi ochranného

pásma. K tomu uváděné argumenty byly dokládány i přílohami odvolání s tím, že řízení o návrhu na revizi ochranného pásma nemůže založit změnu rozsahu a podmínek ochranného pásma, případně zřídit nové ochranné pásmo vysílače/vysílačů, a tedy nelze takové rozhodnutí, ani samotné řízení o návrhu na revizi ochranného pásma, považovat za relevantní a dostačující důvod pro přerušení územního řízení ve věci stavebního záměru. Podle společnosti CRA je usnesení o přerušení územního řízení nesprávné i proto, neboť na základě dosud zjištěného skutkového stavu v tomto územním řízení má být územní řízení zastaveno a není důvod pro jeho další pokračování. V dalším bylo zmiňováno, že společnost CRA dala opakovaně k předmětnému stavebnímu záměru nesouhlasné stanovisko, na kterém setrvala i ve vyjádření ze dne 13. 6. 2022. Z podkladů poskytnutých žadatelem plyne, že stavební záměr zasahuje do ochranného pásma, přičemž podle předložené dokumentace se jedná o železobetonovou stavbu, kterou mj. podle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma není možné v ochranném pásmu zřízovat. Jelikož vzdálenost stavby od středu ochranného pásma činí 370 m, jedna třetina z toho představuje 12,33 metrů, avšak podle dokumentace má výška stavby činit 27,35 metrů, což značně převyšuje uvedený výškový limit stanovený rozhodnutím o ochranném pásmu. Pokud se týká přerušení předmětného daného územního řízení, tak podle společnosti CRA k tomu došlo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení vyplývající z § 6 správního řádu. Územní řízení je tak v současnosti neúměrně a neadekvátně prodlužováno, přičemž se tak má dít výlučně z důvodů na straně žadatele. Spol. Sirkárna s.r.o. podala žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby již dne 7. 5. 2021, přičemž „z důvodu, že tato nebyla úplná a nebyla doložena všemi podklady a stanovisky potřebnými pro řádné posouzení, byla společnost Sirkárna stavebním úřadem opakovaně vyzvána k jejímu doplnění.“ Pode společnost CRA řízení o návrhu na revizi ochranného pásma může trvat i několik let, přičemž je zřejmé, že žadatelem podaná žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby již v současnosti není kompletní a způsobilá pro vedení územního řízení a vydání požadovaného rozhodnutí. Podle společnosti CRA přerušení územního řízení je proto zcela neúčelné, přičemž ani po vydání rozhodnutí v řízení o návrhu na revizi ochranného pásma nebude možné v něm pokračovat, neboť stavební úřad je povinen vydat rozhodnutí v územním řízení na základě aktuálních a platných skutkových zjištění, které jsou prokázané a známé. Jelikož žadatel do dne podání odvolání nesplnil „veškeré podmínky pro vydání územního rozhodnutí ve věci stavebního záměru, a to mimo jiné z důvodu, že nezískal veškerá nezbytná souhlasná stanoviska dotčených osob (tedy několika dalších subjektů odlišných od společnosti CRA), resp. některá stanoviska již ztratila platnost, pokračování v územním řízení brání podstatné vady žádosti společnost Sirkárna o vydání rozhodnutí o umístění stavby a územní řízení proto musí být zastaveno.“ Na základě výše uvedeného společnost CRA navrhovala, aby odvolací orgán vydal následující rozhodnutí:

I. Usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, o přerušení územního řízení, vyhotovené dne 22. června 2022, sp. zn.: SU/2893/2021 Tr/BL, č.j. SU/2893/2021-17 se ruší a územní řízení vedené u Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, pod sp. zn.: SU/2893/2021 Tr/BL, č. j.: SU/2893/2021, se zastavuje.

nebo

I. Usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, o přerušení územního řízení, vyhotovené dne 22. června 2022, sp. zn.: SU/2893/2021 Tr/BL, č. j.: SU/2893/2021-17, se ruší a věc se vrací Magistrátu města České Budějovice, Stavebnímu úřadu k novému projednání.

II. Společnosti České Radiokomunikace a.s. se přiznává náhrada nákladů odvolacího řízení, to k rukám právní zástupkyně společnosti České Radiokomunikace a.s. do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání.

Jelikož obě uvedená odvolání byla kvalifikována jako odvolání řádná, stavební úřad opatřením ze dne 2. 8. 2022 v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu zaslal jejich stejnopis všem účastníkům řízení, jimž usnesení oznamoval a kteří se tedy mohli proti usnesení odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení výzvy. Této možnosti využila společnost CRA, když dne 16. 8. 2022 poskytla své vyjádření k odvolání. Z obsahu vyjádření vyplývalo, že se týkalo obou podaných odvolání, neboť k odvolání společnosti CRA byly de facto shrnuty důvody jeho podání, načež se společnost CRA vyjadřovala k závěrům posudků předložených žadatelem, které vypracovali Ing. Pavel Žížala a Ing. Aleš Mejzlík, které byly označeny za zjevně nesprávné. Coby další podklad bylo naproti tomu překládáno společností CRA posouzení zpracované Ing. Jaromírem Bukovským, autorizovaným inženýrem pro technologická zařízení staveb ČKAIT 0010118, z července roku 2022, ve věci: „Posouzení vlivu výšky staveb v okolí SV vysílače České Budějovice na zářivé vlastnosti hlavní antény výšky 107,5 m“. Jeho závěrem bylo, že na zjednodušeném výpočtovém modelu bylo prokázáno, že v blízké zóně antény dochází k ovlivnění zářivých vlastností antény vlivem budov i výrazně nižších než čtvrtina vlnové délky, čímž bylo popřeno tvrzení uvedené ve znaleckých posudcích předložených žadatelem, že stavby nižší než čtvrtina vlnové délky (tj. cca 80 m) nemají na vyzářovací vlastnosti antény vliv. I proto bylo dovozeno, že požadavek na zmenšení ochranného pásma z 500 m na 250 m od paty antény je neopodstatněný. Dále se společnost CRA vyjadřovala ohledně názoru, že by navrhovaná stavba neměla mít vliv na ochranné pásmo z roku 1951. Přitom i v této spojitosti bylo odkazováno na závěry posudku

zpracovaného Ing. Jaromírem Bukovským. Na závěr vyjádření byl zopakován návrh společnosti CRA uvedený již v odvolání, tj., aby na základě výše uvedených argumentů odvolací orgán vydal následující rozhodnutí, tj.: I. Usnesení o přerušení územního řízení č. j.: SU/2893/2021-17, ze 22. 6. 2022, se ruší a územní řízení vedené před stavebního úřadu, pod sp. zn.: SU/2893/2021 Tr/BL se zastavuje.

anebo

I. Usnesení o přerušení územního řízení č. j.: SU/2893/2021-17, ze 22. 6. 2022, se ruší a věc se vrací stavebnímu úřadu k novému projednání.

II. Společnosti CRA se přiznává náhrada nákladů odvolacího řízení, a to k rukám právní zástupkyně spol. České Radiokomunikace a.s. do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání.

Stavební úřad přitom obdržel dne 23. 9. 2022 od společnosti CRA další podání doplňující důkazy proti „zjevně nesprávným podkladům předloženým žadatelem“. Jeho přílohou byl Znalecký posudek č. 007/004/2022 vypracovaný znalcem Doc. Ing. Martinem Kyselákem, PhD., Talichova 22, 623 00 Brno. Z průvodního přípisu vyplývaly další reakce společnosti CRA vůči závěrům, které vyplývaly z posudků předkládaných žadatelem (viz výše) s tím, že s ohledem na uváděné skutečnosti nemohou představovat dostatečný důkaz pro předmětné územní řízení, že nelze zanedbat možný negativní vliv staveb s vodivou konstrukcí na funkci vysílače na projektovaném kmotočtu a že společnost CRA setrvává na svém nesouhlasném stanovisku k předmětnému záměru. Ze závěru předkládaného posudku, s ohledem na konkrétní skutečnosti mj. vyplývalo, že není možné uvažovat se zmenšením ochranného pásma na méně než 500 m vzhledem k jednoznačně negativnímu ovlivnění vyzářovacích vlastností vysílače.

Stavební úřad předal spisový materiál v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu spolu s uvedeným odvoláním odvolacímu orgánu dne 31. 8. 2022. Ve stanovisku k „předání spisu“ ze dne 23. 8. 2022 uvedl, že odvolání proti předmětnému usnesení podali účastníci řízení, a to v zákonné odvolací lhůtě. Dalším informací pak bylo, že vyzval účastníky řízení k vyjádření se k tomuto odvolání ve lhůtě 10 dnů, a že se podle § 5 správního řádu nepokusil o smírné odstranění rozporů, neboť je zcela zřejmé, že takový pokus by byl bezvýsledný. Přitom ještě dodal, že nemohl podle § 87 správního řádu plně odvoláním vyhovět a napadené usnesení zrušit nebo změnit, protože tím může být způsobena újma jiným účastníkům, kteří s tím nesouhlasí. Na závěr stanoviska stavební úřad konstatoval, že je názoru, že jím zvolený postup a jeho následné přerušení řízení je v souladu s platnými právními předpisy a navrhoval, aby odvolací orgán odvolání zamítl a napadené usnesení potvrdil.

K postupu před správním orgánem druhého stupně

Dne 21. 9. 2022 obdržel odvolací orgán podání spol. Sirkárna s.r.o., ze dne 19. 9. 2022, ve věci: „Vyjádření žadatele k odvolání Českých Radiokomunikací a.s. ze dne 13. 7. 2022 a k vyjádření Českých Radiokomunikací a.s. ze dne 13. 8. 2022.“ Jeho obsahem bylo vyjádření žadatele k podkladům předkládaným společností CRA, přičemž ve shodě s ní bylo zopakováno, že přerušení územního řízení nebylo správné, a tedy, že územní řízení by mělo pokračovat. V souvislosti s tím bylo přitom zmíněno, že předmětná stavba bude provedena z kompozitními výztužemi.

S ohledem na důvod, kvůli kterému stavební úřad přistoupil k přerušení územního řízení, tedy do vyřešení předběžné otázky, za kterou bylo označeno vydání pravomocného rozhodnutí v řízení o žádosti: „Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951“, které stavební úřad zahájil ve vazbě na návrh na revizi rozsahu a podmínek uvedené ochranného pásma, který obdržel dne 5. 7. 2021 od spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, pro které byl založen správní spis zn.: SU/4315/2021 Br, si odvolací orgán vyžádal zapůjčení tohoto spisového materiálu s dotazem, zdali toto řízení nebylo v mezichase pravomocně ukončeno. Vyžádaný spisový materiál odvolací orgán obdržel dne 10. 10. 2022. Po seznámení se stavem věci na jeho základě shledal, že o uvedeném „návrhu“ nebylo dosud (tj. v té době) rozhodnuto. Dne 16. 11. 2022 totiž bylo odvolacímu orgánu, tzv. „Na vědomí“, doručeno usnesení, stavebního úřadu, č. j.: SU/4315/2021-49 ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br, kterým podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), zastavil „*správní řízení o žádosti definované ‚Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-27, 6-2-1951‘ (dále jen ‚ochranné pásmo vysílače‘), resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma (dále jen ‚žádost o změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma‘), vedené v souladu s ustanovením § 94 odst. 2 zákona č.*

183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br, kterou dne 5. 7. 2021 podala společnost ACEK BOHEMIA s.r.o., IČO 27938085, Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, kterou zastupuje Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., IČO 02964201, Mgr. Jan Cimbůrek, advokát č. ev. ČAK 8770, sídlo Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou.“ Co se týče důvodů zastavení uvedeného řízení, tak stavební úřad vyhodnotil stav věci tak, že předmět ochrany, tj. původní vysílač, ke kterému bylo vztaženo ochranné pásmo, v mezidobí zanikl (k jeho odstranění došlo v roce 2012) a tím zaniklo i ochranné pásmo vysílače z roku 1951. Z toho důvodu není rozhodnutí Krajského národního výboru zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, ze dne 13. 4. 1951, použitelné pro aktuální provoz stávajících vysílačů, přičemž v řízení nebyly ze strany společnosti CRA předloženy relevantní podklady pro jeho tvrzení, že ochranné pásmo stále existuje. I vzhledem k uvedenému usnesení vrátil odvolací orgán dne 30. 11. 2022 stavebnímu úřadu spisový materiál značky: SU/4315/2021 Br.

Odvolací orgán s ohledem na průběh odvolacího řízení přistoupil k tomu, že ve vazbě na § 36 odst. 3 správního řádu oznámil účastníkům odvolacího řízení, že před vydáním rozhodnutí v odvolacím řízení mají možnost vyjádřit se ke shromážděným podkladům pro rozhodnutí o odvolání. Tento úkon byl učiněn s tím, že nebude nařízeno ústní jednání, a proto byla určena lhůta 15 dnů ode dne doručení příslušného opatření, v níž se účastníci řízení mohli seznámit se všemi shromážděnými podklady pro rozhodnutí, když k podkladům rozhodnutí bylo možné vyjádřit se do doby vydání rozhodnutí ve věci. Uvedený úkon učinil odvolací orgán opakovaně, viz opatření č. j.: KUJCK 131598/2022, ze dne 3. 11. 2022, a č. j.: KUJCK 141414/2022, ze dne 5. 12. 2022, neboť tím „eliminovat“ neadekvátní naplnění § 17 i § 3 správního řádu vzhledem k vedení správního spisu. Oba odvolatelé možnosti nahlédnutí do správního spisu opakovaně využili, načež dne 18. 11. 2022 společnost CRA v první řadě reagovala na stav spisového materiálu (jak odvolacího orgánu, tak i zapůjčeného spisového materiálu stavebního úřadu). V dalším pak bylo rekapitulováno odvolání společnosti CRA a reagováno na žadatelem předložené posudky i na řízení vedené stavebním úřadem pod značkou: SU/4315/2021 Br. Na závěr podání byl zopakován požadavek, aby na základě výše uvedených skutečností odvolací orgán vydal rozhodnutí o odvolání, buď aby usnesení o přerušení územního řízení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 2. 6. 2022, zrušil a územní řízení vedené před stavebním úřadem pod sp. zn.: SU/2893/2021 Tr/BL zastavil, anebo aby zmíněné usnesení zrušil a věc se vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání s tím, že společnosti CRA se přiznává náhrada nákladů odvolacího řízení splatná do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání. Společnost CRA přitom reagovala i na opakované seznamování se spisem, a to vyjádřením ze dne 21. 12. 2022, když v první řadě konstatovala, že se dne 1. 12. 2022 odvolala proti usnesení stavebního úřadu č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br, kterým zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 stavebního zákona správní řízení o žádosti definované „Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-27, 6-2-1951“, pro které byl založen spis zn.: SU/4315/2021 Br. Toto odvolání bylo přiloženo, načež ve vyjádření dále byly shrnuty výhrady proti usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, včetně výhrad vůči žadatelem předkládaným posudkům. Závěrem byl opět požadavek na to, jak by měl odvolací orgán rozhodnout o odvolání proti usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022.

Dne 25. 7. 2023 pak odvolací orgán obdržel sdělení společnosti CRA k udělení individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů rozhlasové služby a zahájení středovlnného AM vysílání o kmitočtu 954 kHz ze stanoviště CESKE BUDEJOVICE vysílače společnosti České Radiokomunikace a.s. umístěného na pozemku parc. č. 365/1 v kat. území České Budějovice 4. Společnost CRA v něm sdělovala (mj. Krajském úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu), informace týkající se provozování zmíněného vysílače, kterými prokazovala, že k ukončení provozu vysílače nedošlo, neboť je i nadále aktivně provozován a užíván pro účely šíření rozhlasového vysílání a že není plánováno jeho ukončení. K tomu bylo v příloze dokládáno, že dne 12. 7. 2023 Český telekomunikační úřad udělil společnosti CRA individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů rozhlasové služby, č. j.: ČTÚ-25 788/2023-613, číslo oprávnění: 301824/PA, s platností do 10. 10. 2025. Z průvodního sdělení k tomu ještě vyplývalo, že dne 17. 6. 2023 v 10:00 hod bylo na základě Individuálního oprávnění zahájeno ze stanoviště CESKE BUDEJOVICE středovlnné AM vysílání o kmitočtu 954 kHz a výkonu 5 kW, přičemž vysílaným programem je COUNTRY RADIO. K tomu bylo konstatováno, že podle toho je společnost CRA i nadále oprávněnou držitelkou platného a účinného individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů rozhlasové služby prostřednictvím daného vysílače, tedy společnost CRA za celou dobu nepřestala využívat vysílač, jenž byl předmětem ochrany v rámci ochranného pásma z roku 1951 na poz. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4.

K postupu odvolacího orgánu je nutné dodat, že při vymezení okruhu účastníků odvolacího řízení vycházel z okruhu účastníků prvoinstančního řízení. Jmenný výčet účastníků prvostupňového řízení odvolací orgán

orgán přihlížel „pouze“ k námitkám uvedeným v uvedených odvoláních, neboť nebyl shledán veřejný zájem na jeho širším přezkoumání.

Výsledkem přezkoumání předmětného usnesení ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu byl závěr, že usnesení, i samotný postup stavebního úřadu s jeho vydáním související, nevykazuje pochybení, která by měla vliv na zákonnost a věcnou správnost tohoto usnesení a z toho důvodu podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a jím napadené usnesení potvrdil.

Co se týče přezkumu usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, včetně postupů, které jeho vydání předcházely, odvolací orgán poznamenává, že umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, stejně jako měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak. Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí jsou uvedeny v § 86 odst. 1 stavebního zákona, přičemž odst. 2 tohoto ustanovení definuje přílohy – doklady, které žadatel připojí k žádosti o vydání územního rozhodnutí. Neobsahuje-li žádost požadované náležitosti, tak podle § 86 odst. 4 stavebního zákona stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší, přičemž toto ustanovení určuje i komu se usnesení o přerušení řízení oznamuje. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli. I vzhledem k odvolání společnosti CRA je vhodné dodat, že pokud k žádosti o vydání územního rozhodnutí není připojena dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo pokud není zpracována projektantem, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví, přičemž usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli. Při hodnocení záměru žadatele v územním řízení postupuje stavební úřad v souladu s § 90 stavebního zákona. Dojde-li stavební úřad k závěru, že lze žádosti o umístění požadovaného záměru vyhovět, vydá požadované územní rozhodnutí, v jehož výroku současně stanoví konkrétní podmínky pro umístění stavby. V opačném případě postupuje dle § 92 odst. 2 stavebního zákona.

Po seznámení se stavem věci na základě předaného spisového materiálu neshledal odvolací orgán nedostatky v postupu stavebního úřadu, které by v důsledku představovaly důvody pro zrušení usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022. To v první řadě znamená, že pokud vyzval žadatele dne 21. 5. 2021 k doplnění podkladů a dokladů žádosti, tak tento postup byl oprávněný z pohledu § 86 odst. 4 stavebního zákona. S ohledem na konkrétní požadavky na doplnění podkladů žádosti je ale nutné konstatovat, že původní termín do 27. 8. 2021, tj. cca 90 dnů od vydání výzvy, byl fakticky nerealizovatelný. Je to žadatel, kdo by měl dokládat žádost s potřebnými podklady, nicméně požadavky stavebního úřadu, viz výzvy ze dne 21. 5. 2021 i 1. 8. 2021, na konkrétní doplnění podkladů nelze považovat za běžné, či standardní, viz např. požadavek na předložení konkrétního územního souhlasu na další stavby, či smlouvy se statutárním městem České Budějovice, anebo provedení posouzení vlivu stavby na další stavby, zda např. stavba respektuje ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území... Následně určený termín do 31. 12. 2021 byl s ohledem na rozsah požadovaných podkladů akceptovatelný, přičemž názor k tomu prezentovaný společností CRA v odvolání a v následných vyjádřeních, že proto je předmětné územní řízení neúměrně a neadekvátně prodlužováno, je víceméně jen účelový. Vyplývala-li z ústního jednání konaného dne 14. 6. 2022 žádost spol. Sirkárna s.r.o., o přerušení územního řízení na konkrétní dobu, tak toto nelze spojovat s tím, že pokud by žadatel nesjednal nápravu, mělo by být územní řízení zastaveno [podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu lze zastavit správní řízení o žádosti usnesením, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.]. Navíc požadavek na přerušování územního řízení byl zmíněn vzhledem k nutnosti aktualizovat stanoviska a vyjádření vlastníků a správců inženýrských sítí, která byla z nejrůznějších důvodů časově omezena.

V souladu s § 57 odst. 1 správního řádu jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán

- a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo
- b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo
- c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

Ve smyslu § 57 odst. 3 správního řádu rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán, přičemž podle § 57 odst. 4 správního řádu závisí-li vydání rozhodnutí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení, provede správní orgán nejprve řízení o této předběžné otázce, je-li oprávněn zahájit řízení z moci úřední, popřípadě vyzve toho, kdo je oprávněn podat žádost, aby tak učinil.

I z úřední povinnosti je odvolacímu orgánu známo, že řízení, kvůli kterému stavební úřad přerušil předmětné územní řízení, bylo zahájeno na základě žádosti, kterou stavební úřad obdržel dne 5. 7. 2021. Spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, kterou zastupuje Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou, uplatnila u stavebního úřadu podání ze dne 28. 6. 2021, ve věci: „Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951“. Ze správního spisu, který měl odvolací orgán k dispozici, vyplýval postup stavebního úřadu odvíjející se od tohoto podání, přičemž je skutečností, že v rámci prováděných úkonů, které činil do doby vydání usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, tj. do dne 22. 6. 2022, o uvedeném návrhu nijak nerozhodl, neboť sám prováděl vlastní šetření a žádal o součinnosti další orgány i společnost CRA. Vzhledem k této skutečnosti souhlasí odvolací orgán s názorem odvolatelů, že kvalifikoval-li stavební úřad řízení o uvedeném návrhu, jako řízení o předběžné otázce, tzn., že rozhodnutí o předmětné žádosti o vydání územního rozhodnutí závisí na řešení otázky, o které rozhoduje sice také stavební úřad, avšak ve zcela jiném řízení, je lhůta cca jednoho roku nepřiměřeně dlouhá pro takovou úvahu. Jestliže ale stavební úřad tento závěr učinil, tak pro něj svědčí i obsah správního spisu, podle kterého zjišťoval stav řízení ohledně zmíněného návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného z roku 1951. Odvolací orgán v tomto ohledu shledává i odůvodnění předmětného usnesení za dostatečné a přezkoumatelné. I s ohledem na znalost celé problematiky shledává odvolací orgán, že z pohledu stavebního úřadu bylo komplikované a fakticky obtížně uchopitelné, aby v územní řízení vyhodnotil, jakkoliv na základě dodaných podkladů, zda lze navrhovanou stavbu „bytového domu "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“, podle doložené dokumentace v daném místě – tj. na pozemku p. č. 375/5, která jednoznačně zasahuje do ochranného pásma vysílače z roku 1951, umístit. Po seznámení se stavem věci přitom odvolací orgán shledal, že náležité vyhodnocení uvedené problematiky představuje pro stavební úřad v územním řízení de facto jeden ze stěžejních předpokladů pro rozhodování o žádosti o vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby podané dne 7. 5. 2021. Odvolací orgán navíc shledal, že řada argumentů obou odvolatelů, tj. žadatele a společnosti CRA, i jimi dokládáné podklady, koresponduje s těmi, které byly dokládány stranami ve vazbě na výše zmíněné podání, které dne 5. 7. 2021 uplatnila spol. ACEK BOHEMIA s.r.o. ohledně „revize“ ochranného pásma vysílače z roku 1951. Tzn., že na analogickém základě by se hodnotilo, zda ochranné pásmo vysílače z roku 1951 je de facto aktuální, a jaké podmínky pro umístění staveb vlastně vyplývají z rozhodnutí Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951...

I přes výše uvedené se odvolací orgán zabýval tím, zda uvedené správní řízení je podřaditelné jako řízení o předběžné otázce, neboť podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu může správní orgán řízení usnesením přerušit probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán

1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a) správního řádu,
2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu, anebo
3. učinil úkon podle § 57 odst. 4 správního řádu; za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce.

Podle § 57 odst. 2 správního řádu probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64 (správního řádu). Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.

Jak vyplývá z výše uvedeného, tak stavební úřad v územním řízení neaplikoval žádný z úkonů uvedených v § 57 odst. 1 písm. a) až c) správního řádu. Tedy přerušit územní řízení bylo možné „jen“ za předpokladu, že probíhá před příslušným správním orgánem nebo před jiným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce. I přes výhrady odvolatelů však odvolací orgán v odůvodnění usnesení shledává důvod, který vedl stavební úřad k závěru, že se v případě zmíněného řízení jedná o otázku prejudiciální, tj. která není předmětem územního řízení, ale na jejím zodpovězení závisí další postup územního řízení nebo rozhodnutí ve věci samé. Neodůvodnění aplikace uvedeného ustanovení správního řádu v územním řízení by mohlo způsobit nedostatek důvodů rozhodnutí a usnesení by bylo v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

Tzn., že názor stavebního úřadu, že výsledek řízení o návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílače z roku 1951 představuje předběžnou otázku pro rozhodnutí v předmětném územním řízení byl oprávněný, neboť ve zmíněném řízení je posuzována otázka platnosti, potažmo rozsahu ochranného pásma vysílače Husova kolonie vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951. Postup stavebního úřadu tak není v rozporu ani s § 3 správního řádu, neboť správní orgán

postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Navíc odvolací orgán v rozhodnutí zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, ze dne 13. 4. 1951, spatřuje řadu sporných otázek, tedy i proto bylo na místě usnesením č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, přerušit předmětné územního řízení vzhledem k „existenci“ probíhajícího řízení o předběžné otázce. Zmíněné pochybnosti k rozhodnutí ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, spočívaly zejména v tom, zda a jakým způsobem se toto rozhodnutí týká současného areálu spol. České Radiokomunikace a.s., tedy vysílače České Budějovice, který zahrnuje mj. budovy (objekty) s vysílací technologií, zemní sítí, provozní stavby atd., ale i dva „nové“ vysílače, tj. anténní kotvené stožáry výšky 107 m a 60 m vybudované v padesátých letech dvacátého století, když původně třetí vysílač postavený ve čtyřicátých letech dvacátého století, vůči kterému bylo uvedeným rozhodnutím vymezeno v roce 1951 ochranné pásmo, byl odstraněn v roce 2012.

Přerušením řízení s ohledem na předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu usnesením č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, tedy nedošlo k porušení právních předpisů. Je nutné dodat, že uvedené usnesení bylo vydáno v příslušné formě a má náležitosti určené § 68 správního řádu, přičemž odůvodnění usnesení dává dostatečnou oporu jeho výroku. Z uvedeného je tudíž zřejmé, že byl naplněn základní předpoklad zákonnosti přezkoumávaného usnesení, a proto odvolací orgán rozhodl shora uvedeným způsobem.

K řízení o předběžné otázce ohledně platnosti a rozsahu ochranného pásma vysílače společnosti CRA vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, které bylo před stavebním úřadem vedeno pod značkou: SU/4315/2021 Br, odvolací orgán dodává, že již zmiňovaným usnesením č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br, stavební úřad toto řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Jak bylo rovněž zmíněno, tak proti usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, se odvolala dne 1. 12. 2022 spol. České Radiokomunikace a.s. Krajský úřad, jako příslušný odvolací orgán, po přezkoumání uvedeného usnesení v odvolacím řízení rozhodl tak, že podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání ze dne 1. 12. 2022 zamítl a jím napadené usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, potvrdil. Rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 73536/2023, ze dne 21. 6. 2023, spis. zn.: OREG/1432/2022/jibu, nabylo právní moci dne 23. 6. 2023.

Doplnění uvedeného z pohledu přezkumu odvoláními napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v předaných odvoláních

I s ohledem na obsah obou předaných odvolání je nutné konstatovat, že předmětem přezkumu v rámci odvolacího řízení byl výlučně postup stavebního úřadu v řízení souvisejícím s vydáním usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, kterým bylo přerušeno územní řízení vedené o žádosti spol. Sirkárna s.r.o., o umístění stavby: „Bytový dům "Sirkárna" s administrativními prostory a provozovnou, U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/5, 378/6, 378/7, 1121 v katastrálním území České Budějovice 4. To zejména znamená, že odvolací orgán v předmětném odvolacím řízení nezkoumal faktický postup stavebního úřadu v řízení, které bylo kvalifikováno jako řízení o předběžné otázce, tj. řízení, pro které byl založen spis značky: SU/4315/2021 Br. Odvolací orgán si toliko učinil úsudek, že uvedené správní řízení provádí příslušný správní orgán s tím, že se pak zajímal, zdali a jak bylo v řízení rozhodnuto.

S ohledem na odvolání spol. Sirkárna s.r.o. odvolací orgán k již uvedenému dodává, že pro uvedený závěr odvolacího řízení nebylo zásadní, že tento odvolatel nebyl „zpočátku“ účastníkem řízení kvalifikovaného jako řízení o předběžné otázce. S ohledem na postup stavebního úřadu mu usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, bylo oznámeno způsobem, který nevyklučoval možnost podat proti usnesení přípustné odvolání. Podle § 76 odst. 5 správního řádu se proti usnesení může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje, přičemž odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek. Další poznámka se týká toho, že odvolací orgán je ve shodě se stavebním úřadem, že „jen“ znalecké posudky předložené žadatelem nemohly bez dalšího svědčit v ten závěr, že „žadatel postupuje v daném případě přesně dle obsahu rozhodnutí Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, když příslušnými důkazy (zejména znaleckými posudky) dokládá, že konkrétní stavba nebude provoz radioelektrického zařízení rušit.“

Pokud se týká odvolání spol. CRA, tak k již výše uvedenému odvolací orgán dodává, že se neztotožnil s názory a tvrzeními tohoto odvolatele ohledně toho, jaký správní orgán a jaké postupy má aplikovat v řízení o předběžné otázce. Usnesení o přerušení územního řízení je na základě zjištění z provedeného odvolacího řízení přílehlá projednávané věci, nejedná se o usnesení nesprávné, ani vydané v rozporu se skutkovým stavem věci. Odvolací orgán k již uvedenému opakuje, že za vadu, která ale nezpůsobuje nezákonnost

usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, považuje to, že stavební úřad zmíněné řízení týkající se platnosti a rozsahu ochranného pásma z roku 1951 vyhodnotil až po cca jednom roce jeho průběhu, jako řízení o předběžné otázce. Je potřebné dodat, že stavební úřad přitom nečil žádné úkony k tomu, aby řízení o předběžné otázce, tedy o návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílačů z roku 1951, vůbec bylo zahájeno. Názory společnosti CRA ohledně zastavení předmětného územního řízení vzhledem k argumentaci, kterou prezentuje v odvolání, hodnotí odvolací orgán jako irelevantní. Stejně odvolací orgán nahlíží i informace uváděné společností CRA ve vazbě na řízení o zmíněném návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílačů z roku 1951. Co se týče vlastního územního řízení, je to stavební úřad, kdo posuzuje záměr, a tedy je na něm, zdali žadatele, třeba i opakovaně, vyzve k doplnění, či aktualizaci konkrétních podkladů. Z takového postupu přitom nevyplývá, že by tím docházelo k upřednostňování jednoho z účastníků řízení před ostatními, přičemž není zřejmé, z jakého důvodu vedou společnost CRA k tomu, že je to ona, kdo nejvíce namítá, že v důsledku postupů stavebního úřadu dochází k prodlužování územního řízení.

S ohledem na výsledek odvolacího řízení je zřejmé, že odvolací orgán nevyhověl „návrhu“ společnosti CRA uvedenému v odvolání, aby usnesení č. j.: SU/2893/2021-17, ze dne 22. 6. 2022, o přerušení územního řízení zrušil a územní řízení zastavil, anebo aby toto usnesení zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Pokud se týká požadavku na přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání, tak podle § 79 odst.3 správního řádu „nestanoví-li zákon (tj. správní řád) jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán (§ 136) a účastník své náklady“. Společnost CRA, jako účastník řízení, měla právo podat proti usnesení, které jí bylo oznámeno, odvolání, čehož využila. Pro úplnost lze dodat, že ve smyslu § 79 odst. 4 správního řádu prováděcí právní předpis stanoví rozsah, v němž správní orgán hradí hotové výdaje a ušlý výtěžek jiným osobám, zejména v souvislosti s výkonem funkce opatrovníka a s opatřováním podkladů pro vydání rozhodnutí. Nárok na náhradu přitom musí být u správního orgánu uplatněn do 8 dnů poté, co náklady vznikly, jinak zaniká.

Z výše uvedeného je zřejmé, že povinností stavebního úřadu bude pokračovat v předmětném územním řízení. K tomu musí odvolací orgán poznamenat, že v jeho průběhu musí být postupováno tak, aby nebyly porušeny základní zásady činnosti správních orgánů a aby před vydáním rozhodnutí ve věci mohli účastníci územního řízení reagovat na ukončení dokazování, tzn., aby jim bylo umožněno seznámit se se všemi shromážděnými podklady a vyzvat je, aby se k nim vyjádřili. Pro rozhodnutí ve věci musí být shromážděny adekvátními podklady, které musí být součástí správního spisu stavebního úřadu, který musí mít náležitosti § 17 odst. 1 správního řádu. Výrok rozhodnutí vydaného na závěr řízení musí mít dostatečnou oporu ve svém odůvodnění, které musí mj. obsahovat důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, jakými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. arch. Petr Hornát

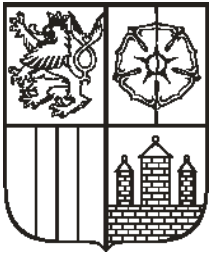
vedoucí odboru regionálního rozvoje,
územního plánování a stavebního řádu

Rozdělovník

Obdrží:

David Hrádek, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice, zástupce spol. Sirkárna s.r.o., U Sirkárny 467/2a,
370 04 České Budějovice

Statutární město České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 1/1, 370 92 České Budějovice

KRAJSKÝ ÚŘAD

JIHOČESKÝ KRAJ

Odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu
Oddělení stavebního řádu
U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice

Naše č. j.: KUJCK 100520/2023
Sp. zn.: OREG/106341/2022/jibu

Dle rozdělovníku

Vyřizuje: Ing. Jiří Bürger
Telefon: 386 720 332

Datum: 29. 8. 2023

ROZHODNUTÍ

Výroková část:

Krajskému úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušnému orgánu podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, ve vazbě na § 89 odst. 1 a § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), byla dne 31. 8. 2022 předána Magistrátem města České Budějovice, stavebním úřadem (dále také „stavební úřad“), spolu se spisovým materiálem dvě odvolání proti usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, značky: SU/2892/2021 Tr/BL. Odvoláním napadeným unesením stavební úřad přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 57 odst. 2 správního řádu územní řízení vedené o žádosti spol. VM project s.r.o., B. Němcové 1692/38, 370 01 České Budějovice, kterou zastupuje David Hrádek, IČO: 88617840, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice, podané dne 7. 5. 2021 o umístění stavby: „Bytový dům "U Šafránku", ulice U Širkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/1, 375/6, 378/6, 1121, 1122/1 v katastrálním území České Budějovice 4. Odvolání proti usnesení podaly dne 11. 7. 2022 společnost VM project s.r.o., zast. Davidem Hrádkem, a dne 13. 7. 2022 společnost České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha, kterou zastupuje Mgr. Karin Konstantinová, advokátka a společník společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1.

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, přezkoumal v odvolacím řízení usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, které vydal Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, v rozsahu dle § 89 odst. 2 správního řádu a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání spol. VM project s.r.o., B. Němcové 1692/38, 370 01 České Budějovice, kterou zastupuje David Hrádek, IČO 88617840, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice, ze dne 11. 7. 2022 a spol. České Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha 6, kterou zastupuje Mgr. Karin Konstantinová, advokátka, vykonávající advokacii jako společník společnosti TEMPUS, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Benediktská 690/7, 110 00 Praha 1 – Staré Město, dne 13. 7. 2022, z a m í t a j í a odvoláními napadené usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, s e p o t v r z u j e .

Účastníkem odvolacího řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu je společnost VM project s.r.o., B. Němcové 1692/38, 370 01 České Budějovice, kterou zastupuje David Hrádek, IČO: 88617840, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice.

Odůvodnění:

Krajský úřad Jihočeského kraje, odbor regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu, jako příslušný odvolací správní orgán (dále jen „odvolací orgán“), zjistil z předaného správního spisu, resp. spisového materiálu, vážícího se k napadenému usnesení, tento skutkový stav, resp. rozhodné skutečnosti.

Průběh řízení před správním orgánem prvního stupně:

Dne 7. 5. 2021 byla ke stavebnímu úřadu podána žadatelem spol. VM project s.r.o., zast. Davidem Hrádkem, IČO 88617840, žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby identifikované takto: „Novostavba šestipodlažního bytového domu, zpevněné plochy, parkovací stání, veřejný chodník, přípojka vody, přípojka splaškové kanalizace, dešťová kanalizace vč. retenční podzemní nádrže, odlučovač ropných látek, opěrné zdi, plot, terénní úpravy, ulice U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/6, 378/6, 375/1, 1121 a 1122/1 v katastrálním území České Budějovice 4. Rozsah vyplnění žádosti i přikládaných dokladů a podkladů spolu s dokumentací vyplývá ze správního spisu. Protože podanou žádost shledal stavební úřad za neúplnou, vyzval dne 21. 5. 2021 žadatele k odstranění konkrétních nedostatků žádosti (podkladů) do 27. 8. 2021 a současně územní řízení přerušil usnesením podle § 86 odst. 4 stavebního zákona. Dne 26. 7. 2021 stavební úřad obdržel žádost žadatele o prodloužení lhůty stanovené uvedenou výzvou vzhledem k časové náročnosti zajištění požadovaných dokladů a podkladů, a to do 31. 12. 2021. V reakci na to stavební úřad dne 4. 8. 2021 de facto zopakoval výzvu k odstranění konkrétních nedostatků žádosti, když nově stanovil lhůtu do 31. 12. 2021, a současně opět územní řízení přerušil usnesením dle § 86 odst. 4 stavebního zákona.

Ze spisového materiálu vyplývá, že k doplnění výzvou požadovaných podkladů došlo ke dni 8. 12. 2021. Na to byl do správního spisu zařazen přípis spol. České Radiokomunikace a.s. (dále také „společnost CRA“) ze dne 3. 3. 2022, adresovaný spol. VM project s.r.o., a zasláný na vědomí stavebnímu úřadu, ve věci: „Nesouhlasné stanovisko - Vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. k Vaší žádosti o vyjádření k existenci sítě společnosti České Radiokomunikace a.s.“, pro „Stavební záměr: Bytový dům U Šafránku, Ulice U Sirkárny, České Budějovice 4, parcelní čísla 375/6, 1121, 1122/1, k. ú. České Budějovice 4.“ Nesouhlasné stanovisko bylo odůvodněno tím, že předmětná stavba se nachází v ochranném pásmu vysílače společnosti České Radiokomunikace a.s., který je umístěn na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, ze dne 13. 4. 1951. Vyhlášené ochranné pásmo bylo vymezeno do vzdálenosti 500 metrů od hranic pozemků, na nichž je vysílač umístěn, tedy pozemků původně vedených jako parcely č. kat. 791/2 a 789/4, které dnes představuje část pozemku parc. č. 365/1. Podle společnosti CRA z rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma jednoznačně vyplývá, že k uplatnění zákazu a nemožnosti výstavby v ochranném pásmu postačuje i pouhá možnost rušení provozu vysílače, když předmětný stavební záměr je od vysílače vzdálen přibližně 346 metrů a od nejbližšího (vnějšího) okraje ochranného pásma je vzdálen přibližně 316 metrů. K tomu bylo poznamenáno, co je účelem ochranného pásma s tím, že každou další stavbou, zejména výškovou budovou, je riziko narušení ochranného pásma vysílače vyšší. S ohledem na uvedené skutečnosti a žadatelem předložené podklady společnost CRA konstatovala, že nemůže poskytnout souhlas s umístěním předmětného stavebního záměru na pozemcích dle žádosti. Na to byla do správního spisu založena písemnost spol. VM project s.r.o. ve věci: „Vyjádření k nesouhlasnému stanovisku společnosti České Radiokomunikace a.s. IČ: 24738875, ze dne 3. 3. 2022“, předaná stavebnímu úřadu dne 21. 3. 2022. Z jejího obsahu je zřejmá argumentace žadatele s ohledem na to, že navrhovaná stavba neruší vysílání z vysílače, který provozuje společnost CRA na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, načež byla zpochybňována existence zmíněného ochranného pásma, potažmo vliv předmětné stavby na ně. K tomu vyjádření obsahovalo i informace ohledně předchozích vyjádření společnosti CRA a provedených měření o tom, zda a jaký vliv může mít vysílání z předmětného vysílače na zdraví osob. Ohledně možného rušení vysílání stavbou bylo přitom odkazováno na vyjádření Ing. Čenka Pavelky, CSc., vedoucího oddělení kmitočtového inženýrství, Českého metrologického institutu, pracoviště TESTCOM Praha, Hvoždánská 3, 148 00 Praha 4 - Chodov, na základě kterého žadatel dospěl k závěru, že běžná stavba nemůže z fyzikálního hlediska rušit vysílání vysílače. S ohledem na uváděné „vlastnosti“ pásma středních vln bylo totiž dovozeno, že vliv na vyzařovací vlastnosti antény by mohla mít až stavba o výšce blízká se cca 80 m, z čehož museli vycházet i stavebníci, kteří v minulém období realizovali stavby přímo v tomto ochranném pásmu, a to i v bližší vzdálenosti ke středu ochranného pásma. Coby oporu k uváděným argumentům žadatel dokládal mj. některá z dříve vydaných vyjádření společnosti CRA, e-mailovou korespondenci s Ing. Čenkem Pavelkou, CSc., včetně vyjádření Českého metrologického institutu, pracoviště TESTCOM Praha, Hvoždánská 3, 148 00 Praha 4 – Chodov, ze dne 21. 3. 2022, a písemnost spol. VM project s.r.o., zast. Mgr. Lucií Štindlovou, advokátkou, Lannova tř. 16/13, 370 01 České Budějovice, ze dne 21. 3. 2022 adresovanou společnosti CRA.

Dne 22. 3. 2022 vydal stavební úřad opatření (č. j.: SU/2892/2021-9), kterým účastníkům územního řízení oznámil zahájení územního řízení o umístění stavby: „Bytový dům "U Šafránku", ulice U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/1, 375/6, 378/6, 1121, 1122/1 v katastrálním území České Budějovice 4. K projednání žádosti nařídil na den 26. 4. 2022 ústní jednání spojené s ohledáním místa, přičemž účastníky územního řízení upozornil, jaké námitky a do kdy nejpozději mohou s ohledem na koncentraci řízení namítat. Dne 25. 4. 2022 obdržel stavební úřad podání společnosti CRA ve věci: „Vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. k oznámení o zahájení územního řízení ze dne 22. března 2022, sp. zn.: SU/2892/2021 Tr/BL, č. j.: SU/2892/2021-9“. Z vyjádření vyplýval názor společnosti CRA odvíjející se od popisu dosavadního průběhu daného územního řízení, a to, že by toto územní řízení mělo být zastaveno. Mj. přitom bylo zmíněno, že společnost CRA nemůže poskytnout souhlas s umístěním předmětného stavebního záměru především z důvodu existence ochranného pásma vysílače, které bylo vymezeno rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-27, 6-2-1951 (dále také „ochranné pásmo vysílače z roku 1951“). Přílohou podání byla v minulosti vydaná vyjádření společnosti CRA k předmětnému záměru.

Z nařízeného ústního jednání, které se konalo dne 26. 4. 2022, byl sepsán protokol, z něhož jsou zřejmá vyjádření zúčastněných účastníků řízení. Mj. z vyjádření žadatele, na jednání zastoupeného Mgr. Lucíí Štindlovou, vyplývá, že trvá na svém návrhu, jak byl předložen stavebnímu úřadu záměru, přičemž se vyjadřoval k dosavadnímu jednání se společností CRA, a to i s ohledem na umístění předmětného záměru. Co se týče ochranného pásma vysílače z roku 1951 bylo poznamenáno, že podle žadatele důvod jeho vyhlášení již zanikl, přičemž bylo odkazováno na vlastní rozhodnutí Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-27, 6-2-1951. I z vyjádření společnosti CRA, zast. Mgr. Karin Kostadinovou, vyplývala reakce na dosavadní jednání k možnosti umístění předmětné stavby, přičemž bylo reagováno i na jednání přítomného zástupce spol. Living Apartments s.r.o., Lidická tř. 1019/182, 370 07 České Budějovice, Ing. arch. Janem Kleinem. Společnost CRA přitom připomínala svá dříve vydaná vyjádření k předmětnému záměru, přičemž se vyjadřovala i k podkladům, které doložil žadatel, když přímo byl deklarován nesouhlas se výše zmíněným vyjádřením Českého metrologického institutu, ze dne 21. 3. 2022. Při jednání došlo k předání vyjádření společnost CRA ze dne 26. 4. 2023 ve věci: „Vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. k oznámení o zahájení územního řízení ze dne 22. března 2022, sp. zn.: SU/2892/2021 Tr/BL, č. j.: SU/2892/2021-9“, jehož obsah, včetně příloh, korespondoval s vyjádřením společnosti CRA ze dne 25. 4. 2022.

Na to stavební úřad vydal dne 6. 5. 2022 opatření (č. j.: SU/2892/2021-12), kterým účastníkům územního řízení oznamoval pokračování územního řízení o umístění předmětné stavby. V opatření shrnul dosavadní územní řízení s tím, že s ohledem na jeho průběh nařizuje na den 9. 6. 2022 opakované ústní jednání. Účastníci územního řízení byli opětovně upozorněni, jaké námitky a do kdy nejpozději mohou učinit, a to s ohledem na koncentraci řízení nejpozději při ústním jednání. Dne 8. 6. 2022 byl stavebnímu úřadu doručen přípis žadatele, jehož přílohami dokazoval, že navrhovaná stavba neovlivní provoz vysílače na p. p. č. 365/1. Dokládány přitom byly dva znalecké posudky týkající se velikosti ochranného pásma zmiňovaného vysílače a jeho vlivu na okolí. Předmětem Znaleckého posudku č. 70/2022, ze dne 7. 6. 2022, vypracovaného Ing. Alešem Mejzlíkem, Šeříková 834/50, 637 00 Brno, bylo: „Posouzení vlivu vysílače České Budějovice 954 kHz na okolí“. Výstupem tohoto posudku byly „odpovědi na zadané odborné otázky“, mj., že na pozemcích p. č. 375/6, 375/5, 375/2, 1121 a 1122/1 v k. ú. České Budějovice 4 mohou stát stavby na bázi železobetonu a že jejich výška nezpůsobí rušení vysílače 954 Hz s maximálně povoleným vyzařovaným výkonem 30 kW. Dále bylo zjištěno, že tyto stavby, tedy včetně stavby „bytového domu "U Šafránku", ulice U Sirkárny, České Budějovice“ na poz. p. č. 375/6, nemohou svými rozměry z fyzikálních důvodů rušit vysílání, a že vzhledem k parametrům vysílání, tj. provozem vysílače s výkonem 25 kW, jsou naměřené hodnoty ve vzdálenosti 250 m od vysílací antény, při měření elektromagnetického signálu, pod limitem stanoveným nařízením vlády č. 291/2015 Sb., o ochraně zdraví před neionizujícím zářením. Další „odpovědi“ bylo, že stavby v ochranném pásmu 500 m vysílače 954 kHz neovlivňují, přičemž podle provedených měření by i v případě obnovení provozu vysílače s výkonem 25 kW byly zachovány hygienické limity ve vzdálenosti 250 m od vysílače. Posledním výstupem pak byl závěr ohledně stanovení ochranného pásma vysílače s tím, že by měla být provedena revize ochranného pásma z roku 1951. Druhým znaleckým posudkem byl Znalecký posudek č. 1945/2022, ze dne 30. 5. 2022, vypracovaný Ing. Pavlem Žížalou, Roháčova 8, 130 00 Praha 3, pro stavební řízení vedená před stavebním úřadem pod konkrétními č. j., a to včetně č. j.: SU/2892/2021-12, „o nezbytném rozsahu ochranného pásma vysílače SV ČB“. Z tohoto posudku mj. vyplývá, že na pozemku společnosti CRA se nachází dva zdroje elektromagnetického záření – anténní stožáry, a to monopól trubkový o výšce 60 m a monopól příhradový o výšce 107 m s tím závěrem („odpovědi“), viz shromážděná měření a vstupní data, že ochranné pásmo lze omezit na kružnici o poloměru 250 m od zdroje záření, přičemž dalším zjištěním bylo, že stavby na uváděných pozemcích postavené obvyklou technologií železobetonové

výstavby v maximální výšce < 28 m a v minimální a větší vzdálenosti od zdroje záření vysílače než 256 m, mj. „Bytový dům "U Šafránku", ulice U Sirkárny, České Budějovice", na poz. p. č. 375/6, nijak neznemožní šíření vysílání ze současného zdroje záření na kmitočtu 954 kHz vysílače na p. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4. Dne 8. 6. 2022 obdržel stavební úřad ještě podání společnosti CRA nazvané: „Vyjádření, námítky a stanoviska společnosti České Radiokomunikace a.s., ve věci společnosti VM project s.r.o., o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Bytový dům "U Šafránku", ulice U Sirkárny, České Budějovice". Z obsahu podání vyplývaly argumenty, kterými byla dokládána existence ochranného pásma vysílače z roku 1951, potažmo pak využití předmětného vysílače. Vzhledem k uváděným argumentům společnost CRA konstatovala, že setrvává na svém nesouhlasném stanovisku ohledně realizace předmětného záměru, načež s ohledem na uváděné skutečnosti a přikládání doklady bylo navrhováno zastavení územního řízení.

Nařízeného ústního jednání, které se konalo dne 9. 6. 2022, se zúčastnili, jako účastníci řízení, spol. VM project s.r.o., spol. České Radiokomunikace a.s. a spol. AGROZET České Budějovice, a.s., U Sirkárny 501/30, 370 04 České Budějovice. Z obsahu protokolu, který byl z jednání vyhotoven, vyplývá, že stavební úřad přítomné seznámil s dosavadním průběhem územního řízení, včetně toho, jaká vyjádření postupně obdržel. Při jednání pak bylo předáno stavebnímu úřadu písemně zpracované vyjádření spol. VM project s.r.o. s tím, že „na základě předchozího průběhu řízení nechali vyhotovit ve věci znalecké posudky, které reagují mimo jiné na stanovisko CRA", a že jako žadatel trvá na svém návrhu na stavby, přičemž dalším bylo uvedeno, že z důvodu aktualizace některých stanovisek žádá o přerušování řízení na dobu 60 dnů. Společností CRA bylo při jednání rovněž předáno písemně zpracované vyjádření, jímž bylo reagováno na předložení zmiňovaných znaleckých posudků žadatelem s tím, že žádá lhůtu 90 dní na vyjádření se k nim. V dalším bylo ještě upozorněno na to, že došlo k expiraci některých vyjádření a stanovisek. Dne 14. 6. 2022 pak byl stavebnímu úřadu předán přípis společnosti CRA ve věci: „Nesouhlasné stanovisko – Vyjádření společnosti České Radiokomunikace a.s. k žádosti společnosti VM project s.r.o. o udělení souhlasu s umístěním stavby", který obsahoval víceméně opakující se argumenty ohledně toho, že společnost CRA setrvává na svém nesouhlasném stanovisku ohledně realizace předmětného záměru.

Dne 22. 6. 2022 přistoupil stavební úřad k vydání odvoláním napadeného usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, kterým přerušil podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu, ve spojení s ust. § 57 odst. 2 správního řádu, územní řízení vedené o žádosti spol. VM project s.r.o. podané dne 7. 5. 2021 o umístění předmětné stavby cit.: „do vyřešení předběžné otázky, tzn. do - vydání pravomocného rozhodnutí v řízení o žádosti "Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951" (dále jen „ochranné pásmo"), resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma, zahájené podáním žádosti dne 5. 7. 2021 pod zn.: SU/4315/2021 Br". Z odůvodnění usnesení vyplývají důvody, na základě kterých stavební úřad přistoupil k jeho vydání, tedy, že územní řízení přerušil, protože zjistil, že probíhá řízení o předběžné otázce, pro niž je místně i věcně příslušným správním orgánem, vedené pod značkou: SU/4315/2021 Br, a to řízení o žádosti na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílače z roku 1951, na jehož řešení závisí rozhodnutí v předmětném územním řízení. K tomu bylo uvedeno, cit.: „Ve vedeném řízení o předběžné otázce zahájeném podáním shora uvedeného návrhu je posuzována otázka platnosti, potažmo rozsah ochranného pásma vysílače Husova kolonie vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951. Z pravomocného meritorního rozhodnutí vyplynou práva a povinnosti pro správce technické infrastruktury."

Odvolání spol. VM project s.r.o., datované dnem 11. 7. 2022, obdržel stavební úřad téhož dne. Z jeho odůvodnění vyplývá, že podle tohoto odvolatele, který je žadatelem o vydání územního rozhodnutí (dále tedy „žadatel"), bylo předmětné územní řízení přerušeno nesprávně. K tomu bylo uvedeno, že podle stavebního úřadu je územní řízení závislé na výsledku řízení o předběžné otázce, kterou je posuzována otázka platnosti či rozsahu ochranného pásma vysílače z roku 1951. Podle žadatele však řízení, jehož předmětem je revize tohoto ochranného pásma, že ať již bude v tomto řízení rozhodnuto jakkoliv, nemá žádný vliv na výsledek územního řízení, a to z uváděných důvodů. Na to bylo v odvolání zmíněno vyjádření společnosti CRA ze dne 4. 3. 2022, kterým „doplnila" nesouhlasné stanovisko s umístěním stavby o tvrzení, že „stavba je způsobilá rušit vysílání vysílače ve vlastnictví CRA". Žadatel k tomu uvedl, „že do spisového materiálu v této věci založil" vyjádření Ing. Čenka Pavelky, vedoucího oddělení kmitočtového inženýrství, Českého metrologického institutu, TESTCOM Praha, ze dne 21. 3. 2022, na základě kterého prokazuje, že předmětná stavba nemůže vysílání vysílače CRA z fyzikálního důvodu rušit.. Podle výpočtů Ing. Pavelky by totiž mohla mít vliv na vyzařovací vlastnosti antény při vysílání v pásmu středních vln s kmitočtem $f=954$ kHz, vlnové délky 314 m, až stavba o výšce blízká se 80 m, přičemž předmětná stavba je projektována o výšce 20 m, „nehledě na skutečnost, že v dané lokalitě, tj. ve vymezeném ochranném pásmu, za dobu platnosti tohoto pásma, byla

realizován se souhlasem společnosti CRA řada obdobných staveb (co se týká technického provedení a výšky), jejichž výstavbu společnost CRA ve stavebním řízení nikterak nerozporovala." Jelikož se společnost CRA na ústním jednání dne 26. 4. 2022 vyjádřila ke stanovisku Ing. Čenka Pavelky v tom smyslu, že není osobou příslušnou k vyjadřování se ve věci možného rušení vysílání předmětného vysílače, žadatel oslovil znalce příslušného oboru. Na to byly zpracovány posudky, které byly stavebnímu úřadu předány k ústnímu jednání dne 9. 6. 2022, viz Znalecký posudek č. 1945/2022, zpracovaný soudním znalcem Ing. Pavlem Žížalou, znalcem jmenovaným pro obory a odvětví elektronika a elektrotechnika, a Znalecký posudek č. 70/2022, zpracovaný soudním znalcem Ing. Alešem Mejzlíkem, znalcem jmenovaným pro obory a odvětví spoje a telekomunikace. Výsledkem znaleckého zkoumání byly shodné závěry oslovených znalců, které jsou souladné i se stanoviskem Ing. Čenka Pavelky, tzn., že „stavba nemůže mít vliv na vysílání předmětného vysílače ve vlastnictví CRA“, přičemž společnost CRA „do předmětného územního řízení nedoložila jediný důkaz, na základě kterého by vyvracela stanovisko Ing. Čenka Pavelky, Ing. Pavla Žížaly a Ing. Aleše Mejzlíka“, že „stavba je způsobilá rušit vysílání předmětného vysílače“. Žadatel se přitom domníval, že „krucióální otázkou v územním řízení tedy je, zda může stavba rušit vysílání předmětného vysílače, či nikoliv“, a „z toho důvodu podává toto odvolání, neboť má za to, že rozhodnutí o revizi ochranného pásma nebude mít vliv na rozhodnutí v územním řízení, neboť v řízení o revizi se nebude možnost rušení vysílání vysílače navrhovanou stavbou vůbec posuzovat“. Následně se žadatel dále vyjadřoval k přerušení územního řízení mj. s tím, že to znamená značné průtahy v tomto řízení, že to neúměrně zasahuje do jeho práv, a to nedůvodně. Podle názoru žadatele má stavební úřad všechny potřebné podklady k tomu, aby mohl v dané věci rozhodnout, když (žadatel) využil „všech možných podkladů k tomu, aby prokázal, že stavba nemůže rušit vysílání předmětného vysílače ve vlastnictví CRA, čímž se zcela vypořádal s jejím nesouhlasným stanoviskem ze dne 3. 3. 2022.“ Žadatel se přitom domníval, že „napadené usnesení je nesprávné a že je vydáno v rozporu s obsahem rozhodnutí Krajského toho výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951. Z jeho obsahu totiž plyne, že je-li sporné, zda konkrétní stavba může být v ochranném pásmu umístěna, rozhodne o jejím umístění úřad příslušný k vyhlášení ochranného pásma, tj. v daném případě stavební úřad.“ K tomu následovaly další žadatelovy úvahy, mj., že „stavební úřad rozhodne na základě příslušných podkladů, zejména znaleckých posudků, a pokud uzná za vhodné, může si v dané věci vyžádat další (vlastní) znalecký posudek k možnosti umístění konkrétní stavby žadatele.“ Podle žadatele „zákonné ani jiné důvody pro přerušení územního řízení na dobu neurčitou (či dokonce na dobu několika let) tak naplněny nejsou. Žadatel postupuje v daném případě přesně dle obsahu rozhodnutí Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, a příslušnými důkazy (zejména znaleckými posudky) dokládá, že konkrétní stavba nebude provoz radioelektrického zařízení rušit.“ S ohledem na uvedené žadatel navrhoval, aby odvolací orgán předmětné usnesení zrušil a vrátil věc stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

Odvolání společnosti CRA, zast. Mgr. Karin Konstantinovou, ze dne 13. 7. 2022 bylo stavebnímu úřadu dodáno téhož dne. Podle společnosti CRA není důvod pro přerušení předmětného územního řízení relevantní, v důsledku čehož je usnesení nesprávné a bylo vydáno v rozporu se skutkovým stavem i správním řádem a především, že důvod pro přerušení řízení za účelem vyřešení předběžné otázky není v daném případě vůbec dán. Společnost CRA zejména brojila proti „tvrzení stavebního úřadu, na kterém je založeno přerušení územního řízení ve věci stavebního záměru, a to, že na řešení řízení o návrhu na revizi ochranného pásma z roku 1951 závisí rozhodnutí o předmětném územním řízení ve věci stavebního záměru“. Podle společnosti CRA stavební úřad mylně vyhodnotil, že v řízení o návrhu na revizi ochranného pásma se řeší předběžná otázka ve vztahu k územnímu řízení ve věci předmětné stavby, neboť se nejedná o předběžnou otázku, která by měla být důvodem pro přerušení územního řízení, natož dle § 57 odst. 2 správního řádu. Podle společnosti CRA je „neopominutelnou skutečností, že se nejedná ani o otázku, kterou by měl stavební úřad zjistit až nyní, protože o řízení o návrhu na revizi ochranného pásma z roku 1951 má stavební úřad vědomost již více jak 13 měsíců.“ Přitom společnost CRA poukazovala i na to, že stavební úřad nařídil místní šetření v areálu společnosti Husova kolonie v Českých Budějovicích, při kterém společnost CRA „úřednicím Stavebního úřadu (které byly přítomny i na jednáních týkajících se územního řízení)“ jednoznačně prokázala, že účel, pro který bylo ochranné pásmo zřízeno, nadále trvá, a stavební úřad si tedy mohl učinit úsudek o tom, že ochranné pásmo plní svůj účel. Další úvahy souvisely rovněž s tím, že spol. VM project s.r.o. na jednání dne 9. 6. 2022 výslovně žádala o přerušení územního řízení na dobu 60 dnů, vzhledem k jí uvedeným důvodům, a tedy územní řízení by proto bylo přerušeno pouze na krátkou dobu a pokud by žadatel nesjednal nápravu, mělo by být územní řízení zastaveno. Podle společnosti CRA napadené usnesení obsahuje neodstranitelný rozpor a postup stavebního úřadu je nepřezkoumatelný. Úvahy společnosti CRA dále směřovaly i vůči vlastnímu řízení o návrhu na revizi ochranného pásma. K tomu uváděné argumenty byly dokládány i přílohami odvolání s tím, že řízení o návrhu na revizi ochranného pásma nemůže založit změnu rozsahu a podmínek ochranného pásma, případně zřídit nové ochranné pásmo vysílače/vysílačů, a tedy nelze takové rozhodnutí, ani samotné řízení o návrhu na revizi ochranného pásma, považovat za

relevantní a dostačující důvod pro přerušení územního řízení ve věci stavebního záměru. Podle společnosti CRA je usnesení o přerušení územního řízení nesprávné i proto, že na základě dosud zjištěného skutkového stavu v tomto územním řízení má být územní řízení zastaveno a není důvod pro jeho další pokračování. V dalším bylo zmiňováno, že společnost CRA dala opakovaně k předmětnému stavebnímu záměru nesouhlasné stanovisko, na kterém setrvala i ve vyjádření ze dne 8. 6. 2022. Z podkladů poskytnutých žadatelem plyne, že stavební záměr zasahuje do ochranného pásma, a to tak, že od vysílače na p. p. č. 365/1 je vzdálen přibližně 346 m a od nejbližšího okraje ochranného pásma je vzdálen 316 m. Podle předložené dokumentace společnosti VM project s.r.o. je stavební záměr železobetonovou stavbou, kterou podle rozhodnutí o vyhlášení ochranného pásma není možné v ochranném pásmu zřízovat. Jelikož vzdálenost stavby od středu ochranného pásma činí 346 metrů, jedna třetina z toho představuje 11,50 metrů, avšak podle dokumentace má výška stavby činit 20,5 metrů, což značně převyšuje uvedený výškový limit stanovený rozhodnutím o ochranném pásmu. Pokud se týká přerušení předmětného územního řízení, tak podle společnosti CRA k tomu došlo v rozporu se zásadou rychlosti a hospodárnosti správního řízení vyplývající z § 6 správního řádu. Územní řízení je tak v současnosti neúměrně a neadekvátně prodlužováno, přičemž se tak má dít výlučně z důvodů na straně žadatele. Spol. VM project s.r.o. podala žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby již dne 7. 5. 2021, přičemž „z důvodu, že tato nebyla úplná a nebyla doložena všemi podklady a stanovisky potřebnými pro řádné posouzení, byla společnost VM project stavebním úřadem opakovaně vyzvána k jejímu doplnění.“ Podle společnosti CRA řízení o návrhu na revizi ochranného pásma může trvat i několik let, přičemž je zřejmé, že žadatelem podaná žádost o vydání rozhodnutí o umístění stavby již v současnosti není kompletní a způsobilá pro vedení územního řízení a vydání požadovaného rozhodnutí. Podle společnosti CRA přerušení územního řízení je proto zcela neúčelné, přičemž ani po vydání rozhodnutí v řízení o návrhu na revizi ochranného pásma nebude možné v něm pokračovat, neboť stavební úřad je povinen vydat rozhodnutí v územním řízení na základě aktuálních a platných skutkových zjištění, které jsou prokázány a známé. Jelikož žadatel do dne podání odvolání nesplnil „veškeré podmínky pro vydání územního rozhodnutí ve věci stavebního záměru, a to mimo jiné z důvodu, že nezískal veškerá nezbytná souhlasná stanoviska dotčených osob (tedy několika dalších subjektů odlišných od společnosti CRA), resp. některá stanoviska již ztratila platnost, pokračování v územním řízení brání podstatné vady žádosti společnost VM project o vydání rozhodnutí o umístění stavby a územní řízení proto musí být zastaveno.“ Na základě výše uvedeného společnost CRA navrhovala, aby odvolací orgán vydal následující rozhodnutí:

I. Usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, o přerušení územního řízení, vyhotovené dne 22. června 2022, sp. zn.: SU/2892/2021 Tr/BL, č.j. SU/2892/2021-19, se ruší a územní řízení vedené u Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, pod sp. zn.: SU/2892/2021 Tr/BL, č. j.: SU/2892/2021-19, se zastavuje.

nebo

I. Usnesení Magistrátu města České Budějovice, Stavebního úřadu, o přerušení územního řízení, vyhotovené dne 22. června 2022, sp. zn.: SU/2892/2021 Tr/BL, č. j.: SU/2892/2021-19, se ruší a věc se vrací Magistrátu města České Budějovice, Stavebnímu úřadu k novému projednání.

II. Společnosti České Radiokomunikace a.s. se přiznává náhrada nákladů odvolacího řízení, to k rukám právní zástupkyně společnosti České Radiokomunikace a.s. do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání.

Jelikož obě uvedená odvolání byla kvalifikována jako odvolání řádná, stavební úřad opatřením ze dne 2. 8. 2022 v souladu s § 86 odst. 2 správního řádu zaslal jejich stejnopis všem účastníkům řízení, jimž usnesení oznamoval a kteří se tedy mohli proti usnesení odvolat, a vyzval je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení výzvy. Této možnosti využila společnost CRA, když dne 16. 8. 2022 poskytla své vyjádření k odvolání. Z obsahu vyjádření vyplývalo, že se týkalo obou podaných odvolání, neboť k odvolání společnosti CRA byly de facto shrnuty důvody jeho podání, načež se společnost CRA vyjadřovala k závěrům posudků předložených žadatelem, které vypracovali Ing. Pavel Žížala a Ing. Aleš Mejzlík, které byly označeny za zjevně nesprávné. Coby další podklad bylo naproti tomu předkládáno společností CRA posouzení zpracované Ing. Jaromírem Bukovským, autorizovaným inženýrem pro technologická zařízení staveb ČKAIT 0010118, z července roku 2022, ve věci: „Posouzení vlivu výšky staveb v okolí SV vysílače České Budějovice na zářivé vlastnosti hlavní antény výšky 107,5 m“. Jeho závěrem bylo, že na zjednodušeném výpočtovém modelu bylo prokázáno, že v blízké zóně antény dochází k ovlivnění zářivých vlastností antény vlivem budov i výrazně nižších než čtvrtina vlnové délky, čímž bylo popřeno tvrzení uvedené ve znaleckých posudcích předložených žadatelem, že stavby nižší než čtvrtina vlnové délky (tj. cca 80 m) nemají na vyzařovací vlastnosti antény vliv. I proto bylo dovozeno, že požadavek na zmenšení ochranného pásma z 500 m na 250 m od paty antény je neopodstatněný. Dále se společnost CRA vyjadřovala k odvolání spol. VM project s.r.o., které bylo rekapitulováno a na jím uváděné argumenty bylo reagováno i s ohledem na závěry, které vyplývaly z příkládaného posouzení zpracovaného Ing. Jaromírem Bukovským. Na závěr

vyjádření byl zopakován návrh společnosti CRA uvedený již v odvolání, tj., aby na základě uvedených argumentů odvolací orgán vydal následující rozhodnutí, tj.:

I. Usnesení o přerušení územního řízení č. j.: SU/2892/2021-19, ze 22. 6. 2022, se ruší a územní řízení vedené před stavebního úřadu pod sp. zn.: SU/2892/2021 Tr/BL se zastavuje.

anebo

I. Usnesení o přerušení územního řízení č. j.: SU/2892/2021-19, ze 22. 6. 2022, se ruší a věc se vrací stavebnímu úřadu k novému projednání.

II. Společnosti CRA se přiznává náhrada nákladů odvolacího řízení, a to k rukám právní zástupkyně spol. České Radiokomunikace a.s. do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání.

Stavební úřad přitom obdržel dne 23. 9. 2022 od společnosti CRA podání „doplňující důkazy“, a to Znalecký posudek č. 007/004/2022 ze dne 23. 9. 20223 vypracovaný znalcem Doc. Ing. Martinem Kyselákem, PhD., Talichova 22, 623 00 Brno, zapsaným v seznamu znalců a tlumočnicků u Krajského soudu v Brně. Z průvodního přípisu vyplývaly další reakce společnosti CRA vůči závěrům, které vyplývaly z posudků předkládaných žadatelem (viz výše) s tím, že s ohledem na uváděné skutečnosti nemohou představovat dostatečný důkaz pro předmětné územní řízení, že nelze zanedbat možný negativní vliv staveb s vodivou konstrukcí na funkci vysílače na projektovaném kmotočtu a že společnost CRA setrvává na svém nesouhlasném stanovisku k předmětnému záměru. Ze závěru předkládaného posudku, s ohledem na konkrétní skutečnosti mj. vyplývalo, že není možné uvažovat se zmenšením ochranného pásma na méně než 500 m vzhledem k jednoznačně negativnímu ovlivnění vyzářovacích vlastností vysílače.

Stavební úřad předal spisový materiál v souladu s § 88 odst. 1 správního řádu spolu s uvedeným odvoláním odvolacímu orgánu dne 31. 8. 2022. Ve stanovisku k „předání spisu“ ze dne 23. 8. 2022 uvedl, že odvolání proti předmětnému usnesení podali účastníci řízení, a to v zákonné odvolací lhůtě. Dalším informací pak bylo, že vyzval účastníky řízení k vyjádření se k tomuto odvolání ve lhůtě 10 dnů, a že se podle § 5 správního řádu nepokusil o smírné odstranění rozporů, neboť je zcela zřejmé, že takový pokus by byl bezvýsledný. Přitom ještě dodal, že nemohl podle § 87 správního řádu plně odvoláním vyhovět a napadené usnesení zrušit nebo změnit, protože tím může být způsobena újma jiným účastníkům, kteří s tím nesouhlasí. Na závěr stanoviska stavební úřad konstatoval, že je názoru, že jím zvolený postup a jeho následné přerušení řízení je v souladu s platnými právními předpisy a navrhol, aby odvolací orgán odvolání zamítl a napadené usnesení potvrdil.

K postupu před správním orgánem druhého stupně

Dne 27. 9. 2022 obdržel odvolací orgán podání spol. VM project s.r.o., ze dne 23. 9. 2022, ve věci: „Doplnění odvolání proti usnesení o přerušení územního řízení ze dne 22. 6. 2022, pod č. j.: SU/2892/2021-19“. Jeho obsahem bylo de facto vyjádření žadatele k vyjádření společnosti CRA k jeho odvolání, ze dne 15. 8. 2022. Žadatel přitom shrnul „zásadní skutečnosti územního řízení“ s tím, že je přesvědčen, že stavební úřad mohl na jejich základě ve věci sám rozhodnout, a proto podal odvolání, načež zopakoval, že odvolací orgán by měl předmětné usnesení zrušit a vrátit věc stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

S ohledem na důvod, kvůli kterému stavební úřad přistoupil k přerušení územního řízení, tedy do vyřešení předběžné otázky, za kterou bylo označeno vydání pravomocného rozhodnutí v řízení o žádosti: „Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951“, které stavební úřad zahájil ve vazbě na návrh na revizi rozsahu a podmínek uvedené ochranného pásma, který obdržel dne 5. 7. 2021 od spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 – Vinohrady, pro které byl založen správní spis zn.: SU/4315/2021 Br, si odvolací orgán vyžádal zapůjčení tohoto spisového materiálu s dotazem, zdali toto řízení nebylo v mezích pravomocně ukončeno. Vyžádaný spisový materiál odvolací orgán obdržel dne 10. 10. 2022. Po seznámení se stavem věci na jeho základě shledal, že o uvedeném „návrhu“ nebylo dosud (tj. v té době) rozhodnuto. Dne 16. 11. 2022 bylo pak odvolacímu orgánu, tzv. „Na vědomí“, doručeno usnesení stavebního úřadu č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br, kterým podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), zastavil „*správní řízení o žádosti definované ‚Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-27, 6-2-1951‘ (dále jen ‚ochranné pásmo vysílače‘), resp. žádost o změnu podmínek nebo zrušení ochranného pásma (dále jen ‚žádost o změnu rozsahu a podmínek anebo zrušení ochranného pásma‘), vedené v souladu s ustanovením*

§ 94 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) pod sp. zn.: SU/4315/2021 Br, kterou dne 5. 7. 2021 podala společnost ACEK BOHEMIA s.r.o., IČO 27938085, Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, kterou zastupuje Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., IČO 02964201, Mgr. Jan Cimbůrek, advokát č. ev. ČAK 8770, sídlo Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou.“ Co se týče důvodů zastavení uvedeného řízení, tak stavební úřad vyhodnotil stav věci tak, že předmět ochrany, tj. původní vysílač, ke kterému bylo vztaženo ochranné pásmo, v mezidobí zanikl (k jeho odstranění došlo v roce 2012) a tím zaniklo i ochranné pásmo vysílače z roku 1951. Z toho důvodu není rozhodnutí Krajského národního výboru zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, ze dne 13. 4. 1951, použitelné pro aktuální provoz stávajících vysílačů, přičemž v řízení nebyly ze strany společnosti CRA předloženy relevantní podklady pro jeho tvrzení, že ochranné pásmo stále existuje. I vzhledem k uvedenému usnesení vrátil odvolací orgán dne 30. 11. 2022 stavebnímu úřadu spisový materiál značky: SU/4315/2021 Br.

Odvolací orgán s ohledem na průběh odvolacího řízení přistoupil k tomu, že ve vazbě na § 36 odst. 3 správního řádu oznámil účastníkům odvolacího řízení, že před vydáním rozhodnutí v odvolacím řízení mají možnost vyjádřit se ke shromážděným podkladům pro rozhodnutí o odvolání. Tento úkon byl učiněn s tím, že nebude nařízeno ústní jednání, a proto byla určena lhůta 15 dnů ode dne doručení příslušného opatření, v níž se účastníci řízení mohli seznámit se všemi shromážděnými podklady pro rozhodnutí, když k podkladům rozhodnutí bylo možné vyjádřit se do doby vydání rozhodnutí ve věci. Uvedený úkon učinil odvolací orgán opakovaně, viz opatření č. j.: KUJCK 132428/2022, ze dne 3. 11. 2022, a č. j.: KUJCK 141512/2022, ze dne 5. 12. 2022, neboť tím „eliminovat“ neadekvátní naplnění § 17 i § 3 správního řádu vzhledem k vedení správního spisu. Oba odvolatelé možnosti nahlédnutí do správního spisu opakovaně využili, načež dne 18. 11. 2022 společnost CRA v první řadě reagovala na stav spisového materiálu (jak odvolacího orgánu, tak i zapůjčeného spisového materiálu stavebního úřadu). V dalším pak bylo rekapitulováno odvolání společnosti CRA a reagovalo na žadatelem předložené posudky i na řízení vedené stavebním úřadem pod značkou: SU/4315/2021 Br. Na závěr podání byl zopakován požadavek, aby na základě výše uvedených skutečností odvolací orgán vydal rozhodnutí o odvolání, buď aby usnesení o přerušení územního řízení č. j.: SU/2892/2021-19, ze 2. 6. 2022, zrušil a územní řízení vedené před stavebním úřadem pod sp. zn.: SU/2892/2021 Tr/BL zastavil, anebo aby zmíněné usnesení zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání s tím, že společnosti CRA se přiznává náhrada nákladů odvolacího řízení splatná do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání. Společnost CRA přitom reagovala i na opakované seznamování se spisem, a to vyjádřením ze dne 21. 12. 2022, když v první řadě konstatovala, že se dne 1. 12. 2022 odvolala proti usnesení stavebního úřadu č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br, kterým zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 stavebního zákona správní řízení o žádosti definované „Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ: 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v katastrálním území České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-27, 6-2-1951“, pro které byl založen spis zn.: SU/4315/2021 Br. Toto odvolání bylo přiloženo, načež ve vyjádření dále byly shrnuty výhrady proti usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, včetně výhrad vůči žadatelem předkládaným posudkům. Závěrem byl opět požadavek na to, jak by měl odvolací orgán rozhodnout o odvolání proti usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze 22. 6. 2022.

Dne 25. 7. 2023 pak odvolací orgán obdržel sdělení společnosti CRA k udělení individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů rozhlasové služby a zahájení středovlnného AM vysílání o kmitočtu 954 kHz ze stanoviště CESKE BUDEJOVICE vysílače společnosti České Radiokomunikace a.s. umístěného na pozemku parc. č. 365/1 v kat. území České Budějovice 4. Společnost CRA v něm sdělovala (mj. Krajském úřadu Jihočeského kraje, odboru regionálního rozvoje, územního plánování a stavebního řádu), informace týkající se provozování zmíněného vysílače, kterými prokazovala, že k ukončení provozu vysílače nedošlo, neboť je i nadále aktivně provozován a užíván pro účely šíření rozhlasového vysílání a že není plánováno jeho ukončení. K tomu bylo v příloze dokládáno, že dne 12. 7. 2023 Český telekomunikační úřad udělil společnosti CRA individuální oprávnění k využívání rádiových kmitočtů rozhlasové služby, č. j.: ČTÚ-25 788/2023-613, číslo oprávnění: 301824/PA, s platností do 10. 10. 2025. Z průvodního sdělení k tomu ještě vyplývalo, že dne 17. 6. 2023 v 10:00 hod bylo na základě Individuálního oprávnění zahájeno ze stanoviště CESKE BUDEJOVICE středovlnné AM vysílání o kmitočtu 954 kHz a výkonu 5 kW, přičemž vysílaným programem je COUNTRY RADIO. K tomu bylo konstatováno, že podle toho je společnost CRA i nadále oprávněnou držitelkou platného a účinného individuálního oprávnění k využívání rádiových kmitočtů rozhlasové služby prostřednictvím daného vysílače, tedy společnost CRA za celou dobu nepřestala využívat vysílač, jenž byl předmětem ochrany v rámci ochranného pásma z roku 1951 na poz. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4.

Posouzení přípustnosti a včasnosti předaných odvolání:

Odvolací orgán posoudil obě výše zmíněná odvolání z hlediska, zda jsou naplněny podmínky řádného odvolání, tzn. pokud jde o jejich přípustnost a včasnost. K tomu dodává, že odvoláními napadené usnesení bylo oznámeno zplnomocněnému zástupci spol. České Radiokomunikace a.s. Mgr. Karin Konstantinové dne 28. 6. 2022, přičemž zástupce spol. VM project s.r.o. David Hrádek je převzal dne 29. 6. 2022. Tzn., že byla-li odvolání podaná odvolateli tak, že dne 13. 7. 2022 bylo dodáno do datové schránky statutárního města České Budějovice, resp. dne 11. 7. 2022 bylo předáno Magistrátu města České Budějovice, je evidentní, že se tak stalo v zákonné 15denní odvolací lhůtě ve smyslu § 83 správního řádu (ta končila dne 13. 7. 2022, resp. dne 14. 7. 2022). Pokud se jedná o přípustnost odvolání, uvádí odvolací orgán, že v případě obou odvolatelů se jedná účastníky územního řízení dle § 85 stavebního zákona. V případě spol. VM project s.r.o. se jedná o žadatele, který je vlastníkem p. p. č. 375/6. V případě spol. České Radiokomunikace a.s., se jedná o vlastníka středovlnného vysílače umístěného na p. p. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, v jehož blízkosti má být předmětná stavba umístěna, přičemž nad pozemky p. č. 375/1, 375/6 a 1121 vede parsek radioreléového spoje. Současně je nutné uvést, že usnesení ze dne 22. 6. 2022, č. j.: SU/2892/2021-19, bylo s ohledem na dosavadní průběh územního řízení předcházející jeho vydání oznámeno nejen žadateli, ale i dalším osobám, coby účastníkům předmětného územního řízení, a že podle § 76 odst. 1 správního řádu se proti usnesení může odvolat účastník řízení, jemuž se usnesení oznamuje, přičemž odvolání nemá odkladný účinek.

Tzn., že předaná odvolání obou odvolatelů bylo oprávněně vyhodnotit tak, že byla podána účastníky řízení, resp. jejich zástupci, kterým bylo usnesení oznámeno. Jedná se tedy o odvolání přípustná, o nichž bylo možné rozhodnout jedním ze způsobů vyplývajících z § 90 správního řádu, jako o odvolání řádném, tj. včasném a přípustném.

Přezkum odvoláními napadeného usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, a řízení, které jeho vydání předcházelo, a zjištění odvolacího orgánu, na základě kterých rozhodl:

Odvolací orgán na základě předaných odvolání přezkoumal jimi napadené usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu. Toto ustanovení stanoví rozsah, v němž odvolací orgán přezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání, s právními předpisy, když usnesením správní orgán rozhoduje v případech stanovených zákonem. Pokud jde o věcnou správnost napadeného rozhodnutí (usnesení), odvolací orgán činí tento přezkum pouze v rozsahu námitek uvedených v odvolání, nad jejich rámec pak jen tehdy, pokud to vyžaduje veřejný zájem, neboť je povinností správních orgánů, tzn. i orgánu odvolacího, dbát ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu na to, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejnými zájmy chráněnými zvláštními předpisy. Není-li v odvolání jednoznačně uvedeno, v jakém rozsahu odvolatel rozhodnutí (usnesení) napadá, resp. jeho výrokovou část, pak platí, že se domáhá zrušení celého rozhodnutí (usnesení). Při přezkoumávání řízení, které předchází vydání usnesení, byl odvolací orgán povinen respektovat hledisko procesní ekonomie, tedy nepřihlížet k takovým vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na jeho soulad s právními předpisy, popř. na jeho věcnou správnost. Pokud se týká posuzování věcné správnosti usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, tak odvolací orgán přihlížel „pouze“ k námitkám uvedeným v uvedených odvoláních, neboť nebyl shledán veřejný zájem na jeho širším přezkoumání.

Výsledkem přezkoumání předmětného usnesení ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu byl závěr, že usnesení, i samotný postup stavebního úřadu s jeho vydáním související, nevykazuje pochybení, která by měla vliv na zákonnost a věcnou správnost tohoto usnesení a z toho důvodu podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání zamítl a jimi napadené usnesení potvrdil.

Při vymezení okruhu účastníků odvolacího řízení vycházel odvolací orgán z okruhu účastníků prvoinstančního řízení. Jmenný výčet účastníků prvostupňového řízení odvolací orgán prověřil s ohledem na skutečnosti uváděné v odůvodnění usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, i aktuální stav dle katastru nemovitostí. Tzn., že účastníky odvolacího řízení jsou vedle žadatele spol. VM project s.r.o., kterou zastupuje David Hrádek, dále statutární město České Budějovice, Český rybářský svaz, z. s., místní organizace České Budějovice 1, EG.D, a.s., Teplárna České Budějovice, a.s., ČEVAK a.s., CETIN a.s., Dopravní podnik města České Budějovice, a.s., Sirkárna s.r.o., AGROZET České Budějovice, a.s., a České Radiokomunikace a.s., kterou zastupuje Mgr. Karin Konstantinová.

Co se týče přezkumu usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, včetně postupů, které jeho vydání předcházely, odvolací orgán poznamenává, že umisťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, stejně jako měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na

základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak. Náležitosti žádosti o vydání územního rozhodnutí jsou uvedeny v § 86 odst. 1 stavebního zákona, přičemž odst. 2 tohoto ustanovení definuje přílohy – doklady, které žadatel připojí k žádosti o vydání územního rozhodnutí. Neobsahuje-li žádost požadované náležitosti, tak podle § 86 odst. 4 stavebního zákona stavební úřad vyzve žadatele k jejímu doplnění a řízení přeruší, přičemž toto ustanovení určuje i komu se usnesení o přerušení řízení oznamuje. Dojde-li k zastavení řízení z důvodů neodstranění vad žádosti, usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli. I vzhledem k odvolání společnosti CRA je vhodné dodat, že pokud k žádosti o vydání územního rozhodnutí není připojena dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebo pokud není zpracována projektantem, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví, přičemž usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze žadateli. Při hodnocení záměru žadatele v územním řízení postupuje stavební úřad v souladu s § 90 stavebního zákona. Dojde-li stavební úřad k závěru, že lze žádosti o umístění požadovaného záměru vyhovět, vydá požadované územní rozhodnutí, v jehož výroku současně stanoví konkrétní podmínky pro umístění stavby. V opačném případě postupuje dle § 92 odst. 2 stavebního zákona.

Po seznámení se stavem věci na základě předaného spisového materiálu neshledal odvolací orgán nedostatky v postupu stavebního úřadu, které by v důsledku představovaly důvody pro zrušení usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022. To v první řadě znamená, že pokud vyzval žadatele dne 21. 5. 2021 k doplnění podkladů a dokladů žádosti, tak tento postup byl oprávněný z pohledu § 86 odst. 4 stavebního zákona. S ohledem na konkrétní požadavky na doplnění podkladů žádosti je ale nutné konstatovat, že původní termín do 27. 8. 2021, tj. cca 90 dnů od vydání výzvy, byl fakticky nerealizovatelný. Je to žadatel, kdo by měl dokládat žádost s potřebnými podklady, nicméně požadavky stavebního úřadu, viz výzvy ze dne 21. 5. 2021 i 4. 8. 2021, na konkrétní doplnění podkladů nelze považovat za běžné, či standardní, viz např. požadavek na předložení konkrétního územního souhlasu na další stavby, či smlouvy se statutárním městem České Budějovice, anebo provedení posouzení vlivu stavby na další stavby, zda např. stavba respektuje ustanovení vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využití území... Následně určený termín do 31. 12. 2021 byl s ohledem na rozsah požadovaných podkladů akceptovatelný, přičemž názor k tomu prezentovaný společností CRA v odvolání a v následných vyjádřeních, že proto je předmětné územní řízení neúměrně a neadekvátně prodlužováno, je víceméně jen účelový. Vyplynula-li z ústního jednání konaného dne 9. 6. 2022 žádost spol. VM project s.r.o., o přerušení územního řízení na konkrétní dobu, tak toto nelze spojovat s tím, že pokud by žadatel nesjednal nápravu, mělo by být územní řízení zastaveno [podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu lze zastavit správní řízení o žádosti usnesením, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.]. Navíc požadavek na přerušení územního řízení byl zmíněn vzhledem k nutnosti aktualizovat stanoviska a vyjádření vlastníků a správců inženýrských sítí, která byla z nejrůznějších důvodů časově omezena.

V souladu s § 57 odst. 1 správního řádu jestliže vydání rozhodnutí závisí na řešení otázky, již nepřísluší správnímu orgánu rozhodnout a o které nebylo dosud pravomocně rozhodnuto, správní orgán

- a) může dát podnět k zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci; v případech stanovených zákonem je správní orgán povinen takový podnět dát, nebo
- b) může vyzvat účastníka, popřípadě jinou osobu, aby podala žádost o zahájení řízení před příslušným správním orgánem nebo jiným orgánem veřejné moci ve lhůtě, kterou správní orgán určí, nebo
- c) si o ní může učinit úsudek; správní orgán si však nemůže učinit úsudek o tom, zda byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt a kdo za něj odpovídá, ani o otázkách osobního stavu.

Ve smyslu § 57 odst. 3 správního řádu rozhodnutím příslušného orgánu o předběžné otázce, které je pravomocné, popřípadě předběžně vykonatelné, je správní orgán vázán, přičemž podle § 57 odst. 4 správního řádu závisí-li vydání rozhodnutí na řešení otázky, k jejímuž řešení je správní orgán příslušný, o níž však nelze rozhodnout ve společném řízení, provede správní orgán nejprve řízení o této předběžné otázce, je-li oprávněn zahájit řízení z moci úřední, popřípadě vyzve toho, kdo je oprávněn podat žádost, aby tak učinil.

I z úřední povinnosti je odvolacímu orgánu známo, že řízení, kvůli kterému stavební úřad přerušil předmětné územní řízení, bylo zahájeno na základě žádosti, kterou stavební úřad obdržel dne 5. 7. 2021. Spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., Lucemburská 1496/8, 130 00 Praha 3 - Vinohrady, kterou zastupuje Advokátní kancelář Cimbůrek s.r.o., Bořetín 73, 394 70 Kamenice nad Lipou, uplatnila u stavebního úřadu podání ze dne 28. 6. 2021, ve věci: „Návrh na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma 3 středovlnných vysílačů v majetku společnosti České Radiokomunikace a.s., IČ 247388 75, na pozemku parc. č. 365/1 v k. ú. České Budějovice 4, vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, č. j.: XI/1-127, 6-2-1951“. Ze správního spisu, který měl odvolací orgán k dispozici, vyplýval postup

stavebního úřadu odvíjející se od tohoto podání, přičemž je skutečností, že v rámci prováděných úkonů, které činil do doby vydání usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, tj. do dne 22. 6. 2022, o uvedeném návrhu nijak nerozhodl, neboť sám prováděl vlastní šetření a žádal o součinnosti další orgány i společnost CRA. Vzhledem k této skutečnosti souhlasí odvolací orgán s názorem odvolatelů, že kvalifikoval-li stavební úřad řízení o uvedeném návrhu, jako řízení o předběžné otázce, tzn., že rozhodnutí o předmětné žádosti o vydání územního rozhodnutí závisí na řešení otázky, o které rozhoduje sice také stavební úřad, avšak ve zcela jiném řízení, je lhůta cca jednoho roku nepřiměřeně dlouhá pro takovou úvahu. Jestliže ale stavební úřad tento závěr učinil, tak pro něj svědčí i obsah správního spisu, podle kterého zjišťoval stav řízení ohledně zmíněného návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného z roku 1951. Odvolací orgán v tomto ohledu shledává i odůvodnění předmětného usnesení za dostatečné a přezkoumatelné. I s ohledem na znalost celé problematiky shledává odvolací orgán, že z pohledu stavebního úřadu bylo komplikované a fakticky obtížně uchopitelné, aby v územním řízení vyhodnotil, jakkoliv na základě dodaných podkladů, zda lze navrhovanou stavbu „bytového domu "U Šafránku", ulice U Sirkárny, České Budějovice“, podle doložené dokumentace v daném místě – tj. na mj. pozemku p. č. 375/6, který jednoznačně zasahuje do ochranného pásma vysílače z roku 1951, umístit. Po seznámení se stavem věci přitom odvolací orgán shledal, že náležité vyhodnocení uvedené problematiky představuje pro stavební úřad v územním řízení de facto jeden ze stěžejních předpokladů pro rozhodování o žádosti o vydání rozhodnutí o umístění předmětné stavby podané dne 7. 5. 2021. Odvolací orgán navíc shledal, že řada argumentů obou odvolatelů, tj. žadatele a společnosti CRA, i jimi dokládáné podklady, koresponduje s těmi, které byly dokládány stranami ve vazbě na výše zmíněné podání, které dne 5. 7. 2021 uplatnila spol. ACEK BOHEMIA s.r.o., ohledně „revize“ ochranného pásma vysílače z roku 1951. Tzn., že na analogickém základě by se hodnotilo, zda ochranné pásmo vysílače z roku 1951 je de facto aktuální, a jaké podmínky pro umístění staveb vlastně vyplývají z rozhodnutí Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951...

I přes výše uvedené se odvolací orgán zabýval tím, zda uvedené správní řízení je podřaditelné jako řízení o předběžné otázce, neboť podle § 64 odst. 1 písm. c) správního řádu může správní orgán řízení usnesením přerušit probíhá-li řízení o předběžné otázce nebo správní orgán

1. dal k takovému řízení podnět podle § 57 odst. 1 písm. a) správního řádu,
2. učinil výzvu podle § 57 odst. 1 písm. b) správního řádu, anebo
3. učinil úkon podle § 57 odst. 4 správního řádu; za úkon správního orgánu se považuje i předání písemnosti k doručení podle § 19 a vyvěšení písemnosti na úřední desce.

Podle § 57 odst. 2 správního řádu probíhá-li před příslušným správním orgánem nebo před jiným příslušným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce nebo jestliže dal správní orgán k takovému řízení podnět podle odstavce 1 písm. a) či učinil výzvu podle odstavce 1 písm. b), postupuje správní orgán podle § 64 (správního řádu). Pokud řízení na podnět správního orgánu nebylo zahájeno nebo nebyla podána žádost o zahájení řízení v určené lhůtě, lze v řízení pokračovat.

Jak vyplývá z výše uvedeného, tak stavební úřad v územním řízení neaplikoval žádný z úkonů uvedených v § 57 odst. 1 písm. a) až c) správního řádu. Tedy přerušit územní řízení bylo možné „jen“ za předpokladu, že probíhá před příslušným správním orgánem nebo před jiným orgánem veřejné moci řízení o předběžné otázce. I přes výhrady odvolatelů shledává odvolací orgán v odůvodnění usnesení důvod, který vedl stavební úřad k závěru, že se v případě zmíněného řízení jedná o otázku prejudiciální, tj. která není předmětem územního řízení, ale na jejím zodpovězení závisí další postup územního řízení nebo rozhodnutí ve věci samé. Neodůvodnění aplikace uvedeného ustanovení správního řádu v územním řízení by mohlo způsobit nedostatek důvodů rozhodnutí a usnesení by bylo v tomto ohledu nepřezkoumatelné.

Tzn., že názor stavebního úřadu, že výsledek řízení o návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílače z roku 1951 představuje předběžnou otázku pro rozhodnutí v předmětném územním řízení byl oprávněný, neboť ve zmíněném řízení je posuzována otázka platnosti, potažmo rozsahu ochranného pásma vysílače Husova kolonie vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951. Postup stavebního úřadu tak není v rozporu ani s § 3 správního řádu, neboť správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu. Navíc odvolací orgán v rozhodnutí zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, ze dne 13. 4. 1951, spatřuje řadu sporných otázek, tedy i proto bylo na místě usnesením č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, přerušit předmětné územního řízení vzhledem k „existenci“ probíhajícího řízení o předběžné otázce. Zmíněné pochybnosti k rozhodnutí ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, spočívaly zejména v tom, zda a jakým způsobem se toto rozhodnutí týká současného areálu spol. České Radiokomunikace a.s., tedy vysílače České Budějovice, který zahrnuje mj. budovy (objekty) s vysílací technologií, zemní síť, provozní stavby atd., ale i dva „nové“ vysílače, tj.

anténní kotvené stožáry výšky 107 m a 60 m vybudované v padesátých letech dvacátého století, když původně třetí vysílač postavený ve čtyřicátých letech dvacátého století, vůči kterému bylo uvedeným rozhodnutím vymezeno v roce 1951 ochranné pásmo, byl odstraněn v roce 2012.

Přerušením řízení s ohledem na předběžnou otázku ve smyslu § 57 správního řádu usnesením č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, tedy nedošlo k porušení právních předpisů. Je nutné dodat, že uvedené usnesení bylo vydáno v příslušné formě a má náležitosti určené § 68 správního řádu, přičemž odůvodnění usnesení dává dostatečnou oporu jeho výroku. Z uvedeného je tudíž zřejmé, že byl naplněn základní předpoklad zákonnosti přezkoumávaného usnesení, a proto odvolací orgán rozhodl shora uvedeným způsobem.

K řízení o předběžné otázce ohledně platnosti a rozsahu ochranného pásma vysílače společnosti CRA vyhlášeného rozhodnutím Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951, které bylo před stavebním úřadem vedeno pod značkou: SU/4315/2021 Br, odvolací orgán dodává, že již zmiňovaným usnesením č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, značky: SU/4315/2021 Br, stavební úřad toto řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. f) správního řádu ve vazbě na § 93 odst. 6 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Jak bylo rovněž zmíněno, tak proti usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, se odvolala dne 1. 12. 2022 spol. České Radiokomunikace a.s. Krajský úřad, jako příslušný odvolací orgán, po přezkoumání uvedeného usnesení v odvolacím řízení rozhodl tak, že podle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání ze dne 1. 12. 2022 zamítl a jím napadené usnesení č. j.: SU/4315/2021-49, ze dne 10. 11. 2022, potvrdil. Rozhodnutí o odvolání č. j.: KUJCK 73536/2023, ze dne 21. 6. 2023, spis. zn.: OREG/1432/2022/jibu, nabylo právní moci dne 23. 6. 2023.

Doplnění uvedeného z pohledu přezkumu odvoláními napadeného usnesení v rozsahu námitek uvedených v předaných odvoláních

I s ohledem na obsah obou předaných odvolání je nutné konstatovat, že předmětem přezkumu v rámci odvolacího řízení byl výlučně postup stavebního úřadu v řízení souvisejícím s vydáním usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, kterým bylo přerušeno územní řízení vedené o žádosti spol. VM project s.r.o., o umístění stavby: „Bytový dům "U Šafránku", ulice U Sirkárny, České Budějovice“, na pozemku parc. č. 375/1, 375/6, 378/6, 1121, 1122/1 v k. ú. České Budějovice 4. To zejména znamená, že odvolací orgán v předmětném odvolacím řízení nezkoumal faktický postup stavebního úřadu v řízení, které bylo kvalifikováno jako řízení o předběžné otázce, tj. řízení, pro které byl založen spis značky: SU/4315/2021 Br. Odvolací orgán si toliko učinil úsudek, že uvedené správní řízení provádí příslušný správní orgán s tím, že se pak zajímal, zdali a jak bylo v řízení rozhodnuto.

S ohledem na odvolání spol. VM project s.r.o. odvolací orgán k již uvedenému dodává, že vyhodnotil za zákonné, že i přes žadatelem dokládané podklady stavební úřad usnesením č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, přerušil předmětné územní řízení. Tzn., že odvolací orgán ve shodě se stavebním úřadem vyhodnotil jako správné, že „jen“ znalecké posudky předložené žadatelem nemohly bez dalšího svědčit v ten závěr, že „žadatel postupuje v daném případě podle obsahu rozhodnutí Krajského národního výboru ze dne 13. 4. 1951, zn. j.: XI/1-127, 6-2-1951.“

Pokud se týká odvolání spol. CRA, tak k již výše uvedenému odvolací orgán doplňuje, že se neztotožnil s názory a tvrzeními tohoto odvolatele ohledně postupů, který mají být užity v řízení o předběžné otázce. Přezkoumávané usnesení o přerušení územního řízení je na základě zjištění z provedeného odvolacího řízení přílehláji projednávané věci, nejedná se o usnesení nesprávné, ani vydané v rozporu se skutkovým stavem věci. Odvolací orgán k již uvedenému opakuje, že za vadu, která ale nezpůsobuje nezákonnost usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, považuje to, že stavební úřad zmíněné řízení týkající se platnosti a rozsahu ochranného pásma z roku 1951 vyhodnotil až po cca jednom roce jeho průběhu, jako řízení o předběžné otázce. Je potřebné dodat, že stavební úřad přitom nečil žádné úkony k tomu, aby řízení o předběžné otázce, tedy o návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílačů z roku 1951, vůbec bylo zahájeno. Názory společnosti CRA ohledně zastavení předmětného územního řízení vzhledem k argumentaci, kterou prezentuje v odvolání, hodnotí odvolací orgán jako irelevantní. Stejně odvolací orgán nahlíží i na informace uváděné společností CRA ve vazbě na řízení o zmíněném návrhu na revizi rozsahu a podmínek ochranného pásma vysílačů z roku 1951. Co se týče vlastního územního řízení, je to stavební úřad, kdo posuzuje záměr, a tedy je na něm, zdali žadatele, třeba i opakovaně, vyzve k doplnění, či aktualizaci konkrétních podkladů. Z takového postupu přitom nevyplývá, že by tím docházelo k upřednostňování jednoho z účastníků řízení před ostatními, přičemž není zřejmé, jaké důvody vedou

společnost CRA k tomu, že i ona namítá, že v důsledku postupů stavebního úřadu dochází k prodlužování územního řízení.

S ohledem na výsledek odvolacího řízení je zřejmé, že odvolací orgán nevyhověl „návrhu“ společnosti CRA uvedenému v odvolání, aby usnesení č. j.: SU/2892/2021-19, ze dne 22. 6. 2022, o přerušení územního řízení zrušil a územní řízení zastavil, anebo aby toto usnesení zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Pokud se týká požadavku na přiznání náhrady nákladů odvolacího řízení do tří dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání, tak podle § 79 odst. 3 správního řádu „nestanoví-li zákon (tj. správní řád) jinak, nese správní orgán nebo dotčený orgán (§ 136) a účastník své náklady“. Společnost CRA, jako účastník řízení, měla právo podat proti usnesení, které jí bylo oznámeno, odvolání, čehož využila. Pro úplnost lze dodat, že ve smyslu § 79 odst. 4 správního řádu prováděcí právní předpis stanoví rozsah, v němž správní orgán hradí hotové výdaje a ušlý výdělek jiným osobám, zejména v souvislosti s výkonem funkce opatrovníka a s opatřováním podkladů pro vydání rozhodnutí. Nárok na náhradu přitom musí být u správního orgánu uplatněn do 8 dnů poté, co náklady vznikly, jinak zaniká.

Z výše uvedeného je zřejmé, že povinností stavebního úřadu bude pokračovat v předmětném územním řízení. K tomu musí odvolací orgán poznamenat, že v jeho průběhu musí být postupováno tak, aby nebyly porušeny základní zásady činnosti správních orgánů a aby před vydáním rozhodnutí ve věci mohli účastníci územního řízení reagovat na ukončení dokazování, tzn., aby jim bylo umožněno seznámit se se všemi shromážděnými podklady a vyzvat je, aby se k nim vyjádřili. Pro rozhodnutí ve věci musí být shromážděny adekvátními podklady, které musí být součástí správního spisu stavebního úřadu, který musí mít náležitosti § 17 odst. 1 správního řádu. Výrok rozhodnutí vydaného na závěr řízení musí mít dostatečnou oporu ve svém odůvodnění, které musí mj. obsahovat důvody výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, jakými se správní orgán řídil při jejich hodnocení i při výkladu právních předpisů.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení účastníků:

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. arch. Petr Hornát

vedoucí odboru regionálního rozvoje,
územního plánování a stavebního řádu

Rozdělovník

Obdrží:

David Hrádek, Parková 2023/3, 370 07 České Budějovice, zástupce spol. VM project s.r.o.,
B. Němcové 1692/38, 370 01 České Budějovice

Statutární město České Budějovice, nám. Přemysla Otakara II. 1/1, 370 92 České Budějovice

Český rybářský svaz, z. s., místní organizace České Budějovice 1, Trocnovská 490/4, 370 04 České Budějovice

EG.D, a.s., Lidická 1873/36, 602 00 Brno

Teplárna České Budějovice, a.s., Novohradská 398/32, 370 01 České Budějovice

ČEVAK a.s., Severní 2264/8, 370 10 České Budějovice

CETIN a.s., Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha

Dopravní podnik města České Budějovice, a.s., Novohradská 738/40, 370 01 České Budějovice

Sirkárna s.r.o., U Sirkárny 467/2a, 370 04 České Budějovice

AGROZET České Budějovice, a.s., U Sirkárny 501/30, 370 04 České Budějovice

Mgr. Karin Konstantinová, advokátka, Benediktská 690/7, Staré Město, 110 00 Praha 1, zast. spol. České

Radiokomunikace a.s., Skokanská 2117/1, Břevnov, 169 00 Praha 6

Dále obdrží:

Magistrát města České Budějovice, Stavební úřad, nám. Přemysla Otakara II. č. 1/1, 370 92 České Budějovice